e-paper : www.janamukti.in

The Janamukti | 7 December, 2017 | Guwahati | ₹ 7/-

স্ব-অধিকাৰ ৰক্ষাৰ পক্ষত

জনমুক্তি

প্ৰথম বছৰ | সংখ্যা ৭ | ২১ আঘোন | ১৯৩৯ শক | বৃহস্পতিবাৰ | গুৱাহাটী | মূল্য ঃ ৭ টকা

ভিতৰৰ পৃষ্ঠাত...

▲ দিব্যাংগৰ বাবে ডিব্ৰুগড়ত দেশৰ প্ৰথমখন আই টি আই স্থাপন

▲ অসমত থাকি কওক অসমীয়া ভাষা ঃ উপ ৰাষ্ট্ৰপতি

▲ বিষাক্ত হৈছে লুইতৰ পানী

▲ চৰকাৰী উচ্ছেদ অভিযান ঃ ন্যায়সংগত নে বৰ্বৰোচিত?

▲ মানৱ সম্পদৰ অৱমূল্যায়ন ভাৰতৰ প্ৰগতিৰ প্ৰধান অন্তৰায়

▲ মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱালক প্ৰয়োজন জাতিপ্ৰেমী উপদেষ্টাৰ

▲ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন

▲ অস্তিত্বৰ সংকটত এছিয়াৰ সৰ্ববৃহৎ

ক'লৈ গৈছে ৰাজ্যৰ সন্ধানহীন ২৭ সহস্ৰাধিক লোক

ক্ৰাইম ৰেকৰ্ডছ ব্যুৰ'ৰ প্ৰতিবেদনৰ তথ্যই কঁপাইছে ৰাজ্য

জনমুক্তিৰ প্ৰতিবেদন ঃ দেশত সন্ত্ৰাসবাদীৰ ভাবুকি-সক্ৰিয়তাৰ মাজতে ক্ৰাইম ৰেকৰ্ডছ ব্যুৰ'ৰ প্ৰতিবেদনৰ তথ্যই এতিয়া কঁপাইছে ৰাজ্য। কেন্দ্ৰীয় গৃহ মন্ত্ৰণালয়ৰ অধীনৰ নেশ্বনেল ক্ৰাইম ৰেকৰ্ড ব্যুৰ' (এন চি আৰ বি) এ যোৱা ত্ৰিশ নৱেম্বৰত দাখিল কৰিলে 'ক্ৰাইম ইন ইণ্ডিয়া ২০১৬' শীৰ্ষক প্ৰতিবেদন। এই প্ৰতিবেদনত স্পষ্টভাৱে উল্লেখ কৰা হৈছে যে ৰাজ্যখনত অপহৃত আৰু নিৰুদ্দিষ্ট লোকৰ সংখ্যা ২৭,২৭৩ জন। ২০১৫ বৰ্ষৰ ৩১ ডিচেম্বৰলৈকে অপহৃত হৈছিল *শেষাংশ ১৬ পৃষ্ঠাত*

মুখ্য সম্পাদকৰ মুকলি চিন্তা

▲ উপেন্দ্ৰ নাথ কলিতা

এন আৰ চিৰ সময়তে আমি প্ৰকৃত অসমীয়া হওঁ আহকচোন

বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ সন্মিলিত সৃষ্টি আমাৰ বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি। সকলো জনগোষ্ঠীৰে সু-সমন্বয়ত গঢ়ি উঠা এই বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিৰ সমন্বয় প্ৰক্ৰিয়াত এতিয়া ঘূণে ধৰিছে। প্ৰত্যেক জনগোষ্ঠীয়ে স্ব-অধিকাৰ ৰক্ষাৰ চিন্তাৰে বিভাজনৰ মানসিকতাৰে পৰিচালিত হোৱাত বৰ অসমৰ সমন্বয়ৰ বৰভেঁটি কঁপি উঠিছে। গোষ্ঠীগত বিদ্বেষে জাতীয় *শেষাংশ 4 পৃষ্ঠাত*

ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ত সকলো চক্ৰান্তৰ ওৰ পৰিল

ড° হীৰেন গোহাঁই

উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ এন আৰ চি সম্পৰ্কীয় শেহতীয়া ৰায়টোৱে প্ৰথমতে আতংকিত মুছলমান সম্প্ৰদায়ৰ মনলৈ

সকাহ আনিব আৰু ন্যায় পালিকাৰ ওপৰত আস্থাৱান সকলৰ মনোবল ঘূৰাই আনিব। আচলতে যি দুটা সমস্যা লৈ অসমৰ সমাজত হৈ-চৈ হৈছিল যাক লৈ এফালে হিংসাবাদী হিন্দুত্ববাদী বিলাকে তৰ্জন-গৰ্জন কৰিছিল আৰু আতংকিত ধৰ্মীয় সংখ্যালঘু সকলে ক্ষোভ প্ৰকাশ কৰিছিল সেই সমস্যা দুটা অপ্ৰাসংগিক বুলি এই ৰায়ে সাব্যস্ত কৰিলে। মোৰ ধাৰণা দুয়োটা সমস্যাই হিন্দুত্ববাদী *শেষাংশ ১৬ পৃষ্ঠাত*

জাতিৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে অসম চুক্তি ৰূপায়ণৰ বিকল্প নাই

হাইদৰ হুছেইন

স্বৰাজোত্তৰ অসমৰ সমাজ জীৱন, ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰ আৰু অসমৰ জনবিন্যাসৰ ক্ষেত্ৰত আহিব পৰা আশংকাক লৈ অসম একপ্ৰকাৰ উত্তাল হৈ আহিছিল। ১৯৭৯ চনত *শেষাংশ ১৯ পৃষ্ঠাত*

অভিসন্ধিৰ ৰাজনীতিৰ অন্ত পৰিল

নেকিবুৰ জামান

মহামান্য সৰ্বোচ্চ ন্যায়ালয়ে এন আৰ চি খচৰা প্ৰকাশৰ বাবে ৩১ ডিচেম্বৰ নিৰ্ধাৰিত দিন বান্ধি যি ৰায় দিলে সেই ৰায় ঐতিহাসিক ৰায় ৰূপে *শেষাংশ ১৬ পৃষ্ঠাত*

মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰক ৰক্ষা কৰক...
দিল্লী দিছপুৰক সকীয়াই মহানগীৰৰ ৰাজপথত
শিল্পী কিশোৰ গিৰিৰ প্ৰতিবাদী পদযাত্ৰা

ষড়যন্ত্ৰ নহয়, সহযোগিতাৰ সময় এয়া

অৰবিন্দ ৰাজখোৱা

এন আৰ চি উন্নীতকৰণৰ বাবে মহামান্য উচ্চতম ন্যায়ালয়ে দিয়া ৰায়দানৰ প্ৰতি আমি আদৰণি জনাইছো। পূৰ্বৰে পৰা আমি এখন শুদ্ধ এন আৰ চি প্ৰস্তুতকৰণৰ দিশত মাত মাতি আহিছো। সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ লোকে বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতীয় অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ স্বাৰ্থত এখন শুদ্ধ, বিদেশী মুক্ত এন আৰ চি প্ৰস্তুতকৰণত সৰ্বতোপ্ৰকাৰে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱাৰ সময় এয়া। ৰাজনৈতিক লাভালাভৰ স্বাৰ্থৰে তৰা *শেষাংশ ১৬ পৃষ্ঠাত*

মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া, শুনিবনে জনতাৰ মনৰ কথা...

ড° মঞ্জু হালৈ, হাৰিভাঙা

মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অশেষ বিনম্ৰতাৰে জনাও যে অসমৰ ১২৬ টা সমষ্টিৰ ভিতৰত অন্যতম সমষ্টি হ'ল ৬২ নং বৰমা সমষ্টি। মই এই সমষ্টিৰে বাসিন্দা। বিগত বিধান সভা নিৰ্বাচনত পৰিৱৰ্তনৰ সপোন বুকুত বান্ধি আমি আপোনালোকক আদৰি আনিছিলো। কিন্তু লক্ষণীয়ভাৱে অদ্যপৰিমিত আমাৰ সমষ্টিৰ বিশেষকৈ সমষ্টিৰ দক্ষিণাঞ্চলত অৱস্থিত আমাৰ হাৰিভাঙা গাঁৱৰ কোনো চকুত লগা উন্নয়ন হোৱা নাই। কোৱা হয় জলপথ অথবা স্থল পথেৰেহে যিকোনো ঠাইলৈ উন্নয়ন আহে। সেই কাৰণে আন ঠাইতকৈ হাৰিভাঙা গাঁৱৰ মাজেদি যোৱা মাখিবাহা-নলবাৰী গড়কাপ্টানি বিভাগৰ অন্তৰ্গত পথটোক অগ্ৰাধিকাৰ প্ৰদান কৰি কৈছো যে এই পথটোৰ তথৈবচ অৱস্থাই আমাৰ গাঁওখনৰ উন্নতিৰ হেঙাৰ স্বৰূপ হৈ পৰিছে। এইক্ষেত্ৰত আমাৰ স্থানীয় বিধায়কগৰাকীয়ে কিবা বিশেষ উদ্যোগ লৈছে বুলি আমাৰ মনে নধৰে। অথচ কংগ্ৰেছ আমোলাৰে পৰা একেজন বিধায়কে দুবাৰকৈ প্ৰতিনিধিত্ব কৰি আহিছে। সেই কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত সৰল প্ৰাৰ্থনা এয়ে যে আমাৰ সমষ্টিৰ দক্ষিণাঞ্চলৰ লগতে আমাৰ গাতে লাগি থকা ধৰ্মপুৰ সমষ্টিকে সামৰি এটা চৰজমিন ভ্ৰমণৰ উদ্যোগ লওঁক আৰু নিজ চকুৰে প্ৰত্যক্ষ কৰক আমাৰ অনুন্নত ছবি, জৰাজীৰ্ণ বাট-পথ। আনহাতে হাৰিভাঙাতে অৱস্থিত হৈ আছে পৰ্যটনৰ প্ৰচুৰ সম্ভাৱনাময় বৃহৎ আৰু মাহাত্মপূৰ্ণ কলিয়া গোসাঁই মন্দিৰ (কৃষ্ণ মন্দিৰ) আৰু গুৱাহাটীৰ কামাখ্যা মন্দিৰৰ সমানেই জাগ্ৰত মা কামাখ্যা মন্দিৰ। পৰ্যায়ক্ৰমে এইবোৰৰ উন্নতি সাধনে অসমৰো সম্পদ বৃদ্ধি হ'ব বুলি আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস।

জনমুক্তিৰ, 'মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়, শুনিবনে জনতাৰ মনৰ কথা শিতানত আপোনাৰ অঞ্চল ভিত্তিক সমস্যাৰ অভিজ্ঞতাভিত্তিক মন্তব্য আমালৈ পঠাওক। মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰাবলৈ আপুনিও লিখক। আপোনাৰ মন্তব্যৰ সৈতে নাম-ঠিকনা সহ একপি ফটো আমালৈ পঠিয়াওক হোৱাটছ এপৰ জৰিয়তে।

আমাৰ হোৱাটছ এপ নম্বৰ -৯৯৫৭৭৭৭৩৪৪।

EMail : Janamukti11@gmail.com

ইন্দ্ৰজিৎ ডেকা, নলবাৰী

নলবাৰী জিলাৰ ভিতৰত অন্যতম সমষ্টি হ'ল বৰমা সমষ্টি। এই সমষ্টিৰ অন্তৰ্গত হাৰিভাঙা, বালি, মাখিবাহা, ভোজকুছি, টিহু আদি হৈছে বৰ্তমান সময়ৰ অতি উন্নয়নশীল অঞ্চল। এই সমষ্টিৰ বিধায়ক হৈছে মাননীয় মণেশ্বৰ ব্ৰহ্ম ডাঙৰীয়া। পিছে ডাঙৰীয়াক সমষ্টিবাসীয়ে দেখাৰ সৌভাগ্য হয় নিৰ্বাচনৰ সময়ত। প্ৰধানমন্ত্ৰী মোডী ডাঙৰীয়াৰ ডিজিটেল ইণ্ডিয়াৰ প্ৰভাৱ সম্পূৰ্ণ ওলোটা। ৰাস্তা-ঘাট চলাচলৰ কাৰণে সম্পূৰ্ণ অনুপযোগী। গাঁৱলীয়া অঞ্চলত আজিও ৰাইজে বাঁহৰ সাঁকোৰে বিপদসংকুল যাত্ৰা কৰে। চৰকাৰী আঁচনিসমূহ আহে ঠিকেই, কিন্তু আমাৰ বিধায়ক ডাঙৰীয়াৰ অৱহেলিত মনোভাৱৰ কাৰণে ৰাইজৰ অভাৱ-অনাটনসমূহ আজিও দূৰ হোৱা নাই। বৰ্তমান সময়তো মাটিৰ ঘৰ, পুখুৰীৰ পানী ব্যৱহাৰ কৰি আহিবলগীয়া হৈছে। বিধায়ক ডাঙৰীয়াৰ ওচৰত অনুৰোধ ৰাইজৰ এই সমস্যাসমূহ সমাধান কৰি সৰ্বসাধাৰণক উপকৃত কৰে যেন।

বিউটি বল, ৰঙিয়া

মই ৰঙিয়াৰ বাসিন্দা। ৰঙিয়া-ভূটান পথটো যথেষ্ট সৰু হোৱা বাবে বহুত অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'বলগা হৈছে। ডাঙৰ ডাম্পাৰ গাড়ী এখন গ'লেও আন এখন গাড়ী পাৰ হ'ব নোৱাৰে। ফলত কেতিয়াবা এম্বুলেন্স আদিও ৰৈ থাকিবলগীয়া হৈ যায়। আজি কিছুদিনৰ পৰা এই পথটো অতি সংকটজনক হৈ পৰিছে। ইয়াৰ ফলত বহুতো দুৰ্ঘটনা হৈ আহিছে। গতিকে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালো উক্ত পথটো অতি সোনকালে ভাল কৰা ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে যেন।

বিকি সাহা, খাৰুপেটীয়া

আমাৰ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে বিদেশীৰ সমস্যা। আগন্তুক ছমাহত এই সমস্যাৰ হয়তো সমাধান এটা ওলাব, কিন্তু বহুতে বহুত চৰ্চা কৰি আছে। আগন্তুক দিনত আমি মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱাল নেতৃত্বাধীন বিজেপি দলক কিয় ভোট দিম? সমাজৰ কিবা ভাল কাম যদি কোনোবা এজনে নিজে আগভাগ লৈ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে সেই মানুহজন ভাল কাম কৰি থকা মানুহক বাধা আৰোপ কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাই। আৰু যদি বাধা আৰোপ কৰিছে হয়তো তেখেতে সমাজৰ স্বাৰ্থতকৈ নিজৰ কথাহে ভাবিছে।

যোৱা পোন্ধৰ বছৰত শুনিছিলে কেতিয়াবা ইমান দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত বিষয়াসকলক কাৰাগাৰত বন্দী কৰাৰ কথা। কেতিয়াবা শুনিছেনে শ শ বিঘা দখলী মাটি অসমীয়া জাতিৰ স্বাৰ্থত বেদখলী কৰা।

আগতে কেতিয়াও ঘোচ নিদিয়াকৈ চাকৰি পোৱাটো অসম্ভৱ আছিল। কিন্তু আজিৰ তাৰিখত সেয়া হ্ৰাস পাইছে। যি এ নহওঁক কিয় এতিয়া আমি আগবাঢ়িবৰ সময় হ'ল। নতুন নতুন প্ৰযুক্তি, কাৰিকৰী কৌশল আমাৰ মানুহৰ মাজত বিলাই দিয়াৰ সময় হ'ল। কেইদিনমান আগতে ভাইৰেল হোৱা অসমীয়া 'ছাটি চালু' তেতিয়া এটাই বিষয় উত্থাপন হ'ল বজাৰত সৰ্বাধিক বিক্ৰী হ'ব যেতিয়া আমি এমাজন, ফ্লিপকাৰ্ড আদি মাৰ্কেট প্লেচত লিষ্ট কৰিব পাৰো। সুযোগ বহুখিনিয়ে আছে, কেৱল গ্ৰহণ কৰি আমি আগুৱাইহে যাব লাগে।

জিণ্টু কুমাৰ দাস, জাগীৰোড

পোন প্ৰথমে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত মোৰ প্ৰণিপাত। অসমৰ ১২৬ টা সমষ্টিৰ ভিতৰত অন্যতম জাগীৰোড সমষ্টি (৭৯ নং জাতি/অনুঃ) ৰ অন্তৰ্গত কণাবৰী গাঁৱৰ বাসিন্দা। স্বাধীনতাৰ পাঁচটা দশক অতিক্ৰম কৰাৰ পিছতো আজিপৰ্যন্ত কণাবৰী মইনাজান সংযোগী পথটো সম্পূৰ্ণ হৈ নুঠিল। তাৰোপৰি এই অঞ্চলৰ পথটোক লৈ জাগীৰোড গাঁও পঞ্চায়ত আৰু পালিগুৰি গাঁও পঞ্চায়তৰ মাজত এক বৈষম্যতা দেখা যায়। যাৰ ফলত এই পথটো আজিলৈ নিৰ্মাণ কৰাৰ কোনো ধৰণৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা পৰিলক্ষিত নহ'ল। এই অঞ্চলৰ লোক সকলে জাগীৰোড গাঁও পঞ্চায়তৰ কেন্দ্ৰ সমূহতেই ভোটদান কৰি আহিছে। যদিও এই পথটো মেৰামতিত পঞ্চায়তৰ কৰ্মীসকলে হেমাহি প্ৰদান কৰে। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত মোৰ সৰল মিনতি। দুয়োটা সমষ্টিৰ মাজত সৃষ্টি হোৱা বৈষম্যতা দূৰ কৰি জনসাধাৰণৰ উন্নতিৰ স্বাৰ্থত পথটো নিৰ্মাণত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰে যেন। এই পথটো অতিকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰণ জাগীৰোড-মৰিগাঁও সংযোগী মূল সহযোগী পথটোৰে হৈছে কণাবৰী-মইনাজান। তাৰোপৰি বিগত কংগ্ৰেছৰ শাসন কালত পথটো নিৰ্মাণৰ বাবে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি বালি-শিল-মাটি অনা হৈছিল যদিও কিছু অসৎ প্ৰকৃতিৰ ব্যক্তিৰ কাৰণে এই পথটোৰ পৰা বালি-শিলসমূহ উঠাই লৈ গুচি যায়। মহোদয়ক পুনৰ অনুৰোধ জনাও এই পথটোৰ মেৰামতি কৰণত বাধা দিয়া লোকসকলে বৰ্তমান আপোনাৰ নেতৃত্বাধীন বিজেপি দলৰ সদস্য। তেওঁলোকৰ ওপৰত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ লগতে পথটোৰ নিৰ্মাণত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰে যেন। অন্যথা পঞ্চায়ত নিৰ্বাচনত ভোটদানৰ পৰা বিৰত থাকিব অঞ্চলৰ বাসিন্দাসকল।

বেদান্ত ফুকন, লখিমপুৰ কলেজ অৱ ভেটেনাৰী চাইন্স

মই লখিমপুৰ পশু চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ। মই ছাত্ৰ নিবাসত থাকো। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়, নমস্কাৰ গ্ৰহণ কৰিব। মই লখিমপুৰৰ জয়িং অঞ্চলত থাকো। সেই ঠাইখিনিত এটিএম নথকাৰ বাবে লখিমপুৰ টাউনলৈ যাবলগীয়া হয়। এটা কামৰ কাৰণে অকল পইচা উলিয়াবলৈ যাবলগীয়া হয় আৰু যিহেতু লখিমপুৰ টাউন আমি থকা অঞ্চলৰ পৰা অলপ দূৰৈত আৰু ইয়াৰ কাৰণে এই অঞ্চলৰ সৰ্বসাধাৰণ লোকসকল যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছে। লগতে আৰু এটা কথা উনুকিয়াব খোজো এই অঞ্চলত বিদ্যুতৰ ব্যৱস্থা ভাল নহয়, এবাৰলৈ বিদ্যুৎ কৰ্তন হ'লে দুদিনলৈ নাহে। যাৰ ফলত যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হওঁ। মহোদয়ৰ ওচৰত মোৰ বিনম্ৰ অনুৰোধ। এই সমস্যাসমূহৰ সমাধান কৰি আমাক সহায় কৰে যেন।

কাকুমণি বৰুৱা, দিপিলা

পোন প্ৰথমে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয় নমস্কাৰ গ্ৰহণ কৰিব। আপোনাৰ নেতৃত্বাধীন চৰকাৰখনৰ শাসনকালত কেতবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছে। তাৰ বাবে মই আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। মহোদয় এই সমস্যাসমূহ সমাধানৰ বাবে ব্যস্ত থাকোতেই কিছু সমস্যা আপুনি সমাধানত ব্যৰ্থ হৈছে। ৰাজ্যিক কৰ্মচাৰীৰ পেঞ্চনাৰ সকলক নিৰ্দিষ্ট সময়ত পেঞ্চন দিয়া পৰিলক্ষিত হোৱা নাই। বিশেষকৈ শিক্ষাৰ পোহৰ বিলাই সমাজ গঢ়িবলৈ শিকোৱা শিক্ষকসকলেই নিৰ্দিষ্ট সময়ত পেঞ্চনৰ ধন লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত মোৰ সৰল মিনতি পৰম শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুসকলক পাবলগীয়া পেঞ্চনৰ ধন মোকলাই দি তেওঁলোকক কৃতাৰ্থ কৰে যেন।

দীনদয়াল দিব্যাংগজন সাহায্য আঁচনি

দিব্যাংগৰ বাবে ডিব্ৰুগড়ত দেশৰ প্ৰথমখন আই টি আই স্থাপন

৪ লাখ ৮০ হাজাৰ জনক ৫ হাজাৰকৈ এককালীন সাহায্য প্ৰদান ঃ মুঠ ২৫০ কোটি ধাৰ্য

৩ শতাংশৰ পৰিৱৰ্তে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ৪ শতাংশলৈ বৃদ্ধি সংৰক্ষিত আসন

গুৱাহাটী ঃ সমাজৰ অতিকৈ অসহায়, দুৰ্বল লোকসকলৰ সমস্যাৰ সৈতে মানৱীয় মূল্যবোধৰ একাত্ম হৈ তেওঁলোকক আগুৱাই আনিবৰ বাবে “একাত্ম মানৱীয়তাবাদ”ৰ যি আদৰ্শ পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়দেৱে দেখুৱাই গৈছে মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱাল নেতৃত্বাধীন চৰকাৰৰ সু-পৰিচালনাত ৰাজ্যখনত সেই সপোন বাস্তৱায়িত কৰাত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে চৰকাৰে। ৰাজ্যৰ মুঠ চাৰি লাখ আশী হাজাৰ দিব্যাংগক পাঁচ হাজাৰ টকাকৈ এককালীন সাহায্য ঘোষণা কৰে। এই সাহায্য “আৰ্থিক সাহায্য বেংক (ডি বি টি)”ৰ জৰিয়তে একাউণ্টত জমা হ’ব এই ধন। দিব্যাংগসকলৰ স্বাস্থ্যৰ যতনৰ বাবে এই সাহায্য প্ৰদান কৰা হৈছে। তাৰোপৰি দিব্যাংগসকলক অধিক শিক্ষিত কৰি স্ব-নিৰ্ভৰশীল কৰি তুলিবলৈ ডিব্ৰুগড়ত প্ৰথমখন আই টি আই নিৰ্মাণ কৰা হ’ব। দেশৰ ভিতৰত এইখনেই দিব্যাংগসকলৰ বাবে প্ৰথমখন আই টি আই। মহানগৰীৰ সৰুসজাইত দিব্যাংগ দিৱসৰ দিনাই দেশৰ উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি এম ভেংকায়া নাইডু, ৰাজ্যপাল জগদীশ মুখী, মন্ত্ৰী নৱ দলে, সাংসদ বিজয়া চক্ৰৱৰ্তী, মুখ্য সচিব ভি কে পিপাৰচেনিয়াৰ আৰু ৰাজ্যৰ মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালৰ উপস্থিতিত দীনদয়াল দিব্যাংগ আঁচনিৰ শুভ আৰম্ভ কৰে। আঁচনিখন আনুষ্ঠানিকভাৱে মুকলি কৰি দেশৰ উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি এম ভেংকায়া নাইডুৱে কয় জনমানসত আৰু ৰাজনৈতিক নেতাসকলৰ মাজত দিব্যাংগসকলৰ প্ৰতি ভাল ভাৱ আনিব লাগিব। দিব্যাংগসকলক ন্যায় প্ৰদানৰ প্ৰয়োজন আৰু সুবিধা প্ৰদানৰ দৰকাৰ। তেওঁলোকক আমি উৎসাহিত কৰিব লাগিব। ইতিমধ্যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে তেওঁলোকৰ সংৰক্ষিত আসন তিনি শতাংশৰ পৰা চাৰি শতাংশলৈ বৃদ্ধি কৰিছে। আনহাতে উক্ত অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকি মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালে কয় যে, আমাৰ লক্ষ্য ৰাজ্যৰ ভিন্ন প্ৰান্তত থকা দিব্যাংগসকলক চিনাক্ত কৰা। সকলোকে সামাজিক নিৰাপত্তা প্ৰদান কৰা হ’ব। বৈধ নাগৰিকৰ বাবে শংকাৰ কাৰণ নাই। এই আঁচনিৰ বাবে চৰকাৰে ধাৰ্য কৰিছে মুঠ ২৫০ কোটি টকা। প্ৰথম পৰ্যায়ত এক লাখ দিব্যাংগক প্ৰদান কৰা হ’ব এই সাহায্য। সি যি কি নহওঁক, মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱাল নেতৃত্বাধীন চৰকাৰখনে গ্ৰহণ কৰা পদক্ষেপ খুবেই প্ৰশংসনীয়। কিন্তু কাৰ্যক্ষেত্ৰত কিমান দূৰ সফল হয় সেয়াহে অনাগত সময়ত লক্ষণীয় হ’ব।

অসমত থাকি কওক অসমীয়া ভাষা ঃ উপ ৰাষ্ট্ৰপতি

গুৱাহাটী ঃ চলিত সপ্তাহত এক বিশেষ কাৰ্যসূচীৰ বাবে অসম ভ্ৰমণলৈ অহা ভাৰতৰ উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি এম ভেংকায়া নাইডুৱে মাতৃভাষাৰ প্ৰসংগত যথেষ্ট গুৰুত্ব আৰোপ কৰে। উক্ত দিনা দিব্যাংগসকলৰ বাবে বিশেষ আঁচনি এখনৰো মুকলি কৰে উপ-ৰাষ্ট্ৰপতিগৰাকীয়ে। এই আঁচনিখনৰ জৰিয়তে ৰাজ্যৰ মুঠ চাৰি লাখ আশী হাজাৰ দিব্যাংগক পাঁচ হাজাৰকৈ সাহায্য প্ৰদান কৰা হ’ব। আনহাতে

ৰাষ্ট্ৰপতিগৰাকীয়ে ৰাজ্যৰ কেইবাটাও অনুষ্ঠানত অংশগ্ৰহণ কৰি মাতৃভাষাক প্ৰাধান্যতা দি তেওঁ কয় যে, আমি সকলোৱে মাতৃভাষাক প্ৰাধান্য দিয়া উচিত। ঘৰ-মন্দিৰ-মছজিদ আদি সকলো অঞ্চলতে আমি মাতৃভাষাত কথা ক’ব লাগে। এজন অসমীয়াই আন এজন অসমীয়াক লগ পোৱাৰ সময়ত কিয় বেলেগ ভাষাত কথা পাতিব লাগে? তেওঁলোকে অসমীয়া ভাষাত কথা পতা উচিত। প্ৰকৃততে আমাৰ এক দুৰ্বলতা আছে ইংৰাজীৰ প্ৰতি। ইংৰাজে শাসন কৰি ইয়াৰ পৰা অকল ধনেই নহয় ইয়াৰ পৰা মগজুও লৈ গ’ল। সেয়ে আমি তেওঁলোকৰ ভাষা-সংস্কৃতি অনুকৰণ কৰিব বিচাৰো। আমি ছে’পীয়েৰক হে অনুকৰণ কৰিব খোজো। কিন্তু তাৰ বিপৰীতে শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱক অনুসৰণ কৰিব নোখোজো। ছে’পীয়েৰকো গুৰুত্ব দিয়ক। তাত কোনো আপত্তি নাই। কিন্তু প্ৰাধান্যতা দিয়ক শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱকহে। কাৰণ তেওঁ আমাৰ মহান মণিষী। উপ-ৰাষ্ট্ৰপতিগৰাকীয়ে পুনৰ কয় আমাৰ শক্তিশালী ইতিহাসক লৈ আমি আগবাঢ়িব লাগিব। আমাৰ সভ্যতা-সংস্কৃতি-ঐতিহ্য আৰু পৰম্পৰাক প্ৰাধান্যতা দিব লাগিব। আমি মা বুলি ক’লে অন্তৰৰ পৰা ওলাই আহে। কিন্তু মাম্মী বুলি ক’লে অন্তৰৰ পৰা নাহে ওঁঠৰ পৰাহে আহে। ভাৰতীয় সভ্যতা পাঁচ হাজাৰ বছৰ পুৰণি। আমাৰ সংস্কৃতি আৰু পৰম্পৰাই আজিও জীয়াই ৰাখিছে পাঁচ হাজাৰ বছৰ পুৰণি সভ্যতাক। ইয়ে আমাক আগুৱাই লৈ যাব। মহানগৰীৰ কলাক্ষেত্ৰত অনুষ্ঠিত হোৱা এচিভাৰ এৱাৰ্ডছ অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকি লগতে কয় ৰাছিয়া, স্পেইন, ফ্ৰান্সকে ধৰি দেশবোৰৰ ৰাষ্ট্ৰপতি তথা প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে কেতিয়াও ইংৰাজী ভাষাত কথা নাপাতে। নিজৰ মাতৃভাষাতহে কথা পাতে। আমি তেওঁলোকৰ আদৰ্শ গ্ৰহণ কৰা উচিত। ইংৰাজী শিকিব লাগে, শিকাত কোনো বাধা নাই। কিন্তু প্ৰাধান্যতা দিব লাগে মাতৃভাষাক।

মহাবাহুক লৈ ৰঙা চীনৰ কূটিল অভিসন্ধি

বিষাক্ত হৈছে লুইতৰ পানী

ৰঙা চীনে বৃহৎ নদীবান্ধ নিৰ্মাণক লৈ ৰাজ্যজুৰি প্ৰতিক্ৰিয়া অব্যাহত থকাৰ মাজতে অৰুণাচলৰ চিয়াং নদীৰ পানী ঘোলা হোৱাৰ পাছতেই বিগত কেইবাদিনো ধৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুৰেদি বৈছে ঘোলা পানী। বোকাময় দূষিত পানী বৈ অহাৰ ফলত মহাবাহুৰ দাঁতিকাষৰীয়া অঞ্চলৰ লোকসকল আতংকিত হৈ পৰিছে। কিয়নো, নদী কাষৰীয়া অঞ্চলৰ অধিকাংশ লোকেই ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানী ব্যৱহাৰ কৰিয়েই দৈনন্দিন জীৱন-যাপন কৰি আহিছে। তেনে ক্ষেত্ৰত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানী ঘোলা হোৱাৰ কথাটোৱে জনস্বাস্থ্যৰ প্ৰতি ভাবুকি কঢ়িয়াই আনিছে। সাধাৰণতে খৰালি কালত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানী যথেষ্ট পৰিষ্কাৰ ৰূপত দেখা যায় যদিও বিগত পাঁচ-ছয় দিন ধৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানী বোকাময় হৈ পৰাৰ ফলত ধুবুৰী ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত মাছ ধৰা বহু লোকে পানী খোৱাৰ পিছতেই এচিডত আক্ৰান্ত হোৱাৰ লক্ষণ ধৰা পৰিছে। সেইদৰে আকৌ উত্তৰ গুৱাহাটীৰ নদী কাষৰীয়া অঞ্চলৰ লোকসকলেও ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ঘোলা পানীৰ বাবে সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছে। অৱশ্যে কেন্দ্ৰীয় জলসম্পদ বিভাগৰ ৰাজ্য মন্ত্ৰী অৰ্জুন ৰাম মেঘৱালে প্ৰকাশ কৰা মতে বিগত সোতৰ নৱেম্বৰত হোৱা তীব্ৰতত হোৱা উচ্চ ক্ষমতা সম্পন্ন ভূমিকম্পৰ বাবে নদীখনৰ পানীত অস্বাভাৱিকতা ধৰা পৰিছে। অৱশ্যে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ চৰিত্ৰ সলনি হোৱাক লৈ কেন্দ্ৰই গঠন কৰা অনুসন্ধানকাৰী দলে চলোৱা প্ৰাথমিক তদন্তত এই তথ্য পোহৰলৈ অহাৰ কথা প্ৰকাশ কৰিছে। সেইদৰে জল আয়োগৰ প্ৰাথমিক অনুসন্ধান মতেও ব্ৰহ্মপুত্ৰক লৈ চিন্তাৰ কোনো কাৰণ নাই বুলি উল্লেখ কৰিছে। প্ৰাকৃতিক কাৰণতেই নদীখনৰ পানী বোকাময় হৈ পৰিছে বুলি তেওঁ প্ৰকাশ কৰিছে। সতৰ্কতামূলক ব্যৱস্থা হিচাপে অৰুণাচলৰ চিয়াং নদীৰ দাঁতিকাষৰীয়া লোকসকলক আঁতৰাই নিয়াৰ কথাও মন্ত্ৰীগৰাকীয়ে প্ৰকাশ কৰিছে। চিয়াঙৰ নদীৰ প্ৰদূষিত পানী খাই বিগত দিন কেইটাত বহুকেইটা গৰু-ম’হৰ মৃত্যু হোৱাৰ লগতে নৈখনৰ মাছ-কাচৰ মৃত্যু হোৱাৰ লগতে মাছমৰীয়া অথবা গৰু-ম’হ পুহি জীৱন নিৰ্বাহ কৰা লোকসকললৈ এক দুৰ্যোগ আহি পৰিছে।

১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

এন আৰ চিৰ সময়তে আমি প্ৰকৃত অসমীয়া হওঁ আহকচোঁ

অস্তিত্বৰ প্ৰতি ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰিছে। সকলো জনগোষ্ঠীৰে স্ব-অধিকাৰ ৰক্ষা কৰি মৰ্যাদা সহকাৰে জীয়াই থকাৰ অধিকাৰ আছে। সেই অধিকাৰ ৰক্ষাৰ বাবে সকলো জনগোষ্ঠীয়ে সংকল্পবদ্ধ প্ৰচেষ্টাৰে সংগ্ৰামী পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব সেয়া স্বাভাৱিক কথা। কিন্তু তেনে সংগ্ৰামৰ গুৰিকথা অনুধাৱন কৰি শাসকীয় চৰকাৰে তেওঁলোকৰ ক্ষোভ উপশমৰ বাবে প্ৰণালীবদ্ধ প্ৰচেষ্টাৰে আগবাঢ়িব লাগিব। সমস্যা সমাধানৰ নামৰ চৰকাৰে বঞ্চনাৰ আশ্ৰয় ল'লে জাতি-জনগোষ্ঠীৰ মাজত ক্ষোভ বাঢ়ি গৈ থাকিব আৰু সেই ক্ষোভে আমাৰ সমন্বয়ৰ সূত্ৰটো আউল লগাব। কিয়নো বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত বিদ্বেষৰ বীজ সিঁচি উছটাই জোল খোৱা এক সুযোগ সন্ধানী শক্তি আমাৰ মাজত সদায় সক্ৰিয় হৈ থাকে। সেই কথা আমি পাহৰি যাব নালাগিব। অসমীয়া জাতি আজি এক সন্ধিক্ষণত উপনীত হৈছে। খিলঞ্জীয়াৰ ৰক্ষা কৱচ স্বৰূপ ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জীৰ খচৰা ৩১ ডিচেম্বৰৰ ভিতৰত প্ৰকাশৰ বাবে মহামান্য উচ্চতম ন্যায়ালয়ে নিৰ্দেশ দিছে। আনকি গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে দিয়া ৰায় বাতিল কৰি গাঁও পঞ্চায়তৰ নথিকো যোগসূত্ৰ স্থাপনৰ নথি ৰূপে ব্যৱহাৰৰ অনুমতি প্ৰদান কৰিছে। ন্যায়ালয়ৰ এনে ৰায়ৰ ফলত পিতৃ আৰু স্বামীৰে সম্পৰ্ক যোগসূত্ৰ স্থাপনৰ বাবে পঞ্চায়তৰ নথি দাখিল কৰা প্ৰায় ৪৭.৯ লাখ লোকেই সকাহ পাব। বিশেষকৈ ২৮ লাখ বিবাহিত মহিলাৰ ক্ষেত্ৰত এই ৰায়ে উল্লেখনীয় প্ৰভাৱ পেলাব। অৱশ্যে ৩১ ডিচেম্বৰত প্ৰকাশ পাবলগা এন আৰ চিৰ খচৰাত পঞ্চায়তৰ প্ৰমাণপত্ৰ দাখিল কৰা মহিলাৰ নাম অন্তৰ্ভুক্ত নহ'ব বুলি ইতিমধ্যে প্ৰকাশ কৰিছে ৰাজ্যিক সমন্বয়ক প্ৰতীক হাজেলাই। এন আৰ চিৰ প্ৰথম খচৰা প্ৰকাশৰ পিছতে এইক্ষেত্ৰত ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশ পালন কৰি প্ৰমাণপত্ৰ সমূহ কেনেদৰে তদন্ত কৰা হ'ব সেই বিষয়ে এটা পদ্ধতি যুগুতাই উলিয়াই ন্যায়ালয়ক অৱগত কৰিব আৰু ন্যায়ালয়ৰ অনুমতি সাপেক্ষে সেই নিৰ্দিষ্ট পদ্ধতিৰে পঞ্চায়তৰ নথি পৰীক্ষা কৰি তেওঁলোকৰ নাম এন আৰ চিত অন্তৰ্ভুক্তিৰ পদক্ষেপ ল'ব। ৰাজ্যিক সমন্বয়ক গৰাকীয়ে স্পষ্টভাৱে এই কথা প্ৰকাশ কৰাৰ পিছত আমি ভাবো তেনে কোনো ভুক্তভোগী মহিলাই নাম অন্তৰ্ভুক্ত নহ'ব বুলি অযথা হৈ-চৈ কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। সেইদৰে আকৌ ডিষ্টিক মেজিষ্টেড ইনভেচষ্টিগেছন টীমে ইতিমধ্যে জিলাই জিলাই তৎপৰতাৰে এইক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ কাম অব্যাহত ৰাখিছে। যদিহে কোনো লোকে লিগেচী ডাটাৰ সৈতে সংযুক্ত নথি দাখিল কৰিব নোৱাৰিলে অথবা পৰিয়ালৰ অন্য লোকৰ সৈতে সংযোগ দেখুৱাব নোৱাৰি সমস্যাত আছে তেওঁলোকেও দুঃশ্চিন্তাত ভোগাৰ কাৰণ নাই। কিয়নো, ডিষ্টিক মেজিষ্টেড ইনভেচষ্টিগেছন টীমে এইক্ষেত্ৰত স্থানীয় তিনি-চাৰিজনকৈ পুৰণি বাসিন্দাৰ পৰা তথ্য সংগ্ৰহ কৰি তেওঁলোকে সন্মুখীন হোৱা অসুবিধা দূৰ কৰিবলৈ যত্ন কৰিব। সেয়ে প্ৰকৃত ভাৰতীয় কোনো লোকেই এই ক্ষেত্ৰত নাম বাদ পৰিব বুলি আতংকিত হোৱাৰ কোনো কাৰণ নাই। অৱশ্যে স্থান বিশেষে একাংশ সন্দেহজনক লোকে খিলঞ্জীয়াৰ ভোটাৰ পৰিচয় পত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰি এইক্ষেত্ৰত এন আৰ চিত নাম অন্তৰ্ভুক্তিৰ পৰিকল্পনা কৰাৰ কথাও পোহৰলৈ নহাকৈ থকা নাই। এইক্ষেত্ৰত তেজপুৰ পৌৰ এলেকাৰ তিনি নং ৱাৰ্ডৰ বাসিন্দা বিচিত্ৰ নাৰায়ণ মহন্তৰ পৰিয়ালেই তাৰ প্ৰমাণ। কিয়নো তেওঁলোকৰ ভোটাৰ আই ডি সন্দেহজনক লোকে ব্যৱহাৰ কৰা তথ্য পোহৰলৈ আহিছে। সেইদৰে আকৌ ডিষ্টিক মেজিষ্টেড ইনভেচষ্টিগেছন টীমৰ চৰচাপৰি অঞ্চলৰ কাম-কাজৰ ক্ষেত্ৰতো দুই-এটা অভিযোগ নুঠাকৈ থকা নাই। বিশেষকৈ ভেৰিফিকেচন প্ৰক্ৰিয়াত নথিহীন লোকৰ ক্ষেত্ৰত স্থানীয় লোকৰ মন্তব্য লোৱাৰ অনুমতিৰ অপব্যৱহাৰ কৰিছে বুলি ইতিমধ্যে অভিযোগ উঠাৰ কথাটো এই দিশত আঙুলিয়াব পাৰি। সেয়েহে সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰে এই মুহূৰ্তত আহি পৰিছে এক গধুৰ দায়িত্ব। আমি সকলোৱে যি ধৰ্মৰে নহওঁ কিয় আমাৰ ধৰ্মীয় অথবা সাম্প্ৰদায়িক পৰিচয় পিছলৈ ৰাখি আমাৰ প্ৰথম পৰিচয় হ'ল আমি অসমীয়া। অসমীয়াৰ ৰক্ষা কৱচ স্বৰূপ এই নাগৰিকপঞ্জী উন্নয়ন প্ৰক্ৰিয়াত সকলো জনগোষ্ঠীৰ লোকেই ঐক্যবদ্ধ প্ৰচেষ্টাৰে হাত উজান দিলেহে অসমীয়াৰ ভৱিষ্যৎ সুৰক্ষিত হৈ ৰ'ব। ধৰ্মীয় মেৰু বিভাজন অথবা ভাষিক বা ধৰ্মীয় সংখ্যালঘুৰ অংকৰে আমাৰ মাজত বিভাজন আনিবলৈ বিচৰা শক্তিৰ স্বৰূপ চিনি ৰাইজ আগবাঢ়িব লাগিব। সকলো জনগোষ্ঠীয়ে সমন্বয়ৰ মহামন্ত্ৰৰে দীক্ষিত হৈ বৰ অসমৰ ভেঁটি বন্ধাৰ এয়াই উপযুক্ত সময়। কিয়নো ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জীখন শুদ্ধ ৰূপত প্ৰকাশ হ'লেহে প্ৰকৃত ভাৰতীয় সকল চিহ্নিত হোৱাৰ লগতে বিদেশীৰ সান্দহ খোৱা বালি তল যাব। অসম আৰু অসমীয়াই এক সুৰক্ষিত ভৱিষ্যৎ নিশ্চিতভাৱে লাভ কৰিব।

চৰকাৰী উচ্ছেদ অভিযান ঃ ন্যায়সংগত নে বৰ্বৰোচিত ?

আৰ কে বেজবৰুৱা

বৰ্তমান চৰকাৰে যি উচ্ছেদ অভিযান আৰম্ভ কৰিছে, তাক লৈ এতিয়া অসম উত্তাল হৈ আছে। বহুতৰে মতে এয়া চৰকাৰৰ বৰ্বৰোচিত কাৰ্য। নিজ হাতে সজা ঘৰটো চকুৰ আগত কোনোৱাই ভাঙি পৰিয়ালটিক গৃহহীন কৰিব, সেইটো কোনোমতেই সহ্য কৰিব পৰা ঘটনা নহয়। যদিহে এই কাম গণতান্ত্ৰিক চৰকাৰ এখনৰ নিৰ্দেশত চলে সেইটো আৰু ভয়ানক কথা। এখন স্বেচ্ছাচাৰী চৰকাৰৰ বাহিৰে এই কাম আনে কৰিব নোৱাৰে। নাই কোনো আগতীয়া নিৰ্দেশ, নাই কোনো পুনৰ সংস্থাপন ব্যৱস্থা। গণতান্ত্ৰিক দেশ এখনত এয়া সম্ভৱ নে?

ওপৰৰ কথাখিনিৰ পৰা এটা ধাৰণা হয়, চৰকাৰে যধে-মধে জনসাধাৰণক ত্ৰাসিত আৰু নিৰ্যাতন কৰিছে। কিন্তু কথাবোৰ তেনেকুৱা জানো?

বিগত বহু সময়ত বনাঞ্চলত কিছুমান মানুহৰ গৃহৰ ওপৰত চৰকাৰী হাতুৰীৰ কোব পৰি আহিছে। তাৰ বাবে ৰাইজৰ বহু প্ৰতিবাদ হৈ আহিছে। কিন্তু চৰকাৰী হাতুৰি ক্ষান্ত হোৱাৰ কোনো লক্ষণেই নাই। ইয়াৰ ফলশ্ৰুতিত দুজন লোকেও প্ৰাণ হেৰুৱালে।

এইবোৰ কথা স্পষ্ট হ'ব লাগে?

অসমৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চলসমূহ, গুৱাহাটীৰ পাহাৰবোৰ কিছুমান লোকে আইন বৰ্হিভুতভাৱে দখল কৰি ঘৰ সাজি থকা বহু বছৰেই হ'ল। এই কাৰ্য প্ৰতিদিনে বৃদ্ধি পাই আছে। এই আইন বৰ্হিভূত দখল চৰকাৰৰ সন্মুখত এক প্ৰত্যাহ্বান ৰূপে দেখা দিছে। কিন্তু ইমান দিনে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কোনো পদক্ষেপ লোৱা হোৱা নাই। বৰ্তমানৰ উচ্ছেদ অভিযানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ হ'লে আমি কিছু বছৰ উভতি যাব লাগিব। ২০১৩ চনত 'আৰ্লি বাৰ্ড্চ'নামৰ প্ৰকৃতিপ্ৰেমী সংগঠন এটাই গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ত এখন জনস্বাৰ্থ জড়িত আবেদন দাখিল কৰে। আবেদনৰ লক্ষ্য- যোৰাবাট, নাৰেংগী, পানীখাইটী, পাঞ্জাবাৰী অঞ্চলৰ ভূমি অবৈধ দখলৰ পৰা মুক্ত কৰা। আজিকালি বিধান পালিকাৰ নিৰ্লিপ্ত হোৱা বাবে ন্যায়পালিকাই কৰিব লগা হৈছে। সেইবাবে মাননীয় উচ্চ ন্যায়ালয়ে চৰকাৰক এই অঞ্চল অবৈধ দখলমুক্ত কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। তাৰে পৰিপ্ৰেক্ষিতত প্ৰশাসনে ত্ৰিশ খন বুলড'জাৰ, বিশ টা মান হাতী, পাঁচশ মান কৰ্মী আৰু আৰক্ষী সহিতে অৰ্দ্ধসামৰিক বাহিনীৰ দায়িত্বত উক্ত অঞ্চলৰ পৰা প্ৰায় চৈধ্যশ পৰিয়ালক উচ্ছেদৰ বাবে অভিযান চলাইছিল। ফল কি হৈছিল সকলোৱে জানে। ৰাজনৈতিক নেতাসকলে অপ্ৰত্যক্ষভাৱে বিৰূপ মন্তব্য প্ৰকাশ কৰিছিল। সংবাদ মাধ্যমে অন্য ধৰণে বাতৰি পৰিৱেশন কৰিছিল।

এইবাৰ আমচাঙৰ উচ্ছেদ অভিযানক লৈ তুমুল চৰ্চা হৈ আছে। গুৱাহাটীৰ গাতে লগা আমচাং বনাঞ্চল ২০০৪ চনৰ ১৯ জুনত সংৰক্ষিত অভয়াৰণ্য ঘোষণা কৰা হৈছিল। কামৰূপ বনসংমণ্ডলৰ অধীনত আমচাঙৰ মাটিকালি ৭৮.৬৪ বৰ্গ কিলোমিটাৰ। এই অৰণ্য

শেষাংশ ১৬ পৃষ্ঠাত

মানৱ সম্পদৰ অৱমূল্যায়ন ভাৰতৰ প্ৰগতিৰ প্ৰধান অন্তৰায়

আজিজুৰ ৰহমান হাজৰিকা

মানুহৰ জীৱন-ধাৰণৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সকলো বস্তুৱেই সম্পদ। বায়ু-পানী, মাটি, সূৰ্যৰ পোহৰ, গছ-লতা, খনিজ পদাৰ্থ এই আটাইবোৰেই সম্পদ। অৱশ্যে এটা কথা উল্লেখ কৰিব লাগিব যে পৃথিৱীত পোৱা যিকোনো বস্তুৱেই সম্পদ নহয়, সম্পদ হ'বলৈ হ'লে দুটা প্ৰধান গুণ থাকিব লাগিব- কাৰ্যকাৰিতা আৰু উপকাৰিতা গুণ। সম্পদৰ এই গুণ দুটাৰ বাবেই মানৱ কল্যাণ সাধন হৈছে আৰু আৰ্থ সামাজিক উন্নয়ন সম্ভৱ হৈছে। মানুহ সম্পদৰ লগত দুই ধৰণে জড়িত উৎপাদক আৰু উপভোক্তা হিচাপে। গতিকে সম্পদৰ উৎপাদক হিচাপে মানুহো এক প্ৰকাৰ সম্পদ, যাক 'মানৱ সম্পদ' বোলা হয়। এখন দেশৰ আৰ্থ সামাজিক উন্নয়ন তথা প্ৰগতি নিৰ্ভৰ কৰে সেই দেশৰ মানৱ সম্পদৰ ওপৰত। মানৱ সম্পদৰ বিকাশ তথা সদ্ব্যৱহাৰে হ'ল দেশ এখনৰ মূল চালিকা শক্তি। যিখন দেশে মানৱ সম্পদক সম্ভাৱনীয়তা আৰু সক্ষমতাৰ উপযুক্ত চিনাক্তকৰণৰ দ্বাৰা পৰিকল্পিতভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিছে, সেই দেশখনেই আজি উন্নতিৰ শিখৰত আৰোহন কৰিব পাৰিছে। উদাহৰণস্বৰূপে আমেৰিকা, চীন, জাপান, কোৰিয়া (উঃ-দঃ), অষ্ট্ৰেলিয়া, জাৰ্মানী, ছুইজাৰলেণ্ড, টাইৱান, ছিংগাপুৰ, হংকং আদি দেশসমূহৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি। চীনৰ দৰে জনবহুল দেশখনৰ মানৱ সম্পদৰ ওপৰত থকা পদ্ধতিগত আৰু পৰিকল্পিত গৱেষণা তথা প্ৰয়োগৰ ভৱিষ্যদৰ্শী কাৰ্যসূচীৰ বাবে বিশ্বৰ সৰ্বাধিক জনসংখ্যাৰ দেশ হোৱা সত্বেও দেশৰ বাবে কোনো সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিব পৰা নাই। বৰং সু-পৰিকল্পিত আৰু সুচিন্তিত নিয়োগ ৰীতি তথা বাস্তৱিক ব্যৱহাৰোপযোগী কাৰ্যসূচীৰে মানৱ সম্পদক মূল্যায়ন কৰা বাবে এক সন্তুলিত আৰু সু-শৃংখলিত ব্যৱস্থাৰে দেশখন বিশ্বৰ অন্যতম শক্তিশালী দেশ, পথত দিনে দিনে আগবাঢ়ি গৈ আছে। ইয়াৰ বাবে প্ৰধানতঃ চীনা চৰকাৰৰ দূৰদৰ্শিতা আৰু দেশীয় স্বাৰ্থ জড়িত পৰিকল্পনা কাৰ্যব্যৱস্থা উল্লেখনীয়। তাৰ উপৰি মানৱ সম্পদৰ উপযুক্ত চিনাক্তকৰণ ব্যৱহাৰোপযোগী আন্তঃগাঁথনি আৰু প্ৰকৃত মূল্যায়ন হ'ল সেই দেশখনৰ মানৱ সম্পদক বাস্তৱিক প্ৰয়োগৰ মাপকাঠি। একেদৰে আমেৰিকা তথা বিশ্বৰ আগশাৰীৰ দেশসমূহৰ ক্ষেত্ৰতো মানৱ সম্পদৰ উন্নয়ন আৰু ব্যৱহাৰৰ সফলতাৰ ছবিখন দেখিবলৈ পোৱা যায়। আনকি বিশ্বৰ কিছুমান অতি ক্ষুদ্ৰ দেশেও মানৱ সম্পদৰ উচিত মূল্যায়নেৰে শক্তিশালী ৰূপত

শেষাংশ ১৬ পৃষ্ঠাত

মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱালক প্ৰয়োজন জাতিপ্ৰেমী উপদেষ্টাৰ

সাম্প্ৰতিক

তিলক মহন

অসমৰ বৰ্তমানৰ মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালক অতীৱ প্ৰয়োজন হৈছে এগৰাকী দক্ষ, দূৰদৃষ্টিসম্পন্ন তথা জাতিপ্ৰেমী উপদেষ্টাৰ। কিয়নো মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৰে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ, সদাব্যস্ত আৰু ৰাজ্যখনৰ প্ৰতিটো সমস্যাৰ সৈতে মুখামুখি হৈ দৃঢ় আৰু সকলোৰে মনঃপুত সিদ্ধান্ত লোৱাটো তথা তাক যথাযথভাৱে কাৰ্যকৰী কৰোৱাটো যে অতি প্ৰত্যাহ্বানমূলক সেইটো অনস্বীকাৰ্য। সেয়ে সঠিক সময়ত সঠিক সিদ্ধান্ত ল'ব নোৱাৰিলে ৰাজহুৱা জীৱন অৰ্থাৎ সামাজিক দায়-দায়িত্ব পালনৰ জৰিয়তে যি এক ভাৱমূৰ্ত্তি ইতিপূৰ্বে জনমানসত আহৰণ কৰিছিল সেই সুনাম বা খ্যাতি মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দায়িত্ব চম্ভালিবলৈ গৈয়ে ম্লান পৰাৰ আশংকা ঘণীভূত হৈছে সৰ্বানন্দ সোণোৱালৰ ক্ষেত্ৰত।

> মুখ্যমন্ত্ৰী ৰূপে নিৰ্বাচিত তথা দায়িত্বভাৰ লৈ সোণোৱাল ডাঙৰীয়াই ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰৰ দ্বিতীয় ইনিংছ আৰম্ভ কৰি ইতিমধ্যেই ডেৰ বছৰত ভৰি থলেহি। সমস্যাবহুল তথা ৰাজনৈতিক দিশত বিশেষ স্পৰ্শকাতৰ ৰাজ্যখনৰ মুৰব্বী ৰূপে সোণোৱালে বলিষ্ঠ নেতৃত্ব দিব বুলি সকলোৱে আস্থাসহকাৰে প্ৰৱল আশাত এতিয়াও বন্দী হৈ আছে। কিন্তু যিমানে দিন বাগৰিছে সিমানে যেন জনসাধাৰণৰ আশা তথা মোহভংগ ঘটিব ধৰা পৰিলক্ষিত হোৱাটো সোণোৱালৰ ভৱিষ্যৎ ৰাজনীতিৰ বাবে সুখপ্ৰদ নহ'বগৈ পাৰে। যিহেতু ডেৰ বছৰেও তেখেতে নিজৰ মন্ত্ৰীসভাখন পূৰ্ণাংগ ৰূপত গঠন কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ল। দ্বিতীয়তে দুই-এক সতীৰ্থ মন্ত্ৰীয়ে মুখ্যমন্ত্ৰীক চেৰাই বা তেখেতৰ অগোচৰে লোৱা সিদ্ধান্ত কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ গৈ তাৰ বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ লক্ষ্যবিন্দু হ'বলগা হৈছে মুখ্যমন্ত্ৰীৰূপে সোণোৱাল ডাঙৰীয়া।

ছাত্ৰাৱস্থাতে অৰ্থাৎ, সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ উপদেষ্টা হৈ থকাৰ সময়তে অসমৰ থলুৱা লোকৰ বাবে অভিশাপস্বৰূপ হৈ পৰা কুখ্যাত আই এম ডিটি আইনখনৰ বৈধতাক প্ৰত্যাহ্বান জনাই দেশৰ সৰ্বোচ্চ ন্যায়ালয়ত ৰাজহুৱা স্বাৰ্থজনিত আবেদনৰ জৰিয়তে প্ৰত্যাহবান জনোৱা গোচৰটোত জয়ী হৈ জাতীয় নায়কত পৰিণত হৈছিল সৰ্বানন্দ সোণোৱাল। তাৰ পিছতে অগপ দলৰ জৰিয়তে ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত পদাৰ্পণ কৰিয়ে সাংসদ ৰূপে নিৰ্বাচিত হৈ নিজৰ জনপ্ৰিয়তা প্ৰমাণ কৰিছিস সোণোৱালে। পিছলৈ আঞ্চলিক দল অগপ ত্যাগ কৰি সৰ্বভাৰতীয় বিজেপি দলত যোগদান কৰি ৰাজ্যিক সভাপতি পদতো আসীন হৈ পুনৰ সাংসদ নিৰ্বাচিত হৈ কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীসভাত স্বতন্ত্ৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী হ'বলৈ সক্ষম হৈছিল সোণোৱাল। মন্ত্ৰিত্ব পোৱাত দলৰ ৰাজ্যিক সভাপতিৰ বাব ত্যাগ কৰিছিল যদিও '১৬ ত অনুষ্ঠিত অসম বিধান সভাৰ নিৰ্বাচনক লক্ষ্য কৰি তেখেতক পুনৰ ৰাজ্যিক সভাপতি পতাই নহয় দলীয় শীৰ্ষ মহলে নিৰ্বাচনত পৰৱৰ্তী মুখ্যমন্ত্ৰী ৰূপে সৰ্বানন্দ সোণোৱালকে প্ৰক্ষেপ কৰি বিজেপি দলে অভাৱনীয় সফলতা অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল। পূৰ্বৰ ঘোষণা অনুসৰিয়ে সোণোলাৱৰ নেতৃত্বতে অসমত প্ৰথমবাৰৰ বাবে বিজেপি নেতৃত্বাধীন মিত্ৰজোঁটৰ চৰকাৰ গঠন হ'ল।

মুখ্যমন্ত্ৰী ৰূপে নিৰ্বাচিত তথা দায়িত্বভাৰ লৈ সোণোৱাল ডাঙৰীয়াই ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰৰ দ্বিতীয় ইনিংছ আৰম্ভ কৰি ইতিমধ্যেই ডেৰ বছৰত ভৰি থলেহি। সমস্যাবহুল তথা ৰাজনৈতিক দিশত বিশেষ স্পৰ্শকাতৰ ৰাজ্যখনৰ মুৰব্বী ৰূপে সোণোৱালে বলিষ্ঠ নেতৃত্ব দিব বুলি সকলোৱে আস্থাসহকাৰে প্ৰৱল আশাত এতিয়াও বন্দী হৈ আছে। কিন্তু যিমানে দিন বাগৰিছে সিমানে যেন জনসাধাৰণৰ আশা তথা মোহভংগ ঘটিব ধৰা পৰিলক্ষিত হোৱাটো সোণোৱালৰ ভৱিষ্যৎ ৰাজনীতিৰ বাবে সুখপ্ৰদ নহ'বগৈ পাৰে। যিহেতু ডেৰ বছৰেও তেখেতে নিজৰ মন্ত্ৰীসভাখন পূৰ্ণাংগ ৰূপত গঠন কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ল। দ্বিতীয়তে দুই-এক সতীৰ্থ মন্ত্ৰীয়ে মুখ্যমন্ত্ৰীক চেৰাই বা তেখেতৰ অগোচৰে লোৱা সিদ্ধান্ত কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ গৈ তাৰ বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ লক্ষ্যবিন্দু হ'বলগা হৈছে মুখ্যমন্ত্ৰীৰূপে সোণোৱাল ডাঙৰীয়া। তৃতীয়তে ৰাজ্যিক সভাপতি ৰূপে কাৰ্যকাল চলোৱা সময়খিনিত বাংলাদেশ সীমান্তত পতাকা উত্তোলন কৰি অসমৰ ভূমি বাংলাদেশক গতাবলৈ পূৰ্বৰ কংগ্ৰেছ নেতৃত্বাধীন ইউ পি এ চৰকাৰে লোৱা সিদ্ধান্তৰ তীব্ৰ বিৰোধিতা কৰা বিজেপি দল কেন্দ্ৰ আৰু ৰাজ্যৰ শাসনত অধিষ্ঠিত হৈ বাংলাদেশক স-সন্মানে ভূমি চমজাই দিয়া ঘটনাটোতে সোণোৱালৰ দৃঢ়তা কিমান গভীৰ সেয়া প্ৰমাণ কৰি অসমবাসীক হতাশ কৰিলে। আনহাতে অসমৰ অস্তিত্ব ৰক্ষা আন্দোলনত সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ কৰি অবৈধ বিদেশী নাগৰিক বহিস্কাৰৰ দাবী জনোৱা, অসম চুক্তিক আখৰে আখৰে ৰূপায়ণ কৰাৰ দাবীত পৰৱৰ্তী সময়ৰ আন্দোলনৰ নেতৃত্ব দিয়াই নহয় আই এম ডি টি আইন ন্যায়ালয়ৰ জৰিয়তে বাতিল কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা সোণোৱালে মুখ্যমন্ত্ৰীৰ গাদীত বহি অবৈধ বিদেশীক ধৰ্ম ভিত্তিত চিনাক্তকৰণ তথা বহিঃৰাষ্ট্ৰত থকা হিন্দু সকলক ভাৰতত বিশেষকৈ অসমত সংস্থাপন কৰিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ঘোষণা কৰা অধিসূচনাক বিনা প্ৰতিবাদে সন্মতি দিয়া ঘটনাই জাতীয়তাবাদী সৰ্বানন্দ সোণোৱালক জাতীয় প্ৰতাৰক বুলি ক'বলৈ সুযোগ দিয়াটো পৰিতাপৰ কথা হৈ পৰিছে।

ৰাজ্যখনত পূৰ্বৰ চৰকাৰসমূহৰ কালৰে পৰা দ-লৈকে শিপোৱা দুৰ্নীতি- অনিয়ম, ছিণ্ডিকেট- দাদাগিৰি, অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰীসমূহৰ দাম বৃদ্ধিকে ধৰি বহুক্ষেত্ৰত শূন্য সহনশীলতাৰে মোকাবিলা কৰাৰ যি আদৰণীয় ঘোষণা কৰিছিল সেইবোৰৰ অধিক ক্ষেত্ৰত বিগত ডেৰ বছৰত সফলতাৰ শতাংশ বৰ আশাব্যঞ্জক বুলি ক'ব নোৱাৰি। দুৰ্নীতি-অনিয়মত লিপ্ত কিছু সংখ্যক চৰকাৰী বিষয়া-কৰ্মচাৰীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰোৱাই যিমানখিনি প্ৰশংসা চৰকাৰে আৰ্জন কৰিলে তাতোকৈ বেছি সমালোচিত হ'ব লগা হৈছে। শীৰ্ষ বহু কেইগৰাকী আমোলাৰ বিৰুদ্ধে ৰাজহুৱা অভিযোগ উপৰ্যুপৰি উত্থাপন হৈ থকাৰ পিছতো মুখ্যমন্ত্ৰীৰ নীৰৱতাই কুখ্যাত এ পি এছ চিৰ কেলেংকাৰীৰ বিৰুদ্ধে চলা তীব্ৰ অভিযানৰ পৰা এতিয়াও বহু কেইগৰাকী মন্ত্ৰী, প্ৰাক্তন মন্ত্ৰী, ৰাজনীতিবিদ, ছাত্ৰ নেতাক বাহিৰতে ৰখা আচৰণে খেনোক দেখি ৰন্ধা-বঢ়া-খেনোক দেখি দুৱাৰ মৰা' নীতি লোৱাটোৱে মুখ্যমন্ত্ৰীৰ যশস্যা বৃদ্ধি নকৰিব। শেহতীয়াকৈ আমচাং, দলদলি, পাভৈ আদি বনাঞ্চলত চলা উচ্ছেদ অভিযানত থলুৱা ভূমিপুত্ৰ লোকসকলৰ অবৰ্ণনীয় পৰিস্থিতিৰ আঁৰত থকা শক্তিশালী চৰকাৰী চক্ৰটোৰ বিৰুদ্ধে ব্যৱস্থা ল'ব নোৱাৰিলে মূৰকত শাসনাধিষ্ঠিত বিজেপি দলৰ প্ৰতি থলুৱা ভূমিপুত্ৰ খিলঞ্জীয়া লোকসকল বিৰাগভাজন হৈ পৰিলে ভৱিষ্যতে আস্থাহীন হ'ব লগা হ'ব।

ৰাজ্যখনৰ আন্তঃগাঁথনি বুলি কোৱা প্ৰায়বোৰ ক্ষেত্ৰৰে পয়ালগা অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন সাধিবলৈ ল'ব লগা তৎপৰতা এতিয়াও পৰিলক্ষিত হোৱা নাই। ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাই পথ, ৰাজ্যিক প্ৰধান পথসমূহৰ লগতে প্ৰায় প্ৰতিখন জিলাৰ চহৰাঞ্চল আৰু গ্ৰামাঞ্চলৰ পথসমূহৰ জৰাজীৰ্ণতাই পৰিৱৰ্তনকামী চৰকাৰখনৰ দুৰ্গম দিনক দিনে বৃদ্ধি পাইছে। বিধান সভা নিৰ্বাচনৰ প্ৰাক ক্ষণত 'ভিজন ডকুমেণ্ট ২০১৬'ৰ জৰিয়তে যি সমূহ পৰিকল্পনা ৰূপায়ণৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া হৈছিল তাৰ এটাৰো এশ শতাংশ কাৰ্যকৰী কৰা হ'ল বুলি চৰকাৰখনে বুকু ডাঠি ক'ব পৰা হোৱা নাই। প্ৰসঙ্গত উল্লেখ্য যে, নিৰ্বাচনী প্ৰতিশ্ৰুতি অনুসৰি ৰাজ্যখনৰ বান-খহনীয়া নিয়ন্ত্ৰণৰ উদ্দেশ্য ব্ৰহ্মপুত্ৰ মহানদৰ বুকু খনন কৰা হ'ব বুলি বিগত বৰ্ষটোত কেইবাবাৰো অমুক মাহত তমুক মাহত কাম (খনন) আৰম্ভ কৰা হ'ব বুলি কৈ থাকোতেই ইংৰাজী বৰ্ষটোৱে বাগৰ সলালে। অথচ উক্ত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকু খনন আৰু খহোৱা ভূমি উদ্ধাৰ অভিযান আৰম্ভ কৰা হ'লে অসমৰ আন কেইবাটাও সমস্যাৰ সেই অভিযান আয়াসতে সমাধান হোৱাৰ প্ৰবল সম্ভাৱনা আছিল। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এনেবোৰ বিশাল সম্ভাৱনা সন্নিৱিষ্ট 'প্ৰফিট ব্ৰহ্মপুত্ৰ' নামৰ প্ৰকল্পটো স্মাৰক পত্ৰসহ লাভ কৰাৰ পিছতো উদাসীন হৈ থকাটোৱে অদূৰদৰ্শী আৰু বিচক্ষণতাৰ অভাৱকে প্ৰকট কৰি তুলিছে বুলি আমাৰ নিজৰ অভিজ্ঞতাৰে ক'ব লগা হৈছে।

মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱালক সঠিক আৰু উচিত পথেৰে আগবাঢ়ি যোৱাত বিৰোধী দলতকৈও নিজ দলৰে একাংশ নেতা-সতীৰ্থ কোনো অত্যুৎসাহী মন্ত্ৰী বিশেষ তথা চৰকাৰৰ একাংশ শীৰ্ষ আমোলাই অতি সন্তৰ্পণে বিধি পথালি দি আহিছে বুলি খবৰ ওলাইছে। যাতে মুখ্যমন্ত্ৰী ৰূপে তেখেতৰ যোগ্যতাক প্ৰশ্নবোধক চিহ্নৰে সন্দিহান কৰি তুলি নেতৃত্বৰ পৰা অপসাৰণ কৰোৱাব পৰা যায়। মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱালৰ জ্ঞাতে-অজ্ঞাতে চলি থকা তেনে ষড়যন্ত্ৰৰ বিৰুদ্ধে সবল স্থিতি অক্ষুণ্ণ ৰাখি ৰাজ্যখনক সঁচা অৰ্থত আগুৱাই শক্তিশালীকৰণত সফল হোৱাটোক এতিয়াও জনসাধাৰণৰ অধিকাংশই মনে-প্ৰাণে বিচাৰে। গতিকে চৰকাৰে দলৰ ভিতৰে-বাহিৰে চলি থকা সোণোৱাল বিৰোধী কাৰ্যকলাপৰ সুতীক্ষ্ণ নজৰ দি থকাৰ লগতে চৰকাৰী যিকোনো সিদ্ধান্তই যাতে ৰাজ্যখনৰ উন্নয়ন আৰু জনসাধাৰণৰ আস্থা অটুত ৰাখি বাট বুলাত মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱাল ডাঙৰীয়া কৃতকাৰ্য হোৱাত সহায়ক হোৱাকৈ এগৰাকী শক্তিশালী উপদেষ্টাৰ অতীৱ প্ৰয়োজন বুলি আমি বিবেচনা কৰো। তেনে ব্যক্তিগৰাকী হ'ব লাগিব ৰাজ্যখনৰ অতীত-বৰ্তমানৰ ৰাজনৈতিক-সামাজিক আৰু ইতিহাস জ্ঞানলব্ধ, ৰাজ্যখনৰ জনসাধাৰণৰ ক্ৰিয়া-প্ৰতিক্ৰিয়া আৰু প্ৰয়োজনীয়তাৰ প্ৰতি সচেতন, ৰাজ্যখনক তথা জাতিটোক বিশেষকৈ খিলঞ্জীয়া জনগোষ্ঠীসমূহক গুৰুত্ব দিয়া জাতিপ্ৰেমী, দূৰদৰ্শী, প্ৰত্যুৎপন্নমাতী লোক। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে সন্ধান কৰক- তেনে এগৰাকী ব্যক্তি উপদেষ্টা ৰূপত পাবলৈ।

> *চৰকাৰে দলৰ ভিতৰে-বাহিৰে চলি থকা সোণোৱাল বিৰোধী কাৰ্যকলাপৰ সুতীক্ষ্ণ নজৰ দি থকাৰ লগতে চৰকাৰী যিকোনো সিদ্ধান্তই যাতে ৰাজ্যখনৰ উন্নয়ন আৰু জনসাধাৰণৰ আস্থা অটুত ৰাখি বাট বুলাত মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱাল ডাঙৰীয়া কৃতকাৰ্য হোৱাত সহায়ক হোৱাকৈ এগৰাকী শক্তিশালী উপদেষ্টাৰ অতীৱ প্ৰয়োজন বুলি আমি বিবেচনা কৰো।*

শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন

শিক্ষা বিজ্ঞান

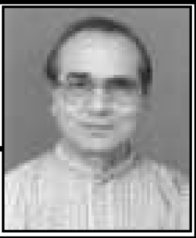

ড° বিজয় কৃষ্ণ দেৱশৰ্মা

প্ৰতিবছৰে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰায় চল্লিশ শতাংশই একাদশ শ্ৰেণীত নামভৰ্তি কৰিব নোৱাৰে। কাৰণ উচ্চ মাধ্যমিক, কনিষ্ঠ মহাবিদ্যালয় আৰু মহাবিদ্যালয়সমূহত উত্তীৰ্ণ হোৱা সংখ্যাৰ অনুপাতত নামভৰ্তিৰ আসন নাই। তেনেহ'লে এইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কৰিব কি? ই এক সামাজিক সমস্যা। সমস্যা সমাধানৰ বাবে আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাত লগাৰ জোখাৰে বিহিত ব্যৱস্থা নাই। নাই পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ শিক্ষানুষ্ঠান য'ত পঢ়ি আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বৃত্তিমুখী যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পাৰিব। সেয়ে আমি অনুভৱ কৰিছো যে আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন অৱশ্যম্ভাৱী হৈ পৰিছে যাতে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা আৰু উচ্চ মাধ্যমিকৰ পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ বা আগলৈ আৰু পঢ়িব নোৱাৰাসকলে কোনো এটা বৃত্তি অনুসৰণ কৰিব পৰা বিদ্যা আহৰণ কৰিব পাৰে। অন্য প্ৰদেশত এনে সুবিধা অসম তথাউত্তৰ-পূবৰ আন ৰাজ্যৰ তুলনাত আছে। ইয়াৰ বিষয়ে আলোচনা কৰাৰ আগেয়ে আমি সাম্প্ৰতিক শিক্ষা ব্যৱস্থা সম্পৰ্কে আন্তৰ্জাতিক দিশৰ আধাৰত জানি লোৱা দৰকাৰ।

এই শতিকাৰ আদিৰে পৰা শিক্ষা জগতত এক বিপ্লৱসূচক পৰিৱৰ্তনৰ ঢৌ বলিছে। ইয়াৰ মূলতে আছে ১৯৯৫ চনত স্থাপিত 'বিশ্ব বাণিজ্য সংস্থা' (World Trade Organisation) আৰু ইয়াৰে অন্তৰ্গত আন এটা সংস্থা গাট্ছ (GATS, General Agreement on Trade in Services) অৰ্থাৎ 'সেৱাযুক্ত ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ বন্দবস্ত'। এইমতে শিক্ষা ক্ষেত্ৰও হৈ পৰিছে ব্যৱসায়ৰ 'সামগ্ৰী' সদৃশ। সেয়ে শিক্ষাকো আন পণ্য বস্তুৰ দৰে 'বেচা-কিনা' হোৱা পৰিৱেশ সংবহিত হৈছে। আমাৰ দেশ ভাৰতো এনে বন্দবস্তত স্বাক্ষৰ কৰা সদস্য। বন্দবস্ত মতে সদস্য দেশ এখনে আন এখন সদস্য দেশত গৈ শিক্ষা ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিব পাৰে। ইয়াৰ প্ৰভাৱ ইতিমধ্যে আমাৰ দেশত পৰিছে। আমাৰ দেশলৈ বহুতো বিদেশী ৰাষ্ট্ৰ আহি শিক্ষাৰ বেহা আৰম্ভ কৰা আমি দেখিবলৈ পাইছো। অৱশ্যে এতিয়ালৈ এই বেহা উচ্চ শিক্ষা, কাৰিকৰী আৰু বৃত্তিমূলক শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰতে সীমিত হৈ আছে। হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা বা উচ্চ মাধ্যমিক পৰীক্ষাৰ পাছত নপঢ়া বা পঢ়িব নোৱাৰাসকলৰ বাবে বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠিত হোৱা নাই।

সঁচা কথা যে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাসকলৰ একাংশই অৱস্থাৰ বা ঘৰুৱা পৰিস্থিতিৰ বাবে উপাৰ্জনৰ পথ বিচৰাৰ প্ৰয়োজন হয়। কিন্তু আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক দুৰৱস্থাৰ বাবে কাম বিচাৰিলেই কাম পোৱা নাযায়। পৰিকল্পনা আয়োগৰ (Planning Commissing) প্ৰতিবেদন মতে এনে উপাৰ্জন বিচৰাসকলৰ শতকৰা বাৰ জনেহে চাকৰি পায়। তাৰ ভিতৰত আঠ শতাংশই প্ৰায় ৰাজহুৱা খণ্ডত আৰু চাৰি শতাংশই পায় ব্যক্তিগত খণ্ডত। অৰ্থাৎ ৮৮ শতাংশই নিজাববীয়াকৈ কিবা এটা কৰিবৰ প্ৰয়োজন হয়। কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰ হ'ল জনগণৰ মংগলকাৰী প্ৰতিনিধি।

প্ৰসংগক্ৰমে জনাই থওঁ যে বিশ্ব বাণিজ্য সংস্থাই শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰখনক পাঁচটা ভাগত ভগাইছে এনেদৰে ঃ (১) প্ৰাথমিক শিক্ষা (২) মাধ্যমিক শিক্ষা (৩) উচ্চ শিক্ষা (৪) প্ৰৌঢ় শিক্ষা আৰু (৫) অন্যান্য শিক্ষা। গতিকে 'সেৱাযুক্ত ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ বন্দবস্ত'ৰ চুক্তিমতে যিকোনো সদস্য দেশ এখনে আমাৰ দেশলৈ আহি এই পাঁচোটা ক্ষেত্ৰতে শিক্ষা-বেহা কৰিব পাৰে। ইতিমধ্যে দেশৰ কোনো কোনো ঠাইত আন্তৰ্জাতিক বিদ্যালয়ো স্থাপিত হৈছে। আন কথাত শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এক বিমুক্তিকৰণ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হৈছে। ইয়াৰ ফলত আমাৰ শিক্ষাৰ্থীসকল প্ৰতিযোগিতামূলক পৰিৱেশৰ সন্মুখীন হ'বলৈ বাধ্য হৈছে। তেওঁলোকে এতিয়া প্ৰতিযোগিতামূলক জ্ঞান আৰু কৌশল আয়ত্ব কৰি অন্যান্য উন্নত দেশৰ শিক্ষাৰ্থীৰ সমানে যোগ্য হোৱাৰ প্ৰয়োজন হৈছে। আমাৰ অসমৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাত এনে সমসাময়িক পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰৱাহ আহি পৰা নাই। বিশেষকৈ উচ্চ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰলৈ পৰিৱৰ্তনৰ ধাৰা অহা নাই বাবে তলৰ স্তৰতো অৰ্থাৎ মাধ্যমিক আৰু প্ৰাথমিক শিক্ষা ব্যৱস্থাতো পৰিৱৰ্তন সাধিত হোৱা নাই। আমি আদিতে উত্থাপন কৰা সামাজিক সমস্যাটো (অৰ্থাৎ হাইস্কুল শিক্ষান্তৰ পাছত কি? বা উচ্চ মাধ্যমিকৰ পাছত কি?) আমাৰ শৈক্ষিক ক্ষেত্ৰৰ আওতালৈ অহা নাই। অথচ এই সমস্যাৰ বাবে নিবনুৱা সমস্যাটো ক্ৰমে গধুৰৰ পৰা গধুৰতৰ হৈ আহিছে।

সঁচা কথা যে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাসকলৰ একাংশই অৱস্থাৰ বা ঘৰুৱা পৰিস্থিতিৰ বাবে উপাৰ্জনৰ পথ বিচৰাৰ প্ৰয়োজন হয়। কিন্তু আমাৰ দেশৰ *শেষাংশ ১৮ পৃষ্ঠাত*

অস্তিত্বৰ সংকটত এছিয়াৰ সৰ্ববৃহৎ বৰাহীবাৰী মুগা সঁচ উন্নয়ন প্ৰকল্প

আব্দুল গফুৰ আহমদ

অসমত উৎপাদিত এৰী-মুগা-পাটৰ কাপোৰ আৰু জাতীয় সাজ-পোছাক হিচাপে পৃথিৱী বিখ্যাত। উল্লেখ্য যে মুগা বস্ত্ৰৰ এটা বিশেষ গুণ আছে। ই সূৰ্যৰ অতি বেঙুণীয়া ৰশ্মিক নিজৰ মাজত ধৰি ৰাখিব পাৰে। বিশেষজ্ঞসকলৰ মতে মুগা বস্ত্ৰই আহৰণ কৰা সূৰ্যৰ বেঙুণীয়া ৰশ্মিয়ে মানৱ দেহৰ চালত হ'ব পৰা বহুত ৰোগ নিৰাময় কৰে। সেই বাবেই আন্তৰাষ্ট্ৰীয় বজাৰত ইয়াৰ চাহিদা বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিছে। এৰী, মুগা আৰু পাট এই তিনিবিধ পলুৰ পৰা উৎপাদন হোৱা সূতা আৰু কাপোৰক সাধাৰণতে ৰেচম বুলি কোৱা হয়। অসমৰ ঘাইকৈ কামৰূপ জিলাৰ পলাশবাৰী আৰু শুৱালকুছি, লখিমপুৰ আৰু শিৱসাগৰ জিলাৰ ৰেচম শিল্পৰ ঘাই কেন্দ্ৰ। পলাশবাৰী আৰু শুৱালকুছিৰ কাপোৰ উৎপাদনৰ কেঁচামাল শিৱসাগৰ আৰু লখিমপুৰৰ পৰাই আহৰণ কৰা হয়। শিৱসাগৰ জিলাৰ গাঁৱৰ ৰাইজ বোৱা-কটাতকৈ এৰী, মুগা আৰু পাটপলু উৎপাদনতহে বেছি আগ্ৰহী। ইয়াৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই শিৱসাগৰত ৰেচম শিল্প গঢ়ি উঠিছে। শিৱসাগৰত ৰেচম শিল্প গঢ় লৈ উঠাৰ অন্য এটা মূল কাৰণ হৈছে অনুকুল বতৰ। জিলাখনৰ বতৰৰ আদ্ৰতা ৮০ শতাংশতকৈ বেছি হোৱাৰ বাবে পলু পোহাৰ উপযোগী। এসময়ত জিলাখনৰ প্ৰায়বোৰ কৃষক পৰিয়াল ৰেচম শিল্পৰ লগত জড়িত আছিল যদিও বৰ্তমান প্ৰায় ৬০০ খন গাঁৱৰ মাত্ৰ ২,০০০ মান পৰিয়ালহে শিল্পটোৰ লগত পৰোক্ষ বা প্ৰত্যক্ষভাৱে জড়িত বুলি ৰেচম বিভাগৰ পৰা জানিব পৰা গৈছে। অনুসন্ধান মতে, শিৱসাগৰ জিলাৰ আমগুৰি, বৰাহীবাৰী, ম'ৰাবজাৰ, জাঁজী, চাৰিং, নামতি, গেলেকী, পাটসাঁকো, লাকুৱা, খৰিয়াভেটা আৰু বৰহাটত মুগা খেতি যথেষ্ট পৰিমাণে কৰা হয়।

উপৰুক্ত তথ্যবোৰৰ ভিত্তিতেই আমগুৰিৰ পৰা প্ৰায় ৮ কিঃ মিঃ দূৰৈত বৰাহীবাৰীত বিভাগীয় হিচাপত ৯২.৬ একৰ অৰ্থাৎ ১,০০০ বিঘা মাটিত ১৯৭১ চনত তেতিয়াৰ স্থানীয় বিধায়ক প্ৰয়াত খগেন বৰবৰুৱাই উদ্বোধন কৰিছিল বৰাহীবাৰী মুগা সঁচ উন্নয়ন প্ৰকল্প। পিছলৈ ১৯৯০ চনত পি-২ প্ৰকল্প নামৰ আন এক বৃহৎ প্ৰতিষ্ঠান গঢ়াৰ পৰিকল্পনা কৰা হৈছে যদিও সি আজিও ৰূপায়ণ নহ'ল। উল্লেখ্য যে লখিমপুৰত থকা মুগা ফাৰ্মখন এছিয়াৰ ভিতৰতে সৰ্ববৃহৎ বুলি কাগজে পত্ৰে উল্লেখ আছে যদিও মাটি-কালিৰ দিশত বৰাহীবাৰী ফাৰ্মে সৰ্ববৃহৎ ফাৰ্ম হিচাপে আন বিতৰ্ক মাজে মাজে সূচনা কৰিছে। প্ৰথম অৱস্থাত বৰাহাবাৰী ফাৰ্মখন ভালদৰে চলিছিল যদিও *শেষাংশ ১৮ পৃষ্ঠাত*

শতবৰ্ষৰ সন্ধিক্ষণত

অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাসংগিকতা

সাময়িকী

ড° বসন্ত কুমাৰ গোস্বামী

অসমীয়া বুলি কোৱাটোও বহুতে জগৰৰ কথা বুলি ভাবে। যি ঐতিহাসিক কাৰণত অসমীয়া ভাষাৰ জন্ম হৈছিল, কেনেকৈ ঐতিহাসিক প্ৰক্ৰিয়াত এক উমৈহতীয়া ভাষাৰ জন্ম হৈছিল, কেনেকৈ তাক মাতৃভাষালৈ ৰূপান্তৰ কৰিছিল, মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ সময়লৈকে সেই ভাষাক সামূহিক নাম নিদিয়াকৈয়ে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত ব্যৱহৃত হৈছিল। মহাপুৰুষজনাই তেওঁৰ ৰচনাত ৪৬ বাৰ ভাৰত শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰিছিল। অসম নামটো এবাৰ জাতিবাচক অৰ্থত ব্যৱহাৰ কৰিছিল। গতিকে অসমীয়া নামটো সংকীৰ্ণ কৰাটো একাত্মকেই নহয় অনৈতিহাসিকো। ইয়াৰ মাজতেই আজি উত্থাপিত অসমীয়াৰ সংজ্ঞাটোও অন্তৰ্লীন হৈ আছে। অসমত বসবাস কৰা, আনকি ১৯৭১ চনৰ আগলৈকে অসমত আহি থিতাপি লোৱা পূৰ্ববংগৰ লোক সকলো অসমৰ বহল বৃত্তৰ মাজত সোমাই আছে। অসম সাহিত্য সভাই অসমত এক স্বাস্থ্যকৰ ভৱিষ্যৎ নিৰ্মাণৰ বাবে প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ। বিশ্ববিখ্যাত পণ্ডিত সুনীতি কুমাৰ চট্টোপাধ্যায়ে কৈছিল — 'অসমৰ লোক বুলিলে প্ৰধানতঃ বড়ো, আংশিকভাৱে অষ্ট্ৰিক মনখমেৰ (খাছি) আৰু দ্ৰাৱিড়ী জাতিৰ ঠলসমূহক বুজায়, লগতে পশ্চিমৰ পৰা আগতে অহা আৰ্যসমূহকো ঠিক এনে সময়তে অসমৰ ইতিহাসত দুটা গুৰুত্বপূৰ্ণ ঐতিহাসিক ঘটনা ঘটে যাৰ পশ্চাৎ প্ৰতিক্ৰিয়া উত্তৰ ভাৰতত কেইবা শতিকাজুৰি ঘটিছিল। এই দুয়োটা সংকটেই বিদেশী আক্ৰমণৰ মাজেদি ঘটিছিল। সেই আক্ৰমণ আছিল ক্ষণস্থায়ী, কিন্তু এই আক্ৰমণে অসমৰ সমগ্ৰ ৰূপকে সলাই দিছিল আৰু অসম এই নতুন নামটোও আনিছিল।' ১৯৭৩ চনত অসম সাহিত্য সভাই অনুষ্ঠিত কৰা প্ৰথম লেখক শিবিৰ (এই শিবিৰ সাত দিন হৈছিল, কেউদিনৰ সঞ্চালক আছিল মহেশ্বৰ নেওগ) ত জনগোষ্ঠীৰ পৰিৱৰ্তে 'থলুৱা' শব্দটোহে গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। সেই শিবিৰত বড়ো, কাৰ্বি, মিচিং, ৰাভা, তিৱা আদি থলুৱা ভাষাসমূহৰ প্ৰতিনিধিৰ সাক্ষাতত বড়ো ভাষাৰ প্ৰতিনিধিয়ে উদাত্ত কণ্ঠেৰে কৈছিল — 'আমি বড়ো ভাষা-সাহিত্যৰ উন্নতি বিচাৰো, উদয়াচল নিবিচাৰো। এই প্ৰসংগত ভবেন নাৰ্জাৰীৰ কথাৰ আঁত ধৰি সঞ্চালকে কৈছিল— 'এখন ফুলনিত একে বিধৰ ফুল থকাতকৈ বহুত বৰ্ণৰ ফুল থাকিলেহে বেছি ধুনীয়া হ'ব। কিন্তু এই ভাষাৰ ফুলনিখনৰ ফুল গছবোৰৰ আপডাল কৰোতে যাতে কাৰো অপকাৰ নহয় তালৈও চাব লাগে।' জনজাতি বুলি নকৈ থলুৱা শব্দ ব্যৱহাৰ সম্পৰ্কে নেওগে কৈছে — 'জনজাতীয় বুলি নকৈ থুলুৱা বোলাত আমাৰ সকলোৰে বাবে সেই ভাষা আপোন যেন হৈ পৰিছে।' সাহিত্য সভাক লৈ সমালোচনা তীব্ৰতা উচ্ছাসৰ তুলনাত অধিক হোৱাও দেখা যায়। সভাই জাকৰ পিছপৰা চৰাই হৈ নাথাকি যুগ উপযোগী কৰ্ম আঁচনি ল'ব লাগিব, যাতে ভাবীকালৰ সাধকসকলকো আকৰ্ষণ কৰি সভাৰ মজিয়াত ঠাই দিব পাৰি। যি ঐতিহাসিক তাগিদাত সভাৰ জন্ম হৈছিল, সেই পৰিৱেশ এতিয়া নাই। সম্প্ৰতি অসমীয়া ভাষা বৰ্ণাঢ্য, সমৃদ্ধ আৰু শক্তিশালী। গতিকে সম্প্ৰতি সভাই ৰাজনৈতিকভাৱে বিচ্ছিন্ন হ'লেও বৰ অসমৰ আৱেগিক ঐক্যৰ খোপনি সুদৃঢ় কৰি বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ সমন্বিত ৰূপৰ সমৃদ্ধিৰ বাবেও কাম কৰিব লাগিব। সভাই লেখক সৃষ্টি নকৰে, কিন্তু আধুনিক সমাজত দিনক দিনে প্ৰয়োজনৰ তাগিদাও বৃদ্ধি হৈছে। সেয়ে লেখক সৃষ্টিৰ বাবে চিন্তাৰ অনুকূল পৰিৱেশ বৰ্ধিত প্ৰয়োজনৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সভাই সৃষ্টি কৰিব লাগিব। নতুন চামৰ লেখকৰ প্ৰতিও শ্ৰদ্ধা প্ৰদৰ্শন কৰি সেই সকলৰ লেখাৰ মূল্যায়নো সভাই কৰিব লাগিব — যাতে নতুন চামটোৱে অনুষ্ঠানটোৰ লগত একাত্মতা অনুভৱ কৰিব পাৰে। সমাজ ব্যৱস্থাৰ চিন্তাৰ বিস্ফোৰণৰ আৰু পৰিৱৰ্তন সভাই উপেক্ষা কৰাটো সভাৰ বাবে শুভ নহ'ব। তেনেকৈ প্ৰতিগৰাকী সভাপতিয়ে একোখন আঁচনি ঘোষণা কৰে। পৰৱৰ্তী স্তৰত তাৰ ধাৰাবাহিকতা নাথাকে। উদাহৰণস্বৰূপে বিশ্বকোষ প্ৰকল্পৰ লক্ষ্য আছিল সভাৰ শতবাৰ্ষিকীত এই আঁচনি সম্পূৰ্ণ হ'ব। কিন্তু নহ'ল। কিছুমান কাম অজুহাত দেখুৱাই গা এৰা দিব নোৱাৰি।

ফোন ঃ ৯৪৩৫২৪৬৫০৯

প্ৰত্যাশিত পৰিৱৰ্তন কোন দিশে !

কনক চন্দ্ৰ বৰা

কেৱল বিকাশ-বিকাশ, পৰিৱৰ্তন, সুদিন এইবোৰ শব্দই আজি দেশৰ জনতাৰ কাণ ঘোলা কৰিলে। শব্দবোৰ দেশৰ হাবি-বননি, শিল-বালি, বায়ু-পানী-মাটিত ধ্বনি-প্ৰতিধ্বনিত হৈ ক্ৰমে বিলীন হ'ব ধৰিছে। কিন্তু বিকাশ পৰিৱৰ্তনৰ নামত জনতাই একো দেখা পোৱা নাই। ইয়াৰ সুফল পৰাহত।

পাঁচ-ছয় দশক জোৰা কংগ্ৰেছৰ শাসনৰ শেষৰ ফালে অপশাসন, দুৰ্নীতি, ভ্ৰষ্টাচাৰত অতিষ্ঠ আৰু জুৰুলা হোৱা জনতাই পানীত পৰা মানুহৰ দৰে খেৰ-কুটাকে আশ্ৰয় কৰি ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টীৰ চাতুৰ্য আৰু ভুৱা প্ৰতিশ্ৰুতিত ভোল গৈ অন্য বিকল্পৰ অভাৱত নৰেন্দ্ৰ মোদীৰ নেতৃত্বত ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টীক দিল্লীৰ শাসনত বহুৱালে। মূল্যবৃদ্ধি, নিবনুৱা সমস্যা সমাধান, বিদেশৰ ক'লা ধন শাসন ভাৰ পালে এশ দিনত ঘূৰাই আনি জনতাক ঘূৰাই দিয়া আদিৰ লগতে অসমৰ ক্ষেত্ৰত বৃহৎ নদী বান্ধ হ'বলৈ নিদিয়া, অসমৰ অবৈধ বাংলাদেশী সমস্যা - ২০১৬ চনৰ ১৬ মেৰ পাচত বাংলাদেশীক টালি-টোপোলা বান্ধিবলৈ কোৱা, গঁড় হত্যা ৰোধ, বানপানী-গৰাখহনীয়া সমস্যা আদিকে ধৰি অজস্ৰ ভুৱা প্ৰতিশ্ৰুতিৰ বন্যা বোৱালে। এইবোৰ চলাহী আৰু মিথ্যাচাৰেৰে ২০১৪ চনৰ লোকসভা আৰু ২০১৬ চনৰ বিধান সভাৰ নিৰ্বাচনী বৈতৰণী পাৰ হ'ল। এতিয়া ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টীৰ কেন্দ্ৰত নৰেন্দ্ৰ মোদীৰ চৰকাৰে চাৰে তিনি বছৰ আৰু অসমত সৰ্বানন্দ সোণোৱালে ডেৰ বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে। নিৰ্বাচনৰ সকলো প্ৰতিশ্ৰুতি অসাৰ হ'ল। কোনো বস্তুৰ মূল্য নকমিল। পেট্ৰ'ল-ডিজেল আৰু ৰন্ধন গেছৰ দাম নকমিল, বাঢ়িহে থাকিল। পেট্ৰ'ল -ডিজেলৰ দাম প্ৰতিদিনে বঢ়া-কমাৰ ব্যৱস্থা কৰি দাম বঢ়াইহে থাকিল। বিদেশৰ ক'লা ধনৰ কথা বাদেই ভাৰতীয় ষ্টেট বেংকৰ পৰা ন হাজাৰ কোটি টকা ধাৰ খোৱা মদৰ বেপাৰী বিজেপিৰ সাংসদ বিজয় মালিয়াক ইংলণ্ডৰ পৰাই আনিব পৰা নাই। ক'লা ধনৰ কথা তল পেলাবলৈ বিমুদ্ৰাকৰণৰ আঁচনিৰে সাধাৰণ জনতাক জলা-কলা খুৱালে। দেশৰ অৰ্থনীতিলৈ দুৰ্যোগ আনিলে। বিমুদ্ৰাকৰণৰ ফলাফল ফুটুকাৰ ফেন হ'ল। দেশৰ অৰ্থনীতি ভাগি পৰিল। বেংক বিলাক লোকচানৰ সন্মুখীন হ'ল। এতিয়া নানা ধৰণৰ নীতি-নিৰ্দেশনাৰে বেংকত গ্ৰাহকৰ জমা ৰখা ধনৰ ওপৰত বাধা আৰোপ কৰিছে। বেংকৰ গ্ৰাহকৰ একাউণ্টত নগৰ আৰু গাঁও ভেদে পাঁচ হাজাৰ, তিনি হাজাৰ, দুহাজাৰ, এহেজাৰ টকাকৈ বাধ্যবধকতাৰে জমা ৰখাৰ বাবে বেংকৰ নিৰ্দেশনা আহিল। বোধ হয় ইয়াৰ দ্বাৰা বেংকত জমা হোৱা ধন বিজয় মালিয়াৰ দৰে আন কোনো ব্যৱসায়ী গোষ্ঠীক ধাৰে দিয়াৰ অভিসন্ধি। দেশৰ স্বাধীনতাৰ প্ৰাকক্ষণত প্ৰধান মন্ত্ৰী জৱাহৰলাল নেহৰুৰ দৰে ১৯৪৭ চনৰ ১৪ আগষ্টৰ মাজৰাতি১২ বজাত দেশবাসীৰ বাবে স্বাধীনতা ঘোষণা কৰাৰ দৰে নৰেন্দ্ৰ মোদীয়েও যোৱা ৩০ জুন ২০১৭ চনৰ মাজৰাতি ১২ বজাত নতুন সামগ্ৰী সেৱা কৰ (জি এচ টি) ঘোষণা কৰিলে। কিন্তু জি এচ টিৰ নিৰিখৰ বেবেৰিবাঙত নৌ চাৰিমাহ হওঁতেই আকৌ ইয়াৰ নিৰিখ সংশোধন কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল। ইয়াৰ নাম - হনু কৰণ।

অসমৰ ক্ষেত্ৰত দিয়া সকলো প্ৰতিশ্ৰুতি ওলোটাহে হ'ল। গঁড়হত্যা ৰোধৰ ক্ষেত্ৰত এসময়ত তাল-ফাল কৰা বিজেপি দলে চৰকাৰ গঠনৰ পাছত কেন্দ্ৰ- ৰাজ্য দুয়োখন চৰকাৰে বাস্তৱ সন্মত আঁচনি ৰূপায়নৰ বাবে পুঁজি আৱণ্টনত অনীহা। বনৰক্ষী কৰ্মীয়ে আজিও অত্যাধুনিক অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ পাবলৈ সক্ষম নহ'ল। বন্য জীৱ-জন্তু ৰক্ষাৰ পুৰণি আইনখন সংশোধন কৰাৰ কথা কাৰো মনলৈ অহা নাই, কোনেও ভাবিব পৰা নাই। অসমৰ বানপানী আৰু গৰাখহনীয়া সমস্যাক বিজ্ঞান সন্মত প্ৰযুক্তিৰে সমাধানৰ ঠাইত নমামি ব্ৰহ্মপুত্ৰ, নমামি বৰাক আদি আয়োজন কৰি নদী পূজা, উৎসৱ-পাৰ্বণ, মেলা-পূজা আদিত ব্যস্ত হৈ সমস্যাৰ পৰা পলায়ন কৰি জনতাক আভুৱা ভাঁৰিছে। জনতাৰ দৃষ্টি অন্য দিশলৈ নিয়াৰ অপচেষ্টা। ৰাজ্যৰ ৰাস্তা-ঘাট, দলং-পুল আদিৰ নিৰ্মাণ আৰু পৰ্যটন থলীৰ উন্নতিৰ পৰিৱৰ্তে পৰ্যটকক আকৰ্ষণৰ বাবে কোটি কোটি টকা খৰছ কৰি মোহময়ী অভিনেত্ৰী প্ৰিয়ংকা চোপ্ৰাক পৰ্যটন ব্ৰেণ্ড এম্বেচাডৰ পাতিলে। ৰাজ্যৰ উন্নতিৰ নামত চাৰিওফালে কেৱল ৰাজকোষৰ ধনেৰে প্ৰচাৰ-বিজ্ঞাপনৰ পয়োভৰ।

আটাইতকৈ আচৰ্যজনক কথা হ'ল - প্ৰায় চাৰি দশক জোৰা অসমৰ অতিকে স্পৰ্শকাতৰ বিদেশী সমস্যাক আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে গুৰুত্বহীন কৰিবলৈ যোৱাটো। অসম চুক্তিৰ আধাৰত এখন শুদ্ধ ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী প্ৰস্তুত কৰি বিদেশী সমস্যাটো খৰতকীয়াকৈ সমাধান কৰাৰ বিপৰীতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নানা অজুহাতত বুদ্ধি-ফন্দি আৰু চৰ্ত আৰোপেৰে ইয়াৰ সময় পিচুৱাই ইয়াক বাধাগ্ৰস্ত কৰাৰ অভিসন্ধি ৰচনা কৰাত লাগিছে। যুক্তিহীন ধৰ্মীয় আৱেগৰ বশৱৰ্তী আৰু অন্ধবিশ্বাসী বিজেপি দলে যুক্তিৰ ফুটা টেকেলীৰ পৰা এন আৰ চিৰ খচৰা প্ৰকাশৰ সময় পিচুৱাবলৈ দেশৰ এটৰ্ণী জেনেৰেল আৰু চৰকাৰী উকীলে উচ্চতম ন্যায়ালয়ত যি ল'ৰামতীয়া যুক্তি আগবঢ়ালে সি হাস্যপদ আৰু লজ্জাজনক। ইয়াৰ বাবে উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ পৰা এটৰ্ণী জেনেৰেল আৰু চৰকাৰী উকীলে ধমক খাব লগীয়া হ'ল। এই ক্ষেত্ৰত অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালৰ ভূমিকাও মন কৰিব লগীয়া। ছাত্ৰসন্থাৰ পৰা অগপৰ মজিয়া গৰকা বিজেপিলৈ যোৱা সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ একালৰ সভাপতি সোণোৱাল আজি বিজেপি নেতৃত্বৰ মিত্ৰদলৰ চৰকাৰৰ মুখ্যমন্ত্ৰী। কিন্তু তেওঁ আজি নিমাত। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ তথা বিজেপি দলৰ অসম বিৰোধী ভূমিকাৰ ক্ষেত্ৰত সোণোৱালে সাহসেৰে মাত মতাৰ শক্তিকন হেৰুৱাই পেলাইছে। সোণোৱালে পৰিৱৰ্তনৰ আশা দি অসমৰ জনতাক প্ৰৱঞ্চনা কৰিলে। জনতা প্ৰৱঞ্চিত হ'ল। অসমৰ জনতাই আজি কাৰ মুখলৈ চাব, কাক ভৰসা কৰিব ! দিলো লাউ বগাল পুৰৈ, লাগিল কোৱাভাতুৰী।

ফোন-৯৪৩৫০৯৩০৫১

জাতিৰ উন্নতিৰ বাবে লাগে জাতীয় চেতনা

প্ৰসংগ-প্ৰত্যাশা

এনী হাজৰিকা (মুম্বাই)

আজিও মনত পৰে ২০১৪ চনৰ এপ্ৰিল মাহৰ সেই দিনটোৰ কথা। মহাবালেশ্বৰলৈ ফুৰিবলৈ যাওঁতে এজন মাৰাঠী যুৱকক লগ পাই তেওঁৰ জাতীয় প্ৰেম দেখি মই অভিভূত হৈ পৰিছিলো। মহাবালেশ্বৰ পাহাৰৰ বাৰটা পইণ্টৰ মাজৰ পৰা 'একো পইণ্ট' চাও বুলি গাড়ী ৰখোৱা ঠাইৰ পৰা ভালেকেইটা খটখটীৰে নামি যাওঁতে দেখিলো কাষে কাষে মানুহ কেইজনমানে পৰ্যটকৰ পৰা পইচা লৈ দূৰবীণত কিবা খুৱাইছে। চাপি গৈ সুধিলত তাৰে এজন চফল ডেকাই তাৰ পৰা ২৩ কিলোমিটাৰ আঁতৰত সমুদ্ৰপৃষ্ঠৰ পৰা ১০৮০ মিটাৰ উৰ্দ্ধত অৱস্থিত প্ৰতাপগড় দুৰ্গত থকা ছত্ৰপতি শিৱাজীৰ প্ৰতিমূৰ্তি দেখুৱাৰ কথা ক'লে। মই অসমৰ বুলি জানিব পাৰি শিৱাজীৰ বিশাল প্ৰতিমূৰ্ত্তি চাবলৈ টানি ধৰিলে। মুখখন দূৰবীণৰ ফালে আগবঢ়াই দিওঁতেই মনত পৰিল ইস পইচাৰ বেগটোচোন গাড়ীতে থৈ আহিলো। সেমেনাসেমেনিকৈ কথাটো কোৱাত ল'ৰাজনে দুগুণ উৎসাহেৰে ক'লে কোনো কথা নাই, পইচা আহিব আৰু যাব কিন্তু দূৰণিবটীয়া হিচাপে আমাৰ জাতিৰ গৌৰৱক মই আপোনাক দেখুৱাবই লাগিব। ক্ষন্তেকতে মই আৱেগিক হৈ পৰিলো, বাৰে বাৰে আমাৰ বীৰ লাচিত বৰফুকনলৈ মনত পৰিল হুু ইহঁতৰ দৰে ইতিহাসৰ ভিত্তিত আমি গৌৰৱ কৰিব পৰাকৈ আমাৰো উদাহৰণ আছে। উপৰ্যুপৰি মোগলৰ আক্ৰমণ প্ৰতিহত কৰি স্বাধীন হৈ থাকিব পৰাটোৱেই বোধহয় অসমীয়াৰ চূড়ান্ত গৌৰৱ। ইংলেণ্ডত লৰ্ড নেলচন আৰু ওৱেলিংটনে, ইটালীত মেটজিনি, কেভৌৰ আৰু গেৰিবল্ডিয়ে, ৰাজপুতনাত মহাৰাণা প্ৰতাপে আৰু মহাৰাষ্ট্ৰত শিৱাজী মহাৰাজাই যি উৎসাহ যোগাই আহিছে, বীৰ লাচিত ফুকনেও নিজৰ জনমভূমি অসমত সেই একেই উৎসাহ যোগাইছে। শিৱাজী আৰু লাচিত বৰফুকন দুয়োজনেই মোগলৰ অসামান্য ক্ষমতাৰ গতিৰোধ কৰিছিল কিন্তু প্ৰচাৰৰ অভাৱৰ বাবেই আমাৰ বীৰ লাচিতৰ যশস্যা আৰু গৌৰৱ আজিও অসমতেই সীমাৱদ্ধ হৈ থকা নাইনে বাৰু? চাবলৈ গ'লে ৰাজপুত, মাৰাঠাৰ দৰে বীৰ জাতিয়েও সেই ক্ষেত্ৰত অসমীয়াৰ সমকক্ষ হ'ব নোৱাৰিছিল।

ডেকা ল'ৰাটোৰ কাণ্ড দেখি মনে মনে ভাবিলো সঁচা জাতীয় পৰিচয় বুলিলে জাতীয় গৌৰৱৰ কথাটোও আহে। সমগ্ৰ বিশ্বৰ যিবিলাক জাতিয়ে উন্নতিৰ শিখৰত স্থিতি লৈছে তেওঁলোকৰ সাফল্যৰ অন্তৰালত উদ্যম আৰু জাতীয় চেতনা বিৰাজমান। কিন্তু অতি দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় যে আমাৰ অধিকাংশ যুৱক-যুৱতীয়ে অসমৰ মাটিত জন্মগ্ৰহণ কৰি অসমৰ মাটিৰ বায়ু, পানী সেৱন কৰি অসমীয়া সামাজিক পৰিৱেশত ডাঙৰ-দীঘল হৈও আজি শঙ্কৰদেৱ, মাধৱদেৱ, লাচিত বৰফুকন, মূলাগাভৰু, পিয়লি ফুকন, জিউৰাম দুলীয়া বৰুৱা, মণিৰাম দেৱান, কনকলাল, ভোগেশ্বৰী ফুকননী, মুকুন্দ কাকতি, অমিয় কুমাৰ দাস, নবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, গোপীনাথ বৰদলৈ আদি জাতিৰ গৌৰৱসকলক লৈ সুযশ কৰা দূৰৈৰে কথা তেওঁলোক কোন আছিল বুলি সুধিলেও হয়তো সঠিকভাৱে উত্তৰ দিব নোৱাৰে। অজস্ৰজনে আমাৰ জাতিটোৰ কাৰণে বহুখিনি সৎভাৱে কৰি থৈ গ'ল। সেই সকল শৰতৰ শেৱালিৰ দৰে। নিৰৱে আহিল, সুবাস বিলালে আৰু নিৰৱে গুচি গ'ল। সেই সুবাস প্ৰকৃত পক্ষে আমি অন্তৰত সিঁচি ৰাখিব পাৰিলেহে 'মৰিলে পুনৰ আহি লওঁ যেন ইয়াতে জনম' বুলি নলিনীবালা দেবীয়ে প্ৰাণৰ আকৃতিৰে গোৱা আৰু পদ্মধৰ চলিহাদেৱৰ 'আনৰ দেশৰ পৰা উলটি আহোতে ফুৰি চাকি ঘৰমুৱা হৈ, জ্বলা নাই হিয়া যাৰ স্বদেশ প্ৰেমেৰে, আছেনে কোনোবা এনে ঐ কবিতাংশ গাব পৰাকৈ স্বদেশক হিয়া ঢালি ভালপোৱা লোকৰ সংখ্যা সৰহ হ'ব।

অতি দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় যে আমাৰ অধিকাংশ যুৱক-যুৱতীয়ে অসমৰ মাটিত জন্মগ্ৰহণ কৰি অসমৰ মাটিৰ বায়ু, পানী সেৱন কৰি অসমীয়া সামাজিক পৰিৱেশত ডাঙৰ-দীঘল হৈও আজি শঙ্কৰদেৱ, মাধৱদেৱ, লাচিত বৰফুকন, মূলাগাভৰু, পিয়লি ফুকন, জিউৰাম দুলীয়া বৰুৱা, মণিৰাম দেৱান, কনকলাল, ভোগেশ্বৰী ফুকননী, মুকুন্দ কাকতি, অমিয় কুমাৰ দাস, নবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, গোপীনাথ বৰদলৈ আদি জাতিৰ গৌৰৱসকলক লৈ সুযশ কৰা দূৰৈৰে কথা তেওঁলোক কোন আছিল বুলি সুধিলেও হয়তো সঠিকভাৱে উত্তৰ দিব নোৱাৰে। অজস্ৰজনে আমাৰ জাতিটোৰ কাৰণে বহুখিনি সৎভাৱে কৰি থৈ গ'ল।

ফোন- ৯৯২০০৫৬৪৬৫

অসমীয়া সমাজ জীৱনত তামোল-পাণ

নগেন তালুকদাৰ

অসমীয়া সমাজ জীৱনত বৰ আদৰৰ তামোল-পাণ। এই তামোল-পাণে অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিৰ সুবিশাল ক্ষেত্ৰখনত সঁচাকৈয়ে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। মুখশুদ্ধিৰ পৰা জাতীয় জীৱনৰ প্ৰতিটো সামাজিক নীতি-নিয়ম, বিয়া-সবাহ, ধৰ্মীয় আচাৰ-অনুষ্ঠান, গাঁৱলীয়া দৰব-পাতি, মান-অভিমান, দায়-দণ্ড আদি মৰিষণৰ ক্ষেত্ৰত তামোল-পাণে জাতীয় জীৱনত বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি আহিছে। তামোল-পাণ অসমত বৰ্তমান সৰ্বজনপ্ৰিয়। তামোল-পাণৰ এক সামাজিক তথা জাতীয় তাৎপৰ্যও আছে। অসমীয়া মানুহৰ ঘৰলৈ অতিথি আহিলে প্ৰথম তামোলখনেৰেই অভ্যৰ্থনা জনোৱা হয়। ভাত খোৱাৰ পিছত অসমীয়া মানুহ মুখশুদ্ধি কৰে তামোলেৰে। ধৰ্মানুষ্ঠান আৰু সামাজিক উৎসৱত গুৰুত্বপূৰ্ণ স্থান অধিকাৰ কৰি আছে তামোল-পাণে। যিকোনো পূজাৰ নৈবেদ্যত অপৰিহাৰ্য উপাচাৰ হ'ল তামোল-পাণ। উৎসৱ-অনুষ্ঠানত গুৰুঘৰ বা নামঘৰলৈ, দেৱতা বা অপদেৱতালৈ আগবঢ়োৱা হয় তামোল-পাণ। অসমীয়া লোকসকলৰ বিয়াৰ নিমন্ত্ৰণৰ সময়ত তামোল-পাণৰ ব্যৱহাৰ অপৰিসীম। সম্প্ৰতি বিয়াৰ নিমন্ত্ৰণী-পত্ৰই তামোল-পাণৰ স্থান কিছু দখল কৰিছে। অসমীয়া বিয়াত তামোল-পাণৰ ব্যৱহাৰ সঁচাকৈয়ে মন কৰিবলগীয়া। ছোৱালী এজনী ঋতুমতী হ'লে তাইৰ তোলনি বিয়াত কানাইকোলা বান্ধি টোপোলাটোত সৃষ্টিৰ প্ৰতীক হিচাপে বান্ধি থয় এযোৰ তামোল। আজিও সমাজত বহুলভাৱে প্ৰচলিত হৈ আহিছে অধিবাস, জোৰণ আদি অনুষ্ঠানত তামোলৰ থোক দিয়া-নিয়া প্ৰথা। জোৰণৰ দিনা কইনা ঘৰে দৰাক নিমন্ত্ৰণ কৰোতে আ-অলংকাৰৰ উপৰি তামোল-পাণ দি পঠোৱা নিয়ম চলি আহিছে। বিবাহৰ দিনা দৰা-কইনাই এযোৰ তামোল-পাণ আৰু এখন কটাৰী লগত ৰাখে। বিবাহ অনুষ্ঠান শেষ হ'লে দৰা-কইনাই এই তামোল-কটাৰী সলনা-সলনি কৰে। বিয়াৰ দিনা দৰা-কইনাৰ ঘৰৰ পদূলিৰ পৰা ৰভাৰ তলীলৈ আগবঢ়াই নিওঁতে অথবা বিবাহৰ পিছদিনা কইনাক দৰা ঘৰৰ পদূলিৰ পৰা ঘৰলৈ আগবঢ়াই নিওঁতে বটাটোত চাকি-বন্তিৰ লগতে তামোল-পাণ থাকে। বিবাহৰ দিনা আয়তীসকলে পানী তুলিবৰ সময়ত যমুনাক তামোল-পাণ দি পানী খুজি অনাৰ নিয়ম চলি আহিছে। শুৱাগ তোলাৰ পিছত সকলো আয়তীকে তামোল-পাণ দিয়াৰ প্ৰথা তাহানিৰ পৰা প্ৰচলিত হৈ আহিছে। জোৰণৰ দিনা কইনা পক্ষৰ আয়তীসকলক দৰা পক্ষৰ পৰা আৰু কইনা ঘৰৰ বিবাহস্থলীত নিশা দৰা-কইনা উভয় পক্ষই আয়তীসকলক তামোল-পাণেৰে মান ধৰা নিয়মো চলি আহিছে। বিবাহৰ দিনা দৰা-কইনাক মাকসকলে মূৰত তেল দি তামোল-পাণ এযোৰ দৰা-কইনাৰ চাদৰত বান্ধি দিয়াৰো নিয়ম আছে। কইনা ঘৰত দৰাই বিবাহ কাৰ্য সম্পূৰ্ণ কৰি শাহু-শহুৰৰ লগতে কইনাৰ নিজ সম্পৰ্কীয় জ্যেষ্ঠ লোকসকলক বস্ত্ৰসহিতে তামোল-পাণ দি সেৱা জনাই আশীৰ্বাদ লোৱাৰ নিয়মো চলি আহিছে। বিয়াৰ শেষত স্বামীগৃহমুখে যাবলৈ ওলোৱাৰ সময়তো পিতৃ-মাতৃৰ পৰা এযোৰ তামোল-পাণৰ বটাৰে বিদায় লোৱা দেখা যায়। জাতীয় উৎসৱ ৰঙালী বিহুৰ সময়ত ডেকা-গাভৰুসকলে হুঁচৰি গোৱাৰ পিছত বিহু হুঁচৰি দলৰ গৃহস্থই মাননিৰ লগতে তামোল-পাণ এযোৰ দিয়াৰ নিয়মো দেখা যায়।

শেষাংশ ১৯ পৃষ্ঠাত

দাঁতৰ যতন

দাঁত ভালে ৰাখিবলৈ যত্ন কৰিব লাগে কিয়নো যাৰ দাঁত দুৰ্বল হয় তেওঁৰ জীৱনৰ আনন্দ নাইকিয়া হৈ যায়। দাঁতৰ সৌন্দৰ্য্যই মুখৰ সৌন্দৰ্য্য আৰু ব্যক্তিত্ব ফুটাই তোলে। দাঁতৰ সমস্যা সাধাৰণতে সকলো বয়সতে দেখা যায় যদিও ঘাইকৈ শিশুসকলৰ ক্ষেত্ৰত বৰ গুৰুতৰ সমস্যা পৰিলক্ষিত হয়। যেনে দাঁতৰ পায়েৰিয়া, দাঁতৰ গুৰি ফুলি যোৱা, দাঁতৰ বিষ হোৱা, দাঁত ক'লা পৰা, দাঁতৰ গুৰিৰ পৰা তেজ ওলোৱা, পুজ ওলোৱা ইত্যাদি। সাধাৰণতে এই সমস্যাসমূহ অনিয়মিত দাঁতৰ যতন আৰু সুষম আহাৰৰ অভাৱেই এইবোৰৰ কাৰণ হিচাপে দেখা যায়। দাঁতৰ যতন বুলি কওঁতেই নিম্নলিখিত কথাবোৰ মনকৰিবলগীয়া ঃ

মিঠা খালে, দাঁতত দানাজাতীয় বস্তু লাগিলে কুলকুলি কৰিব।

নিমখীয়া আৰু তিতা ৰসৰ লগত পানী মিলাই কুলকুলি কৰিলে ভাল।

ৰাতিপুৱা শুই উঠি আঙুলিৰে দাঁত ওপৰৰ ফালে হেঁচি ধৰি থকা অভ্যাস কৰিলে দাঁত বাহিৰ ওলাই নাহে।

গৰম ঠাণ্ডা ওপৰাওপৰিকৈ খাব নালাগে।

ৰাতি দন্তমঞ্জন কৰি শুব লাগে, ছয় বছৰৰ তলৰ শিশুক টুথপেষ্ট কেতিয়াও নিদিব।

দাঁত এটা সৰিলে লগে লগে কৃত্ৰিম দাঁত লগাব নহ'লে দাঁতৰ পাৰি ঢিলা হৈ সোনকালে দাঁতৰ পাৰি সোলোক-ঢোলোক হ'ব।

টুথপেষ্টত ডিটাৰজেণ্ট থাকে। বহুত বেছি পেষ্ট লৈ বহু সময় ব্ৰাছ কৰা বা ঘনাই ঘনাই ব্ৰাছ কৰিলে কেতিয়াবা ক্ষতি হয় সেয়ে দন্তমঞ্জন কৰিব।

সঘনাই দাঁতৰ চিকচিকিয়া কৰি ৰখা এজেণ্টবোৰ দীঘলীয়াকৈ ব্যৱহাৰ কৰিলেও এনামেলৰ অলপ ক্ষতি হয়।

দাঁত চোকা আৰু ধাৰাল হৈ পৰিলে মুখৰ ভিতৰত আঘাত লাগি সংক্ৰমণ হ'লে বহু ক্ষতি হয়। গতিকে চোকা দাঁতৰ ধাৰ কমাবলৈ দাঁতৰ চিকিৎসকৰ ওচৰ চাপিব।

সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক ডাঙৰৰ টান ব্ৰাছ দিব নালাগে আৰু দাঁতেৰে আলু বাহিৰলৈ ঠেলি থকা অভ্যাস দেখিলে বাধা দিব লাগে।

অন্যথা দঁতুৰা হ'ব পাৰে। দাঁতৰ ফাকত সূতা পিন আদি ভৰাই থাকিবলৈ দিব নালাগে।

পাৰিলে বজাৰত পোৱা পেষ্টবিলাক যেনে ঃ কলগেট, ক্লোজ আপ, পেপচুডেণ্ট আদি বৰ্জন কৰক আৰু ঘৰুৱা বিধানেৰে দন্তমঞ্জন কৰক। কিয়নো এইবোৰত বিশেষ একো নাথাকে। বৰং ক্ষতিকাৰকহে হ'ব পাৰে। জীৱ-জন্তুৰ হাড়ৰ গুৰি মিহলাই তৈয়াৰ কৰা হয় টুথপেষ্ট আৰু এইবোৰত ছডিয়াম লৰেট ছালফেট নামৰ ৰাসায়নিক দ্ৰব্য মিহলোৱা হয় যাৰ পৰা দাঁত ঘঁহিলে ফেন উঠে। এই ৰসায়নিক দ্ৰব্যবিধ চাবোন, চাৰ্ফ আদি ডেটাৰজেণ্ট সমূহতো মিহলোৱা হয়। এই ৰসায়নিক দ্ৰব্যৰ বাবে কেন্সাৰ ৰোগ হ'ব পাৰে। সেয়ে শিশুক টুথপেষ্ট দিয়াটো বিপদজনক। সেয়ে টুথপেষ্টৰ খোলত লিখা থাকে এক সাৱধান বাণী "Keep out of reach of children below 6 years"

সেয়েহে আপোনাৰ ঘৰতে আৰু সহজতে পোৱা দ্ৰব্যৰ পৰা দন্তমঞ্জন কৰক আৰু দাঁত সুস্থ কৰি ৰাখক। তলত সহজতে ঘৰতে তৈয়াৰ কৰিব পৰা দিহা দিয়া হ'ল ঃ

১। এচামুচ হালধি গুৰি, আধা চামুচ সৰিয়হৰ তেল আৰু আধা চামুচ নিমখ মিহলাই সদায় ৰাতিপুৱা আৰু ৰাতি নিজৰ আঙুলিৰে নাইবা নিম, বাবুল নাইবা আমৰ ডালেৰে দন্তমঞ্জন কৰক দাঁত চিকচিকিয়া হৈ থাকিব।

স্বাস্থ্য বাৰ্তা

ডাঃ আজিমুদ্দিন আহমেদ

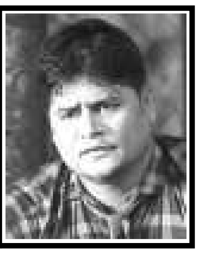

২। গৰুৰ গোবৰ শুকাই পুৰি ছাই কৰি লওঁক, এই ছাইৰ লগত অকণমান নিমখ আৰু ফিটকিৰি মিহলাই আঙুলিৰে নাইবা নিম বা আমৰ গছৰ ডালেৰে দন্তমঞ্জন কৰিব পাৰে।

৩। আমৰ কেঁচা পাত ধুই দাঁতেৰে চোবাই মুখৰ ভিতৰতে পেষ্ট বনাই লওঁক আৰু সেই পেষ্টেৰে আঙুলিৰে দাঁত মাজক।

৪। নাইবা নিমৰ ডাল, বাবুলৰ ডাল, আমৰ ডাল আদিৰে দন্তমঞ্জন কৰক।

ফোন ঃ ৯৮৫৪০২৭২৮১

চৰকাৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগতে আমাক গণতান্ত্ৰিক ব্যৱস্থাৰো পৰিৱৰ্তন লাগে

অসমত এতিয়া প্ৰাক্-নিৰ্বাচনী ধুমুহাৰ কোবাল গতি। সমাগত নিৰ্বাচনত বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দলৰ পৰা প্ৰক্ষেপিত প্ৰাৰ্থী কিম্বা দলৰ পৰা প্ৰাৰ্থিত্ব বঞ্চিত বহুতো নেতাই দলটোকে এসেকা দিওঁ বুলি অন্য দললৈ বাগৰ সলাই প্ৰাৰ্থী হিচাপে মনোনয়ন দাখিলৰ উপৰি বহুতে আকৌ তাতো মুখ থেকেচা খাই নিৰ্দলীয় হিচাপেই নিৰ্বাচনী ৰণত নামি পৰিছে। নিৰ্বাচনী নাটকত 'বহুৰূপী'ৰ চৰিত্ৰত অভিনয় কৰা এইসকল 'বহুৰূপী নেতা'ৰ লগতে আমি সাধাৰণ ভোটাৰ ৰাইজো যেন এতিয়া একো একোজন বহুৰূপী! উপায়বিহীন সাধাৰণ জনতাই হাঁহি-কান্দোনৰ অভিনয় চাবলৈ তথাপি সাজু হৈছোঁ, ১২৬টা সমষ্টিৰ পৰা এইসকল ভাৱৰীয়াক পুনৰ পাঁচ বছৰৰ বাবে দিছপুৰৰ মঞ্চত 'চৰকাৰ' নামৰ নাটখনত 'বহুৰূপী'ৰ চৰিত্ৰত অভিনয় কৰিবৰ বাবে নিৰ্বাচিত কৰিবলৈ। তথাপি বিমোৰত পৰিছোঁ, দেশ পৰিচালনাৰ সৰ্বোৎকৃষ্ট ব্যৱস্থা গণতান্ত্ৰিক দেশৰ নাগৰিক হৈয়ো আমাৰ নেতা নিৰ্বাচনৰ উত্তম মাধ্যম নিৰ্বাচনত আমি কাক ভোট দিম, কিয় ভোট দিম সেই কথা চিন্তা কৰি। কোন উপযুক্ত, কোন অনুপযুক্ত প্ৰাৰ্থী বিবেচনা কৰাটোৰেই যেন এতিয়া আমাৰ বাবে এক জটিল বিষয়। কিয়নো, কাকনো বুলিম ককা, আটাইৰে ডাড়ি-চুলি পকা! এইবাৰৰ নিৰ্বাচনত আমাৰ দৰে গৰিষ্ঠসংখ্যক ভোটাৰে আন এক সমস্যাত পৰি সিদ্ধান্ত লোৱাত বিমোৰত পৰিছোঁ। সেয়া হ'ল প্ৰাৰ্থী নিৰ্বাচনৰ সমস্যা। কিয়নো, যদি দলটো পচন্দৰ হয়, প্ৰাৰ্থীগৰাকী নহয়, আকৌ প্ৰাৰ্থীগৰাকী হ'লে দলটো নহয়। পৰিৱৰ্তনৰ ধুমুহাই অসমৰ ৰাজনৈতিক আকাশ তালফাল লগাই থকাৰ সময়ত আমাৰ এই দোধোৰ-মোধোৰ অৱস্থাৰ প্ৰধান আৰু একমাত্ৰ কাৰণটো হ'ল নিৰ্বাচন আহিলেই নেতাবোৰে কৰা দল বাগৰাৰ ৰাজনীতি। যাৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰভাৱ সৰ্বসাধাৰণৰ ওপৰত পৰে। সেয়েহে এই ক্ষেত্ৰত নিৰ্বাচন আয়োগ তথা দেশৰ আইন নিৰ্ধাৰকসকলে জনগণৰ স্বাৰ্থত ইয়াৰ ওপৰত কঠোৰ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা প্ৰয়োজন, যাতে অতি সহজতে ৰাজনৈতিক নেতাই ন্যস্ত স্বাৰ্থৰ খাতিৰত দল বাগৰি সমৰ্থক তথা সৰ্বসাধাৰণক বিপদত পেলাব নোৱাৰে। সেয়েহে ইয়াৰ দ্বাৰাই ভাৰতীয় নিৰ্বাচন আয়োগ তথা ৰাষ্ট্ৰীয় স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত দলসমূহলৈ অনুৰোধ— বিধিগত ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা এই দল বাগৰা সহজ প্ৰক্ৰিয়াটো বন্ধ কৰক। ৰাজনৈতিক নেতাসকলৰ বাবে কঠোৰ নীতি বলৱৎ হ'ব লাগে যাতে এগৰাকী ব্যক্তিয়ে এটা স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত ৰাজনৈতিক দলৰ পৰা এবাৰ নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পিছত অইন এটা দলত যোগদান কৰিব নোৱাৰে। প্ৰয়োজনবোধে সাংবিধানিক ব্যৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন সাধি হ'লেও উক্ত প্ৰক্ৰিয়াটো শীঘ্ৰে আইনত পৰিণত কৰিব লাগে। ভ্ৰষ্টাচাৰী আৰু দুৰ্নীতি পৰায়ণ এইসকল দলবাগৰা ৰাজনৈতিক নেতাক নাকী লগাব পাৰিলেহে দুৰ্নীতি আৰু ভ্ৰষ্টাচাৰমুক্ত এখন সমাজৰ কল্পনা কৰিব পাৰিম। এইখিনিতে নিৰ্বাচন আয়োগলৈ আন এক অনুৰোধ— প্ৰাৰ্থীৰ মনোনয়ন দাখিলৰ সময়ত উলিওৱা শ শ গাড়ী আৰু হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ সমদলেৰে নিজৰ জনবল দেখুৱাবলৈ গৈ সৰ্বসাধাৰণক পণবন্দী কৰি ধন-জন হানি হোৱা পৰ্যন্ত অৱস্থা সৃষ্টি হোৱা বিষয়টোত কঠোৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰক। ইয়াৰ দ্বাৰা সৰ্বসাধাৰণে ঘণ্টা ঘণ্টা ধৰি যি জীয়াতু ভুগিবলগা হয় তাক হৃদয়ংগম কৰি নিৰ্বাচন আয়োগে সীমিতসংখ্যক মানুহৰ দ্বাৰা মনোনয়ন-পত্ৰ দাখিল আৰু নিৰ্বাচনী শোভাযাত্ৰাৰ ওপৰত নিষেধাজ্ঞা আৰোপ কৰি খৰচ ৰাহিৰ লগতে স্বাভাৱিক জনজীৱন যাতে ব্যাহত নহয় তাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিবলৈ অনুৰোধ জনালোঁ।

ৰাজেন চহৰীয়া
আজিজুৰ ৰহমান হাজৰিকা
৯৮৫৪৯১১১৯৯, ৯৬৭৮৮৬৯৪১৬

গল্প

মুক্তি স্নান

মনীষা শৰ্মা

এজন স্বামীয়ে যদি সুহৃদয়তাৰে পত্নীগৰাকীক একান্ত আপোন বুলি ভাবে তেওঁ কেতিয়াও সাধাৰণ অনিত্য ধন-সম্পদৰ লালসাত নিজ পত্নীগৰাকীক কষ্ট দিব নোৱাৰে। ধন-সম্পদ মানুহে কিয় ঘটে অথবা কাৰ কাৰণে ঘটে? নিশ্চয় নিজৰ সংসাৰ তথা সন্তান আদিৰে সৈতে সুখেৰে থাকিবলৈ ঘটে। পত্নীগৰাকীক দিব লগা মৰম -নিৰাপত্তাৰ বিপৰীতে তেওঁক পতিজনে চূড়ান্তভাৱে প্ৰতাৰণা কৰি হত্যা কৰিলে। কিন্তু মালাৰ দৰে পত্নীক হত্যা কৰি তেওঁ কি পালে? ধন-সম্পদ নে মান-যশ নে মানসিক শান্তি? জীৱনৰ বাটত চূড়ান্তভাৱে ঘাটি খোৱাৰ বাহিৰে পৰাগৰ দৰে পুৰুষে অন্য একোৰেই নাপায়।

ৰক্তাক্ত জন সমুদ্ৰৰ মাজত ৰৈ আছে সীমা। যেন এক বিচ্ছিন্ন দ্বীপ। তাইৰ মূৰ ফাটি তেজৰ নিজৰা বৈছে। কিয় জানো তাই যন্ত্ৰণাত কেকাই উঠিব পৰা নাই। দুহাত যুৰি, দুচকু মুদি তাই প্ৰাৰ্থনাত ব্যস্ত। দুগালেৰে বৈ আহিছে চকুলো, দুখৰ নে ক্ষোভৰ? তাই যেন যুগ যুগ ধৰি তাতে ৰৈ আছে মানুহৰ নিৰ্লজ্জতাৰ সাক্ষী হৈ। কোন তাই? কি তাইৰ পৰিচয়? তাই ক্ষোভৰ অৱনত হৈ পাতাল প্ৰৱেশৰ বাবে উন্মুখ ধৰিত্ৰী-কন্যা সীতা নে মানৱতাৰ

বধ্যভূমিত বিলাপৰতা গান্ধাৰী।

তাইৰ নাম সীমা। এজনী পচিশ বছৰীয়া যুৱতী। আশা আৰু প্ৰাণ প্ৰাচুৰ্য্যৰ উজ্জ্বলতাৰে অনবৰতে জলমলাই থাকিছিল মৰম লগা চকুযুৰি। কিমান যে সোণাৰুফুলীয়া সপোন আছিল তাইৰ, কিমান নীলাভ আশা-আকাংক্ষা। ডিঙিত কেমেৰা ওলোমাই, হাতত কলম লৈ মানুহৰ মনৰ বতৰা বুটলি ফুৰি জীৱনক এক নতুন অৰ্থ প্ৰদানৰ সংকল্প লৈছিল সীমাই। তাৰ বাবে কৰিছিল পৰিশ্ৰম, নিষ্ঠা আৰু অধ্যৱসায়েৰে। এই সপোনৰ পাছে পাছে মোহৱিষ্ট হৈ আগবাঢ়ি অসমৰ বাহিৰৰ এখন আগশাৰীৰ বিদ্যালয়ৰ পৰা সুখ্যাতিৰে মাচ কমিউনিকেশ্যনৰ মাষ্টাৰ ডিগ্ৰী লৈ সীমা উভতিছিল অসমলৈ। ইচ্ছা কৰা হ'লে সহজেই তাই অসমৰ বাহিৰৰ এটা টেলিভিশ্যন চেনেলত কেৰিয়াৰ, বা বাহিৰৰ বাচকবনীয়া কাকতৰ কেৰিয়াৰ ল'ব পাৰিলেহেঁতেন কিন্তু তাই স্বপ্নৰ কৰ্মক্ষেত্ৰখন আছিল তাইৰ ঠাইখন।

নিজৰ আপোন মানুহৰ বুকুৰ মাজৰ অদেখা অজানা খবৰবোৰ বোটলাৰ স্পৃহাই ব্যংময় কৰি ৰাখিছিল সীমাৰ দিন-ৰাতি। তাইৰ সেই স্বপ্নই হঠাৎ প্ৰকাশৰ পথ বিচাৰি পালে। তাই পাছ কৰি অহা বছৰতে ভাৰতৰ আগশাৰীৰ এটা নিউজ চেনেলৰ শাখা তাইৰ গৃহ নগৰখনতে আৰম্ভ হ'ল।

মিডিয়াৰ লগত খোজ মিলোৱাৰ আকাংক্ষা আৰু মানসিক প্ৰস্তুতি নথকা সীমাই প্ৰতিটো খোজতে ন ন আঘাতৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হ'ল। কিয় জানো প্ৰতিটো খবৰেই তাইৰ বাবে হৈ আহে একোটা আঘাত, যি তাইৰ বুকুখন খানি কুৰুকি তেজ তুমৰলি কৰি পেলায়। এটা আঘাত শুকাবলৈ নাপাওঁতেই আনটো আঘাতে কোঙা কৰে তাইৰ কলিজাখন। পৃথিৱীখন ইমান নিষ্ঠুৰনে? প্ৰতিবাৰেই অসহায় হৈ তাই ভাবিবলৈ বাধ্য হয়।

যিদিনাখন তাই নগৰৰ মাজ মজিয়াৰ ব্যস্ত বাসিন্দাৰ মানুহৰূপী দানৱৰ বীভৎস যৌতুক বলি হৈ তেজৰ ডোঙাৰ মাজত ছটফটাই থাকি মৃত্যুবৰণ কৰা বাইশ বছৰীয়া ন-বোৱাৰী। বোৱাৰীজনীৰ খবৰ আনিবলৈ গৈ কোনোপধ্যেই তাই কেমেৰাৰ সৈতে তাল মিলাব পৰা নাছিল। কেমেৰাই ধৰি ৰখা স্পৰ্শকাতৰ দৃশ্য বিলাকৰ বিৱৰণ দিব পৰা নাছিল সীমাই। বেদনাৰে ভাৰাক্ৰান্ত হৈ পৰিছিল তাইৰ মন ,কঁপি উঠিছিল তাইৰ মাত। তাইৰ সহযোগী কেমেৰামেন প্ৰাঞ্জলৰ নিউজ লাইভ মিডিয়াৰ জৰিয়তে কেমেৰাত ধৰি ৰাখিছিল সকলো দৃশ্য- এৰা মালা নামৰ এগৰাকী বোৱাৰীৰ যৌতুকৰ দৰে অতি নিকৃষ্ট লোভনীয় পাপ কাৰ্যৰ পৰিণতি স্বৰূপ এটা অমূল্য জীৱন ধ্বংস হৈ গৈছিল। মালা আছিল সমাজকৰ্মী পৰাগ চলিহাৰ ঘৈণীয়েক। মালাৰ আছিল সৰুৰে পৰা সমাজসেৱাৰ প্ৰতি দুৰ্বলতা। সেয়ে এদিন পৰাগ চলিহাৰ লগত হাতত ধৰি জীৱনটোক আগুৱাই যাবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিল। মালাৰ পৰিয়ালৰ বাবে বৰ বিশেষ পছন্দৰ ল'ৰা নাছিল পৰাগ চলিহা। বয়স, ঘৰুৱা আৰ্থিক অৱস্থা, সৌন্দৰ্য, ব্যৱহাৰ একোতে মিল নাছিল মালাৰ লগত। মিল আছিল মাত্ৰ মালা আৰু পৰাগ একেটা মাধ্যমৰ লগত জড়িত। মালাই পৰাগক প্ৰেমিক আৰু ধৰ্ষণকাৰীৰ মাজত পাৰ্থক্য বিচাৰিবলৈ সুৰুঙাই নাপালে। পৰাগ মালাৰ প্ৰেমিকেই আছিল। কি বিচাৰি পাইছিল মালাৰ মাজত। ফোনত কথা পাতিয়েই বিবাহৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া পৰাগে কিহৰ কাৰণে মালাক কৈছিল তুমি আজি মোৰ ওচৰলৈ গুচি নাহিলে ট্ৰেইনৰ আগত জঁপিয়াই দিম, সাংবাদিকেই সংবাদ হৈ পৰাৰ ভয়ত নে দেহৰ ক্ষুধাৰ তাড়নাত হোষ্টেলৰ পৰা মাকহঁতক এটা ফোন কৰিয়েই কাহিলী পুৱাতে গৈ মালা উপস্থিত হৈছিল পৰাগৰ ঘৰত। একমাত্ৰ ছোৱালীৰ বিয়াখন আড়ম্বৰহীনভাৱে পতাৰ অলপো ইচ্ছা নাছিল মালাৰ দেউতাকৰ। পৰাগৰ প্ৰেম, বাসনাৰ বাবেই অত্যন্ত লৰালৰিকৈ মালাৰ জীৱনটো পৰাগক অৰ্পন কৰি দিছিল আৰু দেৱতাৰ চৰণত উছৰ্গা কৰা ফুল পিছদিনা পেলনীয়া আৱৰ্জনা হোৱাৰ দৰেই পৰাগৰ উপভোগৰ পিছত মালা হৈ পৰিছিল উপেক্ষিতা, পৰিত্যক্তা আৰু পৰাগৰ যৌন দাবী পূৰণ কৰিবলৈ গৈ অনাহুতভাৱে মালাৰ গৰ্ভত থিতাপি লোৱা ৰাজৰ কণমাণি ভ্ৰূণটোৱে পিতৃৰ স্পৰ্শ পাইছিল। আচলতে পিতৃৰ স্পৰ্শ মৰমেৰে পোৱা নাছিল পৰাগৰ উত্তেজিত পুৰুষাংগইহে স্পৰ্শ কৰিছিল কণমানি ৰাজক। মালা বিবাহিত যৌন জীৱনত একেবাৰে অসুখী আছিল। যৌনতা কি বুজিবলৈ নাপাওতেই মাতৃত্বৰ পথত আগবাঢ়িছিল। দুখ-বেদনাত জৰ্জৰিত হাত থৈ অনুমান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল মালাৰ কোনোবা আত্মীয়ৰ অস্তিত্ব। কিন্তু কোনো সঁহাৰি নাপালে। এনেকৈয়ে সময় বাগৰি এদিন মালাই ৰাজক জন্ম দিলে। মালাক যেন ভোগৰ সামগ্ৰীহে মাত্ৰ তেনেদৰে মালা সদায় নিৰ্যাতিত হৈছিল। মালাই যেন দিনে দিনে পৰাগৰ হাতৰ পুতলাহে হৈ পৰিছিল। পৰাগে অফিচ কেণ্টিনত বিলাসী খাদ্য খাই আহি ৰাতি সামান্য বৈষয়িক কথাত কোবাই গৰৈ-চেঙেলী মাছ মৰাৰ দৰে মাৰে। আৰু এনেকৈয়ে মালাক পোক পৰুৱা পুৰি মৰাৰ দৰে নিঃসংকোচে নিৰন্তৰে গাত কেৰাচিন ঢালি অৰ্ধদগ্ধ কৰি মূৰত কোবাই হত্যা কৰিলে পৰাগে আৰু আনফালে ছয়মহীয়া ৰাজৰ আৰ্তনাদ চিঞৰৰ মালাৰ মৃত শৰীৰৰ মুখলৈ একেথৰে চাই তাৰ কণমানি হাত দুখনেৰে মাকৰ বুকুত গাখীৰ বিচাৰি খেপিয়াইছিল। গভীৰ নিদ্ৰাৰত মালাই ৰাজক গাখীৰ খুৱাব নোৱাৰিলে। সীমাই এই দৃশ্যবোৰ চোৱাৰ শক্তি গোটাব পৰা নাছিল আৰু কিমান যে অবিশ্বাস্য যেন লগা সত্যৰ মুখামুখি হৈছে তাই। পিতৃ-মাতৃৰ নিশ্চিত নিৰাপত্তাৰ মাজত কোনো অভাৱ অনুভৱ নকৰাকৈ শৈশৱ-কৈশোৰ পাৰ কৰি অহা সীমাৰ সৰলৰৈখিক জীৱনত নিজ চকুৰে দেখা পোৱা এই সত্যবিলাকে তীব্ৰ আলোড়ন সৃষ্টি কৰিবলৈ লৈছে। এজন স্বামীয়ে যদি সুহৃদয়তাৰে পত্নীগৰাকীক একান্ত আপোন বুলি ভাবে তেওঁ কেতিয়াও সাধাৰণ অনিত্য ধন-সম্পদৰ লালসাত নিজ পত্নীগৰাকীক কষ্ট দিব নোৱাৰে। ধন-সম্পদ মানুহে কিয় ঘটে অথবা কাৰ কাৰণে ঘটে? নিশ্চয় নিজৰ সংসাৰ তথা সন্তান আদিৰে সৈতে সুখেৰে থাকিবলৈ ঘটে। পত্নীগৰাকীক দিব লগা মৰম -নিৰাপত্তাৰ বিপৰীতে তেওঁক পতিজনে চূড়ান্তভাৱে প্ৰতাৰণা কৰি হত্যা কৰিলে। কিন্তু মালাৰ দৰে পত্নীক হত্যা কৰি তেওঁ কি পালে? ধন-সম্পদ নে মান-যশ নে মানসিক শান্তি? জীৱনৰ বাটত চূড়ান্তভাৱে ঘাটি খোৱাৰ বাহিৰে পৰাগৰ দৰে পুৰুষে অন্য একোৰেই নাপায়। কিয়নো নাৰী নিৰ্যাতন বৃদ্ধি পোৱাৰ লগে লগে বৰ্তমান নাৰীবাদী সংগঠন সমূহৰ লগত সমাজখনো সচেতন হৈ উঠিছে। এনে এটা হত্যাকাণ্ডৰ পিছত নিশ্চুপ হৈ কোনো বহি নাথাকে আৰু সেয়ে আজি সীমাৰ সংবাদ মাধ্যমেও পৰাগৰ সকলো যশ-গুণ ধূলিৰ লগত মিহলি কৰি জেল জৰিমণাত সোমালে। বেদনাৰে ভাৰাক্ৰান্ত অসহায় সীমাই যেন দুচকুত চকুলোৰ বন্যা লৈ বিধ্বস্ত মন-হৃদয়েৰে ৰাজক এজন সৎ পুৰুষ কৰাৰ উদ্দেশ্যই হাতত তুলি লৈছিল। আৰু ৰাজক উদ্দেশ্যই সীমাই কৈছিল 'সৃষ্টিকৰ্তাৰ অনুপম নাৰী, সৃষ্টি নাৰী আৰু এই নাৰী অবিহনে পৃথিৱীখনক কল্পনা কৰা নহয়। কিয়নো সৃষ্টিৰ সৰ্বপ্ৰধান উৎসই হ'ল নাৰী। এদিন এই নাৰীয়ে ৰাজক মানুহ কৰিম সমাজত। পশুতুল্য দানৱ নহয়।

ৰাজনীতি

মুকুল জয়ন্ত

সিদিনা হঠাৎ
লগ পালো তোমাক
সুধিছিলা কেনে খবৰ,
দেখিছাই দেখোন
নিজৰ চিতাত
নিজে দি আছো জুঁই

ফোন ঃ ৯০৮৫৪-৩৮২২২

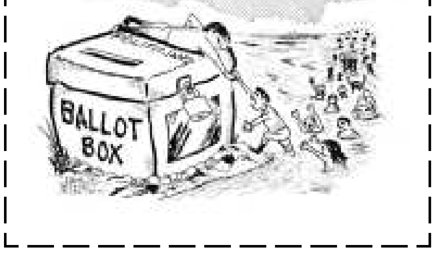

জীৱন সম্পৰ্কে এক মননশীল ধাৰাভাষ্য

বিষাদৰ বৰষুণ জীৱনৰ ৰ'দ

যোৱা সংখ্যাৰ পৰা...

মনক নিয়ন্ত্ৰণ কৰো আহক ঃ

মনে পাপ মনে পুণ্য মনেসে নৰক
মনেসে কৰিছে ভেদ আপোন পৰক
মনেৰেসে আজ্ঞা পালি থাকে ৰাত্ৰিদিন
মনে উপজয় জানা মনেসে মৰণ।।

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ 'অনাদিপতন'ৰ এই বাণীয়ে মানুহৰ "মন" নামৰ শত্ৰুক দমন কৰিব নোৱাৰিলে কি বিপৰ্যয় হ'ব পাৰে তাৰ উমান দিয়ে। আধুনিক কালত চন্দ্ৰপৃষ্ঠত বহি ভাত খাব পৰা ধৰণৰ বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি আজি আমাৰ হাতত আছে। মটৰগাড়ীৰ পৰা আদি কৰি এয়াৰ কুলাৰ, দূৰদৰ্শন, মোবাইল আদি সকলো আজি মানুহে আঙুলিৰ ঠাৰত নচুৱাব পৰা হৈছে। কিন্তু নিয়ন্ত্ৰিত কৰিব পৰা নাই কেৱল মনক। উদ্বিগ্নতাই মনৰ অস্থিৰতাক জন্ম দিয়ে আৰু এই উদ্বিগ্নতাই নিজৰ লগতে আনৰো ক্ষতিসাধন কৰে। মানুহৰ মনৰ গতি প্ৰকৃতিৰ বিশ্লেষণ কৰি তাক কিদৰে নিয়ন্ত্ৰণ কাৰব পাৰি তাৰ কৌশল জনাৰ আৱশ্যক। অনিয়ন্ত্ৰিত মন কুকাৰ্যৰ আৰু কুচিন্তাৰ ভৰাল। আত্মসংযমহীনতাই হ'ল অনিয়ন্ত্ৰিত মন আৰু অনিয়ন্ত্ৰিত মনে কুচিন্তা আনে আৰু কুচিন্তাই কুকাৰ্য কৰোৱায় আৰু কুকাৰ্যই মানুহক মানৱৰ পৰা ছয়তানৰ শাৰীলৈ লৈ যায়। বিখ্যাত ইংৰাজ নাট্যকাৰ খ্ৰীষ্ট'ফাৰ মাৰলোৰ 'ড''ৰ ফ'ছ্‌টাছ' নামৰ নাটক খনত 'মেফিষ্টফিলিছ'ক ছয়তান বা Satan ৰ বাহক হিচাপে দেখুৱাইছে। যেতিয়া ড''ৰ ফ'ছ্‌টাছে মেফিষ্টফিলিছক সুধিছিল, 'নৰক ক'ত আছে?" তেতিয়া মেফিষ্টফিলিছে উত্তৰ দিছিল "মই যতেই থাকো সেয়াই নৰক" (Hell is where I am) অৰ্থাৎ নৰক বা স্বৰ্গ বুলি কোনো ঠাই ভূগোলত বা মানচিত্ৰত পোৱা নাযায়। কবি মাৰ্কাছ নাটানে কৈছে ঃ—

"... was it the time I realised that

Hell and Heaven,
Could not be found in Geography
And therefore couldnot be,
....."

তেতিয়াহ'লে স্বৰ্গ আৰু নৰকৰ ধাৰণা ভুল নেকি? ভণ্ড, অসৎ, লম্পট মনৰ ব্যক্তি য'তেই বিচৰণ কৰে সেই ঠাইখিনিয়েই হ'ল নৰক।

বৰ্তমানকালৰ বা আধুনিক কালৰ মানুহৰ মানসিক স্থিতি সম্পৰ্কে আন্তৰ্জাতিক কৃষ্ণভাৱনামৃত সংঘৰ প্ৰতিস্থাতা আচাৰ্য শ্ৰীপ্ৰভুপাদ প্ৰায়ৰ উদাহৰণ এটি উল্লেখ কাৰ প্ৰাসঙ্গিক হ'ব। আচাৰ্যই কৈছে আধুনিক যুগৰ মানৱৰ প্ৰধান সমস্যা হৈছে নিজৰ পৰিচয়ক লৈ। তেখেতে কৈছে যদি এদল কুকুৰক একেটা কোঠাত আবদ্ধ কৰি ৰখা হয়, তেতিয়াহ'লে কি আশা কৰা কৰিব পাৰি? সিহঁতে পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ মাজত ভালপোৱা আৰু বন্ধুত্বভাৱ গঢ়ি তুলিবনে? সিহঁতে কেৱল চিৎকাৰ কৰিব, কামোৰা কামুৰি কৰিব আৰু যিয়ে যাক পাৰে মাৰি পেলাব। তদানুৰূপ ঘটনাই বৰ্তমান আধুনিক সমাজত দেখা দিয়া খুব উচ্ছৃংখলতা, অনিয়ম, পৰিস্থিতিৰ নিয়ন্ত্ৰণহীনতা আদি সকলোৰে মূলত হ'ল অনিয়ন্ত্ৰিত মন বা

জীৱন বীক্ষণ

ড° দিনমণি কলিতা

আত্মসংযমহীনতা।

ড° সৰ্বপল্লী ৰাধাকৃষ্ণণে তেখেতৰ "বিজ্ঞান, মানৱবিজ্ঞান আৰু ধৰ্ম" নামৰ ৰচনাখনত কৈছে — "By shouting slogans we cannot achieve anything, but by the honest work which we do, in an honest and noble spirit, in a dedicated way. After all, whether it is an achievement in science or technology or humanities or religion, what is responsible for that is the great spirit in you. If you become alienated from it, you will suffer from neurosis, you will suffer from every kind of mental disability. Why are there so many mental cases today? Because they have been alienated from the centre from which everything else emanates. If you remember that centre, you will never be alienated. You will be free from anxiety even in the most breath taking situations; whatever many happen, you will retain your calm and composure." — অৰ্থাৎ আত্মাৰ শক্তিক যিজনে চিনি পায়, যি আত্মা নিয়ন্ত্ৰিত কৰিব পাৰে তেওঁ সাংঘাটিক বিপদকালতো ধৈৰ্য্য নেহেৰুৱায় আৰু সুখ আহৰণৰ চেষ্টা কৰে।

আত্মাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ কৌশল জনাৰ আগতে আত্মা আৰু পৰমাত্মানো কি বা কাক কোৱা হয় তাৰ বিষয়ে অলপ আলোচনা কৰা যাওঁক।

"ব্ৰহ্ম সত্যম্ জগন মিথ্যা" অৰ্থাৎ পৰম 'ব্ৰহ্ম'ই এই জগতত সত্য বাকীসকলো ভ্ৰম মাথোন। মহাত্মা গান্ধীৰ মতে দেহাৰ সমাধি হৈছে মোক্ষ। এই অনুভূতি যিজনে লাভ কৰিব পাৰিছে সেইজনেই হ'ল সত্যৰ প্ৰতীক আৰু 'ব্ৰহ্মা'। আত্মাৰ উপলব্ধি দেহৰ *শেষাংশ ১৯ পৃষ্ঠাত*

অসমীয়া গদ্য-সাহিত্যৰ জন্ম আৰু বিকাশ

হেৰম্ব কুমাৰ নাথ

মানৱ সভ্যতাৰ অগ্ৰগতিত ভাষাই এক বিশেষ ভূমিকা লয়। সাহিত্যই এই ভাষাক সমৃদ্ধিশালী কৰি তোলে। দেখা যায় বিশ্বৰ বিভিন্ন ভাষাৰ দৰে অসমীয়া ভাষাতো গদ্যৰ আগতে পদ্যৰ সৃষ্টি হয়। আচলতে ভাষা-সাহিত্যৰ বিকাশৰ আৰম্ভণিস্তৰত সাহিত্য বুলি ক'লে কাব্য-সাহিত্যৰ কথাকে বুজা গৈছিল। অসমীয়া ভাষাটো বৌদ্ধ-সিদ্ধসকলৰ দ্বাৰা ৰচিত চয্যাগীতসমূহতে প্ৰথম লিখিত কাব্য-সাহিত্যৰ নিদৰ্শন দেখা যায়। ইয়াৰ পিছত ক্ৰমে শ্ৰীকৃষ্ণ কীৰ্তন, শূন্য পুৰাণ আদিতো এক মিশ্ৰিত ৰূপ দেখা যায়। প্ৰাক্‌শঙ্কৰী যুগত অপ্ৰমাদী কবি মাধৱ কন্দলী, হৰিহৰ বিপ্ৰৰ দৰে সাহিত্যিকে এই ধাৰাটো কিছু আগুৱাই আনে যদিও শঙ্কৰী যুগত এক গৌৰৱময় ইতিহাসৰ সূচনা হয়। এই যুগতেই গদ্য-সাহিত্যই ভুমুকি মাৰি এক নতুন ৰূপৰ সৃষ্টি হ'ব ধৰে। আধুনিক আৰ্য ভাষাসমূহৰ ভিতৰত অসমীয়া ভাষাতে প্ৰথম গদ্য-সাহিত্যৰ সৃষ্টি হয়।

মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ সৃষ্টি অংকীয়া নাটতেই আমি প্ৰথম গদ্যৰ নিদৰ্শন পাওঁ। এই অংকীয়া নাটসমূহ ব্ৰজাৱলী বা ব্ৰজবুলি ভাষাত ৰচিত। এই ব্ৰজাৱলীৰ ঘাইশিপাডাল অসমৰ মাটিতেই আছে। ব্ৰজাৱলী ভাষাক অসমীয়া গদ্যৰ প্ৰথম স্তৰ বুলি ক'ব পাৰি। সেয়েহে অংকীয়া নাটৰ গদ্যই অসমীয়া গদ্য ৰচনাৰ প্ৰথম ভেটিটো স্থাপন কৰে। শঙ্কৰদেৱে তেওঁৰ সাহিত্যৰাজিত গদ্য ভাষাক প্ৰকাশৰ শৈলী হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিল যদিও এক সাৰ্থক, প্ৰকাশযোগ্য কথ্য ভাষাৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰিলে। অৱশ্যে গদ্য-সাহিত্যৰ এয়াই বুনিয়াদ ৰচনাৰ প্ৰয়াস। শংকৰদেৱৰ অংকীয়া নাটত যিদৰে গদ্যৰ ত্ৰিদৰ্শন দেখা পাওঁ, ঠিক তেনেদৰে অংকীয়া নাটৰ সমসাময়িক বা আগত ৰচিত মন্ত্ৰ পুথিবোৰতো পুৰণি অসমীয়া গদ্যৰ চানেকি পোৱা যায়। কিন্তু এই দুয়ো শ্ৰেণীৰ গদ্যই প্ৰকৃত গদ্য-সাহিত্যৰ আটাইবোৰ লক্ষণ ধৰি ৰাখিব পৰা নাই। কিয়নো এইবোৰৰ এঠাইতো গদ্যক প্ৰাধান্য দিয়া নাই। তাত গদ্যৰ স্থান গৌন, ছন্দ ব্যৱহাৰৰ উপৰি পদ্যধৰ্মী হোৱা দেখা যায়। গদ্য ৰচনাৰ বাক্য বিন্যাস প্ৰণালী তাত দেখা পোৱা নাযায়। আনহাতে মন্ত্ৰ-সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰতো আদিতে পদ্যত ৰচিত মন্ত্ৰবোৰ মৌখিক পৰম্পৰাৰ মাজেৰে চলি থকাত ই গদ্যধৰ্মী হৈ পৰিছে। গতিকে মন্ত্ৰৰ গদ্যক কোনো বিশেষ ৰীতি হিচাপে মূল্যায়ন কৰিব পৰা নাযায়। প্ৰকৃতাৰ্থত অসমীয়া ভাষাৰ গদ্যক ভাব প্ৰকাশৰ এক উন্নত মাধ্যম ৰূপে প্ৰতিষ্ঠা কৰা ব্যক্তিজন হল ভট্টদেৱ। এইজনা প্ৰতিভাশীল লেখকে কথা ভাগৱতৰ গভীৰ চিন্তামূলক বিষয়বোৰ সহজভাৱে প্ৰকাশ কৰাৰ একমাত্ৰ বাহন স্বৰূপে কেৱল গদ্যৰ আশ্ৰয় লৈছিল। আগৰ কবিসকলৰ ছন্দত ভাব প্ৰকাশ কৰা ৰীতি পৰিহাৰ কৰিছিল। অসমীয়া গদ্য-সাহিত্যৰ পথ প্ৰদৰ্শক ভট্টদেৱৰ আচল নাম কবিৰত্ন বৈকুণ্ঠ নাথ ভাগৱত ভট্টাচাৰ্য। দামোদৰদেৱে তেওঁৰ এইজনা প্ৰিয়শিষ্যক ভাগৱতখন সহজ ভাষাত ভাঙনি কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, যাতে স্ত্ৰী-ক্ষুদ্ৰ সৰ্বলোকে ভালদৰে বুজিব পাৰে। গুৰুৰ আজ্ঞা পাই তেওঁ সকলোৱে বুজিব পৰাকৈ 'কথা ভাগৱত' আৰু 'কথা গীতা' ৰচনা সম্পন্ন কৰে। ইয়াৰ পিছত ভক্তি ৰত্নাৱলীখনো গদ্যত ৰচনা কৰে। শোড়শ শতিকাৰ শেষ দশকত ৰচিত এই তিনিখন ভট্টদেৱৰ সাহিত্যিক জীৱনৰ কীৰ্তি স্তম্ভ স্বৰূপ। ইয়াৰোপৰি প্ৰসংগমালা, গুৰু বংশাৱলী, বিষ্ণু সহস্ৰনাম, ভাগৱতাধিকৰণ, কথা ভক্তিবিবেক আদিও তেওঁৰ অন্যতম সাহিত্য কৃতি। গভীৰ তত্ত্বমূলক গ্ৰন্থসমূহ অসীময়া গদ্যলৈ ভাঙি একৰকম অসমীয়া গদ্যৰীতিৰ বান্ধোনক সুদৃঢ় কৰাই নহয়, আধুনিক ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ ভিতৰত প্ৰথম গদ্য ৰচক হিচাপে পৰিগণিত হ'ল। তেওঁৰ গদ্যৰীতিত শঙ্কৰদেৱ-মাধৱদেৱে অংকীয়া নাটত ব্যৱহাৰ কৰা বুজবুলি শব্দৰ লগতে কৃত্ৰিম আৰু অপ্ৰচলিত ভাষাক স্থান

শেষাংশ ২০ পৃষ্ঠাত

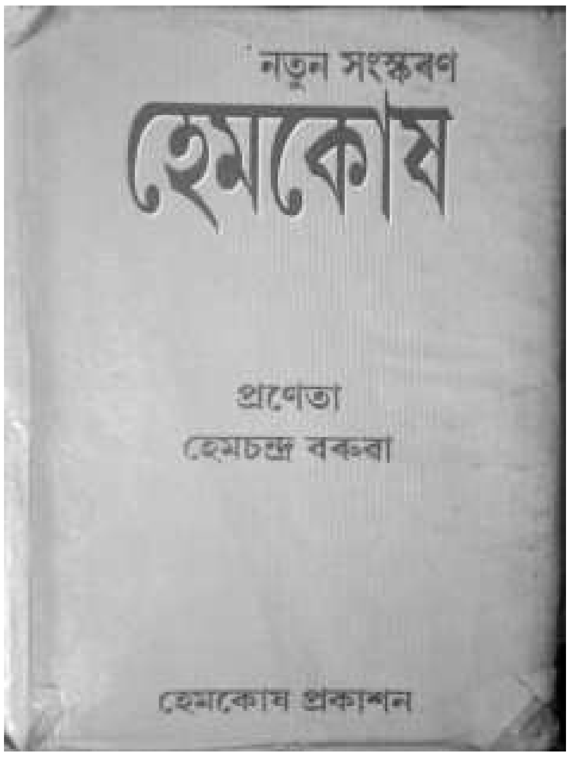

মুম্বাইত ‘ষ্টাৰ স্ক্ৰীণ এৱাৰ্ডছ ২০১৭’ ৰ চমক

৩ ডিচেম্বৰত মুম্বাইত অতি জাকজমকতাৰে অনুষ্ঠিত হয় ষ্টাৰ স্ক্ৰীণ এৱাৰ্ডছ ২০১৭ । গ্লেমাৰাচ অভিনেত্ৰী মাধুৰী দীক্ষিত, ছুপাৰষ্টাৰ চলমান খান, কৃতি সানন, ভূমি পেদনেকাৰ, ৰাজকুমাৰ ৰাও আদি বিভিন্ন ন-পুৰণি শিল্পীৰ উপস্থিতিৰে এই এৱাৰ্ড অনুষ্ঠানটোৱে মুম্বাইবাসীক এক সুন্দৰ সন্ধিয়া উপহাৰ দিয়ে। ‘ধক ধক’ গাৰ্ল মাধুৰী দীক্ষিতৰ গ্লেমাৰাছ শাৰী পৰিহিত অৱতাৰ, ইলিয়ানা দ্যা ক্ৰুজৰ সোণালী গাউন পৰিহিত অৱতাৰ আৰু ডায়েনা পেণ্ট্ৰীৰ চুলিৰ ব’ব অৱতাৰে দৰ্শকৰ দৃষ্টি বাৰুকৈয়ে আকৰ্ষিত কৰে। শেহতীয়া সফল ছবি ‘তুমহাৰী চুল্লু খ্যাত বিদ্যা বালানে তেখেতৰ স্বামী সিদ্ধাৰ্থ ৰয় কাপুৰ আৰু বলীউডৰ অন্য এক জনপ্ৰিয় অভিনেতা অৰ্জুন ৰামপালে সহধৰ্মিনী মেহৰ জেছিয়াৰ সৈতে অনুষ্ঠানটোত অংশগ্ৰহণ কৰে। ইয়াৰ লগতে বলীউডৰ নতুন তাৰকা ‘চিক্ৰেট ছুপাৰষ্টাৰ’ খ্যাত জাইৰা ৱাছিমৰ ‘কাশ্মিৰী লুক’ হৈ পৰে অনুষ্ঠানৰ অন্য এক কেন্দ্ৰবিন্দু। অনুষ্ঠানটোত এই বছৰৰ শ্ৰেষ্ঠ ছবিৰ সন্মান লাভ কৰে ‘নিউটন’ ছবিখনে। প্ৰণিধানযোগ্য যে, নিউটন ছবিত অভিনয়ৰে ৰাজকুমাৰ ৰয়ে শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতাৰ ক্ৰিটিক বঁটাৰ লগতে বৰেলী কী বৰ্ফী ছবিত শ্ৰেষ্ঠ সহ অভিনেতাৰ বঁটাও লাভ কৰে। এই বছৰৰ অতি চৰ্চিত বোলছবি ‘লিপষ্টিক -আণ্ডাৰ মাই বুৰ্খাই ৮ টা শিতানত নমিনেচন পাই আৰু অভিনেত্ৰী কংকনা সেন শৰ্মাই উক্ত ছবিখনত শ্ৰেষ্ঠ অভিনেত্ৰীৰ ক্ৰিটিক বঁটা লাভ কৰে। শ্ৰেষ্ঠ অভিনেতা আৰু শ্ৰেষ্ঠ অভিনেত্ৰীৰ আসন দখল কৰে ক্ৰমে-ইৰফান খান (হিন্দী মিডিয়াম) আৰু বিদ্যা বালানে (তুমহাৰী চুল্লু)। দংগল ছবিখনে ক্ৰমে শ্ৰেষ্ঠ পৰিচালক (নিতেশ তিৱাৰী), শ্ৰেষ্ঠ সংগীত পৰিচালক (প্ৰীতম), শ্ৰেষ্ঠ সম্পাদনা (বল্লু চলুজা), শ্ৰেষ্ঠ গীতিকাৰ (অমিতাভ ভট্টাচাৰ্য), শ্ৰেষ্ঠ আৱহ সংগীত (প্ৰীতম), শ্ৰেষ্ঠ ন অভিনেতা (অপৰশক্তি খুৰানা) মুঠ ছয়টা শিতানত বঁটা লাভ কৰি বলীউডত নিজৰ অস্তিত্ব ৰক্ষা কৰে। লগতে জগ্গা জাচুছ ছবিখনৰ বাবে শ্যামক দাৱৰে লাভ কৰে শ্ৰেষ্ঠ কৰিঅ’গ্ৰাফাৰৰ সন্মান। উল্লেখযোগ্য যে, অৰিজিত সিঙে এইবছৰো শ্ৰেষ্ঠ গায়কৰ ধাৰা অব্যাহত ৰাখে ৰইজ ছবিৰ ‘জালিমা’ গীতটিত কণ্ঠদানেৰে। আনহাতে শশা তিৰুপতীয়ে শ্ৰেষ্ঠ গায়িকাৰ সন্মান লাভ কৰে শুভ মংগল সাৱধান বোলছবিৰ কানহা গীতটোৰ বাবে।

পঞ্চভূতত বিলীন হ’ল শশী কাপুৰ

বলীউডৰ উজ্জ্বল তাৰকা তথা মুম্বাইৰ বিখ্যাত কাপুৰ বংশৰ শশী কাপুৰ আৰু আমাৰ মাজত নাই। বহু বছৰ কিডনী সমস্যাত ভুগি থকা এইজনা স্বনামধন্য শিল্পীগৰাকীয়ে চাৰি ডিচেম্বৰ, সোমবাৰে বিয়লি ৫-৫০ বজাত মুম্বাইৰ কোকিলাবেন ধীৰুভাই আম্বানি হাস্পতালত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৭০-৮০ দশকত অভিনয়ৰ ক্ষেত্ৰত শিখৰতা অৰ্জন কৰা পৃথ্বীৰাজ কাপুৰৰ তৃতীয় সন্তান শশী কাপুৰৰ জন্ম হয় ১৮ মাৰ্চ ১৯৩৮ ত কলিকতাত। প্ৰায় দুশখন ছবিত অভিনয় কৰা অভিনেতাগৰাকীৰ অভিনেতা হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ ঘটে ১৯৬১ ত য়শ চোপ্ৰাৰ ‘ধৰ্মপুত্ৰ’ ছবিখনৰ জৰিয়তে। ইয়াৰ পিছত শিল্পীগৰাকীয়ে জৰ জৰ ফুল খীলে, কভী কভী, আ গলে লগজা, দিৱাৰ, সত্যম শিৱম সুন্দৰম, ত্ৰিশূল, বছেৰা, ৰুটী কপৰা অৰ মাকান, আদি এখনৰ পিছত এখনকৈ চুপাৰহীট ছবিৰে বলীউডক ধন্য কৰি যায়। ১৯৬১ চনৰ পৰাই এইজনা তাৰকাই ‘দ্যা হাউছ হ’ল্ডাৰ আৰু ‘ছেক্সপীয়েৰ ৱাল্লাহ’ৰ দৰে ছবিত অভিনয় কৰি ইংৰাজী ভাষাক চলচ্চিত্ৰতো অভিনয় কেৰিয়াৰ আৰম্ভণি কৰে।

১৯৭৮ চনত অভিনেতাজনে নিজৰ প্ৰডাকচন হাউচ ‘ফিল্ম ৱালাছ’ প্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু জুনুন, কলীয়ুগ, ৩৬ চৌৰঙ্গী লেন, বিজেতা, উৎসৱ আদি চিনেমা প্ৰযোজনা কৰি এজন সফল প্ৰযোজক হিচাপেও নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰে।

শশী কাপুৰক ২০১১ চনত পদ্মভূষণ আৰু ২০১৫ চনত দাদাচাহেব ফাল্কে বঁটাৰে সন্মানিত কৰা হয়। ১৯৮৪ চনত পত্নী জেনিফাৰ কেণ্ডেল কাপুৰৰ মৃত্যুৰ পিছৰ পৰাই শশী কাপুৰৰ স্বাস্থ্যৰ অৱনতি ঘটিব ধৰে আৰু অৱশেষত চাৰি ডিচেম্বৰত শিল্পীগৰাকীয়ে এই পৃথিৱীৰ পৰা মেলানি মাগিলে।

এই সপ্তাহৰ ছবিঘৰ

ফুকৰে ৰিটাৰ্নছ (হিন্দী)
পৰিচালক ঃ মৃঘ দ্বীপ সিং লাম্বা
অভিনয়ত ঃ পুলকিত সম্ৰাট, বৰুণ শৰ্মা, আলি ফজল, মনজোৎ সিং, ৰিছা চদ্দা।

ব্ৰীজ মোহন অমৰ ৰহে ঃ হিন্দী
পৰিচালক ঃ নিখিল ভট্ট
অভিনয়ত ঃ অৰ্জুন মাথোৰ, নিধি সিং, শিতল ঠাকুৰ, চানি হিন্দুজা।

চল্লু কি চাদী ঃ হিন্দী
পৰিচালক ঃ মহম্মদ ইছৰাৰ আনচাৰী
অভিনয়ত ঃ জিনত আমন, কিৰণ কুমাৰ, আশ্ৰানী, ৰজ্জাক খান।

মনচুন শ্বুট আউট (হিন্দী)
পৰিচালক ঃ অমিত কুমাৰ
অভিনয়ত ঃ নবাজ উদ্দিন চিদ্দিকী, বিজয় বাৰ্মা, নিৰজ কবী, গীতাঞ্জলী থাপা।

গেম অ’ভাৰ (হিন্দী)
পৰিচালক ঃ পৰেশ বিনোদ ৰয় চৰানী
অভিনয়ত ঃ উমেশ বাজপেয়ী, আৰহাম আবাচী, ফাল্গুনি ৰাজানী।

চাউণ্ড অব চাইলেন্স (ইংৰাজী)
পৰিচালক ঃ বিজু কুমাৰ দামোদৰম
অভিনয়ত ঃ উদয় চন্দ্ৰা, মাষ্টাৰ গোৱৰ্ধন, সন্তোষ বাৰ্মা।

বাফেলো চোল্‌জাৰ বব্‌ মাৰ্‌লে

One good thing about music, when it hits you, you feel no pain.

(Bob Marley)

বাৱৰ্চী আহি আছে চিৰিয়েলৰ ৰূপত

ৰাজেশ খান্না অভিনীত হৃষিকেশ মুখাৰ্জীৰ ‘বাৱৰ্চী ছবিখন চিনেমাপ্ৰেমীৰ বাবে এক অতি পৰিচিত নাম। এইবাৰ ষ্টাৰ ভাৰত চেনেলে ছবিখনৰ কাহিনীক ‘জয় কনহাইয়া লাল কী’ নামৰ চিৰিয়েলৰ ৰূপত নিৰ্মাণ কৰি উলিয়াইছে। চিৰিয়েলখনৰ মুখ্য চৰিত্ৰটোত অভিনয় কৰিছে বিশাল বশিষ্ঠ্যই আৰু তেওঁক সহযোগ কৰিছে বঙালী অভিনেত্ৰী শ্বেতা ভট্টাচাৰ্যই। চিৰিয়েলখনৰ শ্বুটিং কৰা হৈছে কলকাতা মহানগৰীত আৰু মুখ্য চৰিত্ৰ বিশালক বাৱৰ্চীৰ ৰাজেশ খান্নাৰ ৰূপত সজাই তোলা হৈছে। ইতিমধ্যে বিশালে ইয়াৰ আগতে বীৰ কী অৰদাস বীৰা, গংগা, জাত কী জুগনী আদি চিৰিয়েলত অভিনয় কৰি দৰ্শকৰ হৃদয় জয় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। অতি শীঘ্ৰেই টিভিত ‘জয় কনহাইয়া লাল কী’ৰ প্ৰ’ম’ দেখা পোৱা যাব বুলি ষ্টাৰ ভাৰত ইউনিটে মিডিয়াক জনায়।

জুবলী বৰুৱালৈ 'বাঘ হাজৰিকা সমন্বয় বঁটা'

অসমৰ সু-গায়িকা জুবলীলৈ আগবঢ়োৱা হৈছে ড° এ এন জিয়াউদ্দিন আহমেদ হাজৰিকা সোঁৱৰণী 'বাঘ হাজৰিকা সমন্বয় বঁটা'। তিনি ডিচেম্বৰত ডিব্ৰুগড় জিলাৰ মৰাণৰ মৰাণ জুনিয়ৰ কলেজ সভাগৃহত আয়োজিত এক অনুষ্ঠানত কণ্ঠশিল্পীগৰাকীলৈ এই বঁটা প্ৰদান কৰা হয়। বঁটা প্ৰদান কৰে ড° জিয়াউদ্দিন আহমেদ হাজৰিকাৰ পুত্ৰ ডনী হাজৰিকাই অনুষ্ঠানটোত জুবলী খুবেই উৎফুল্লিত হৈ পৰে আৰু বঁটা গ্ৰহণৰ লগতে কেইবাটাও গীত পৰিৱেশন কৰি মৰাণবাসীৰ হৃদয় জয় কৰে।

সংগীত প্ৰেমীৰ বাবে সুখবৰ

সংগীতৰ এক জনপ্ৰিয় অনুষ্ঠান 'এম টি ভি আনপ্লাগ্‌ড' পুনৰবাৰৰ বাবে অন্য এক ৰূপেৰে দৰ্শকৰ বাবে আহি আছে। ৰয়েল ষ্টেগ বেৰেল চিলে"ৰ এম টি ভি আনপ্লাগড চিজন ৭ ' অনুষ্ঠানটো প্ৰচাৰিত হ'ব ৯ ডিচেম্বৰৰ পৰা সন্ধিয়া আঠ বজাত প্ৰতি শনিবাৰে টেলিভিচনৰ চেনেল এম টি ভিৰ জৰিয়তে। উল্লেখযোগ্য যে, যোৱা ছয়টা চিজনতে দৰ্শকৰ বিপুল সমাদৰ লাভ কৰা এই অনুষ্ঠানটোৰ নতুন চিজনটোক লৈও এম টি ভি ইউনিট খুবেই আশাবাদী।

অসমৰ বোৱাৰী হ'ল বলীউডৰ অভিনেত্ৰী

বলীউডৰ অভিনেত্ৰী 'হেট ষ্টৰী' খ্যাত পাওলী দেম হৈ পৰিল অসম বোৱাৰী। বেঙ্গল বিউটী ৰূপে পৰিচিত পাওলীয়ে যোৱা চাৰি ডিচেম্বৰত গুৱাহাটীৰ প্ৰখ্যাত ব্যৱসায়ী অৰ্জুন দেৱৰ লগত বিবাহপাশত আৱদ্ধ হ'ল। বহুদিনৰ পৰাই চলি অহা প্ৰেমৰ মধুৰ সম্পৰ্কৰ অন্তত পাওলী অৰ্জুনে বিয়াৰ সিদ্ধান্ত লয়। কলকাতাত বিবাহ অনুষ্ঠান সম্পন্ন কৰি পাওলী অৰ্জুনে পৰিয়ালবৰ্গ সহ গুৱাহাটী অভিমুখে যাত্ৰা কৰে। লগতে দহ ডিচেম্বৰত গুৱাহাটীতে বিবাহ উপলক্ষে এক অভ্যৰ্থনা অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰিছে তেখেতসকলৰ পৰিয়ালবৰ্গই। উল্লেখযোগ্য যে, পাওলী দেম বলীউডৰ লগতে এগৰাকী বেষ্ট বেংগল অভিনেত্ৰী। পাওলী অভিনীত চট্ৰক, মনেৰ মানুষ, বেডৰুম, কালবেলা, জুলফিকাৰ, মাছেৰ ঝোল আদি ছবি বঙালী চলচ্চিত্ৰপ্ৰেমীৰ মাজত খুবেই জনপ্ৰিয়।

গুৱাহাটীত জুম্বা নৃত্যৰ কৰ্মশালা

গুৱাহাটীবাসীৰ বাবে এক সুখবৰ। অহা ৯-১০ ডিচেম্বৰত এক বিশেষ আড়ম্বৰতাৰে গুৱাহাটীৰ শ্ৰীনগৰৰ 'ৰিডমি' ইণ্টাৰনেচনেল ডান্স ষ্টুডিঅ'ত জুম্বা নৃত্যৰ দুদিনীয়া কৰ্মশালাৰ আয়োজন কৰা হৈছে। এই কৰ্মশালাৰ আয়োজক হৈছে সুশেতা পল আৰু দেৱাঞ্জন বোস। দেৱাঞ্জন বোস হৈছে অসম আৰু উৰিষ্যাৰ 'জুম্বা এডুকেশ্বন'ৰ এগৰাকী বিশেষ প্ৰশিক্ষক।

কৈলাশ তালুকদাৰ অসুস্থ

নাগাৰা নামৰ বিশিষ্ট শিল্পী কৈলাশ তালুকদাৰৰ অসুস্থতাৰ খবৰে অসমবাসীৰ মনত গভীৰ শোকৰ ছাঁ পেলাইছে। অসমৰ শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈ নাগাৰা নাম প্ৰদৰ্শনৰ বিশেষ কলাৰে অসমবাসীৰ মন জয় কৰা এই শিল্পীজন ব্ৰেইন ষ্টোকত আক্ৰান্ত হৈ বৰ্তমান গুৱাহাটী জি এন আৰ চি চিকিৎসাধীন হৈ আছে।

হেপ্পী বাৰ্থ ডে

শৰ্মিলা ঠাকুৰ ঃ ৮ ডিচেম্বৰ, সত্তৰ দশকৰ ভাৰতৰ অন্য এক জনপ্ৰিয় অভিনেত্ৰী শৰ্মিলা ঠাকুৰৰ জন্মদিন। কলিকতাৰ বিখ্যাত ৰবীন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰৰ বংশৰ এইগৰাকী অভিনেত্ৰীৰ জন্ম হয় ১৯৪৪ চনত ৮ ডিচেম্বৰত হাইদৰাবাদত। শৰ্মিলা ঠাকুৰে বলীউডৰ লগতে বিভিন্ন বঙালী ছবিত অভিনয় কৰি অভিনয় জগতত এক বিশেষ স্থান দখল কৰে। অভিনেত্ৰীগৰাকীৰ চিনেমা জগতত আত্মপ্ৰকাশ ঘটে সত্যজিত ৰায়ৰ বঙালী ছবি 'অপুৰ সংসাৰ'ৰ জৰিয়তে। ইয়াৰ পিছত কাশ্মীৰ কী কলী, এন ইভিনিং ইন পেৰিচ, আৰাধনা, অমৰ প্ৰেম, সফৰ, দাগ, মৌচম, ৰাজা ৰাণী আদি এখনৰ পিছত এখনকৈ ছবিত অভিনয় কৰে বলীউডত এক সফল তাৰকা হিচাপে নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰে। শৰ্মিলা ঠাকুৰে বলীউডৰে অন্য এক তাৰকা ৰাজেশ খান্নাৰ লগত অভিনয় কৰি ৰাজেশ শৰ্মিলা যুটিৰে সাতখনকৈ হিট ছবি বলীউডক উপহাৰ দি যায়। দুবাৰকৈ ৰাষ্ট্ৰীয় বঁটা পোৱা আৰু দুবাৰকৈ ফিল্মফেয়াৰ বঁটা পোৱা অভিনেত্ৰীগৰাকীয়ে ১৯৬৯ ত বিখ্যাত ক্ৰিকেটাৰ নৱাব মনচুৰ আলী খান পাটাউদীৰ লগত বিবাহপাশত আৱদ্ধ হয়। এইগৰাকী অভিনেত্ৰীলৈ জন্মদিনৰ এই বিশেষ দিনটোত আমাৰ তৰফৰ পৰা হিয়াভৰা শুভেচ্ছা যাচিলো। হেপ্পী বাৰ্থ ডে শৰ্মিলা ঠাকুৰ

ধৰ্মেন্দ্ৰ ঃ ৮ ডিচেম্বৰ, বলীউডৰ এক উজ্জল তাৰকা ধৰ্মেন্দ্ৰৰ জন্মদিন। এইজনা অভিনেতা তথা প্ৰযোজকে জন্মগ্ৰহণ কৰে ১৯৩৫ চনৰ ৮ ডিচেম্বৰত পাঞ্জাৱৰ নছৰালিত। অভিনয় জীৱনৰ আৰম্ভণিতে এলানি একচন ছবিত কৰা অভিনয়ৰ বাবে অভিনেতাজন হৈ পৰে বলীউডৰ 'একচন কিং' আৰু 'হি-মেন'। 'শোলে বোলছবিৰে বলীউডত খোপনি পোতা ধৰ্মেন্দ্ৰই বন্দিনী, দিল নে ফিৰ য়াদ কিয়া, দুলহন এক ৰাত কী আয়ী মিলন কী বেলা, ফুল অউৰ পথ্থৰ আদি এখনৰ পিছত এখনকৈ সফল ছবি বলীউডক উপহাৰ দি গ'ল। ২০০৪ চনত অভিনেতাজনৰ ৰাজনীতিত প্ৰবেশ ঘটে আৰু লাহে লাহে এগৰাকী সফল ৰাজনীতিবিদ হিচাপেও নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ১৯৯৭ চনত অভিনেতাজনক বিশেষ 'ফিল্মফেয়াৰ লাইফটাইম এচিভমেণ্ট বঁটাৰে আৰু ২০১২ চনত পদ্মভূষণেৰে সন্মানিত কৰা হয়। এইগৰাকী অভিনেতালৈ তেখেতৰ ৮২ তম জন্মদিনত তেখেতৰ সু-স্বাস্থ্য কামনাৰে জন্মদিনৰ শুভেচ্ছা যাচিলো। হেপ্পী বাৰ্থ ডে ধৰ্মেন্দ্ৰ ।

সহৃদয় লেখক-লেখিকা সকলৰ প্ৰতি ...

জনমুক্তিত প্ৰকাশৰ বাবে আপোনাৰ নিবন্ধ, গল্প, কবিতা, সমসাময়িক ঘটনা প্ৰৱাহ সম্পৰ্কে আপোনাৰ বিশ্লেষণ ধৰ্মী লেখা আমালৈ প্ৰেৰণ কৰক। শব্দৰ সংখ্যা ৫০০-১০০০ ৰ ভিতৰত হোৱাটো বাঞ্চনীয়।

কাৰ্যালয়ৰ ঠিকনা ঃ
কুঁহিপাত প্ৰেছ
ৰাজগড়, বিহুতলি, গুৱাহাটী-৭

শিশুৰ মানসিক স্বাস্থ্য ঃ শিক্ষানুষ্ঠানৰ দায়িত্ব

মুম্বাইৰ চিঠি

ড° উৎপলা কোঁৱৰ

দাৰ্শনিক এৰিষ্টটলে মন পোষণ কৰিছিল যে 'এটা সুস্থ দেহত সুস্থ মন প্রস্তুত কৰা প্রক্রিয়াই হৈছে শিক্ষা। অৰ্থাৎ শৰীৰ, মন আৰু আত্মাৰ সৰ্বোচ্চ বিকাশেই শিক্ষা। শিক্ষা প্রক্রিয়াৰ মাধ্যমেৰে শিক্ষাৰ্থীৰ শাৰীৰিক বা মানসিক দিশসমূহৰ বিকাশ সাধনেৰে তেওঁলোকৰ অন্তনিৰ্হিত গুণৰাজিৰ পূৰ্ণাঙ্গ প্রস্ফুটিতকৰণৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়; দৈনন্দিন কাৰ্যসূচীৰ প্রকৃত ৰূপদানৰে শিক্ষানুষ্ঠানত শিশুক সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী কৰিবলৈ প্রয়োজনীয় পৰিৱেশ সৃষ্টি কৰে। প্রাচীন ভাৰতীয় শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ পৰা আধুনিক ভাৰতীয় শিক্ষাৰ ইতিহাস ফঁহিয়াই চালে আমাৰ সন্মুখত যি নিৰ্মল শিক্ষাৰ চিত্ৰ প্ৰজ্বলিত হয় তাৰ পৰা সহজেই অনুমেয় যে বৈদিক যুগৰ পৰা এতিয়ালৈকে শিক্ষাক এক নিৰন্তৰ ধাৰা হিচাবেই গ্ৰহণ কৰা হৈছে, যাৰ দ্বাৰা স্বতঃস্ফূতভাৱে শিক্ষাৰ্থীৰ শৰীৰ, মন আৰু আত্মাৰ বিকাশৰ ওপৰত প্ৰাধান্য দিয়া হৈছিল যাতে ব্যক্তিত্বৰ সুসমন্বিত বিকাশ হ'ব পাৰে। (Full and harmonious functioning of the whole personality) সাধাৰণতে এজন ব্যক্তিৰ চিন্তা, ভাৱনা, প্ৰবৃত্তি, আবেগ, অনুভুতি, মানসিক আচাৰ ব্যৱহাৰ আদি জীৱনৰ বিভিন্ন পৰিস্থিতিত সুন্দৰভাৱে খাপ খুৱাই লোৱা অৱস্থাকেই মানসিক স্বাস্থ্য বুলি ক'ব পাৰি। (Mental health is a concept that refers to a human/individuals emotional and psychological well-being in which an individual is able to use his or her cognitive and emotional capabilities function society, and meet the ordinary demand of everyday life) সুস্থ শাৰীৰিক আৰু মানসিক স্বাস্থ্যই এজন মানুহৰ জীৱনত বিশেষ গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লয়, কিয়নো মানসিক ক্ষমতাই ব্যক্তিজনৰ চিন্তা-ভাৱনা আৰু অন্তনিৰ্হিত সম্ভাৱনাসমূহক ইতিবাচকভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰাকৈ যোগ্যতা অৰ্জন কৰাৰ দক্ষতা দিয়ে।

শিশুৰ জন্মকালৰ পৰাই মনোগত বিকাশ আৰম্ভ হয়। শিক্ষা মনোবিদসকলে শিশুৰ আভ্যন্তৰীণ সম্ভাৱনাসমূহক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিছে, যিহেতু শিক্ষণ আৰু বিকাশ পাৰস্পৰিকভাৱে জড়িত সেয়েহে তেওঁলোকৰ বিকাশৰ ভিন্ন স্তৰ বিলাক ভালদৰে পৰ্যবেক্ষণ কৰি স্বতন্ত্ৰভাৱে সুবিধা দিব লাগে বুলি মতপোষণ কৰিছে যদিও বহু দাৰ্শনিক বা শিক্ষাবিদে এই মতামত অগ্ৰাহ্য কৰিছিল। বৃটিছ দাৰ্শনিক জন লকে শিশু সন্দৰ্ভত উল্লেখ কৰি আগবঢ়োৱা মতামতটো আছিল এনেধৰণৰ যে 'শিশুৰ মন অলিখিত আছুতীয়াকৈ কোনো মানসিক স্থিতি নেথাকে। এই মতামতক গ্ৰহণ নকৰি (The blank slate : the modem denial of human nature) বুলি সমালোচনা কৰি পণ্ডিত সকলে কৈছে যে ইয়াৰ দ্বাৰা শাৰীৰিক আৰু বৌদ্ধিক বা মানসিক দিশৰ ভাৰসাম্যতা বিলুপ হোৱাৰ পথহে সূচল হয় আৰু শিশুৰ মানসিক সত্বা অৱহেলাৰ গহ্বৰত লুকাই পৰে। বহু পৰিস্থিতিত বয়স্ক সকলে শিশুৰ সচেতন সত্বাৰ স্থিতি বুজি নোপোৱাৰ বাবে অথবা বুজিবলৈ চেষ্টা নকৰা হেতুকে শিশুৰ কাৰ্যকলাপ বা আচৰণক নিজ মানদণ্ডৰে বিচাৰ কৰে; শিশুৰ নিজস্ব মানদণ্ড এনেদৰে ম্ৰিয়মান হৈ অলাগতিয়াল হয়, ফলাফল স্বৰূপে শিশুৰ স্বাভাৱিক বিকাশত বাধাৰ সৃষ্টি হয়? দাৰ্শনিক লকৰ চিন্তাধাৰাৰ প্ৰত্যুত্তৰ স্বৰূপে চিকিৎসক, দাৰ্শনিক, শিক্ষাবিদ সকলে শিশুৰ বিকাশৰ এক

উল্লেখযোগ্য ৰূপ হিচাপে লৈ শিশুৰ শৰীৰ, মন আৰু আত্মাৰ যোগাযোগ উল্লেখ কৰিলে।

তদুপৰি শিক্ষা ব্যৱস্থাত শিক্ষাৰ্থী/শিশুকেন্দ্ৰিক কৰিবৰ বাবে কুৰিশতিকাৰ প্ৰথমাৰ্থত বহু দাৰ্শনিক, শিক্ষাবিদ বা চিকিৎসকে গৱেষণা ভিত্তিক তথ্য আগবঢ়ালে; শিশুকেন্দ্ৰিক শিক্ষাই ইমানেই প্ৰাধান্য লভিছিল যাৰ বাবে বহু প্ৰসিদ্ধ চিকিৎসক, শিক্ষাবিদে উনুকিয়াইছিল যে কুৰি শতিকাতো হ'ব শিশুৰ শতিকা। ফ্ৰেডৰিক ফ্ৰৱেবল, জাঁ পিয়াজে, মেৰিয়া মণ্টেশ্বৰী, জন ডিউই, এৰিক অৰিকশ্বন আদি কেইবাজনো শিক্ষাবিদে শিশুৰ বিকাশমুখী দিশত উল্লেখনীয় অৰিহণা যোগাইছিল। বিশেষকৈ জনপ্ৰিয় শিক্ষাবিদ মেডাম মেৰিয়া মণ্টেশ্বৰীয়ে শিশুৰ পৰিচৰ্যা বা লালন-পালনৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়োৱা এক উল্লেখনীয় দিক নিৰ্ণয় ব্যৱস্থাই শিক্ষাৰ জগতত যি খলকনিৰ সৃষ্টি কৰিলে তাৰ ফলাফল স্বৰূপে শিশুৰ বিকাশৰ ধাৰাত শিশুকেন্দ্ৰিক শিক্ষণক শিক্ষাৰ এক প্ৰধান অঙ্গ হিচাপে ইয়াৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰিলে (তেখেতৰ গ্ৰন্থ দ্য চিক্ৰেট অফ চাইল্টহোদ), শিশুক এটা নিষ্ক্ৰিয় সত্বা হিচাপে গ্ৰহণ কৰাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ শিশুৰ মাজত থকা নিজস্ব ইন্দ্ৰিয়ানুভুতি, সংবেদনশীলতা, আগ্ৰহ আদি উৎস হিচাপে শিশুৰ আভ্যন্তৰীণ জগতখনৰ ওপৰত প্ৰাধান্য দিলে, তেওঁৰ মতে শিশুৰ ক্ৰিয়া বা কাৰ্যকলাপৰ বাহ্যিক প্ৰকাশৰ মূলতে তেওঁলোকৰ অন্তনিৰ্হিত সংবেদনশীল সত্বা।

মেডাম মেৰিয়া মণ্টেশ্বৰীয়ে লিখিছিলে যে সচৰাচৰ নীতি নুযায়ী শেষাংশ ২০ পৃষ্ঠাত

শব্দৰ প্ৰদূষণ ৰোধ কৰাৰ সময় আহি পৰিছে

অলকানন্দা দত্ত

যোৱা বেছ কিছু বছৰৰ পৰা এটা শব্দই মানুহৰ মাজত সাংঘাতিক ধৰণে প্ৰতিক্ৰিয়া কৰিবলৈ লৈছে। ঘৃণা আৰু বিতৃষ্ণা মিহলি ভাৱেৰে মানুহে সেই শব্দটো প্ৰয়োগ কৰা দেখা যায়। যাৰ নাম প্ৰদূষণ। এতিয়া চাৰিওফালে প্ৰদূষণেই প্ৰদূষণ। ইয়াৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ মানুহৰ উপায় নাইকিয়া অৱস্থা হৈছে। সৰল অৰ্থত বুজাবলৈ গ'লে এনেকৈ ক'ব পাৰি নিজে দূষিত হৈ আনকো দূষিত কৰা। প্ৰদূষণ ঘাইকৈ তিনি প্ৰকাৰৰ, যেনে— বস্তুগত প্ৰদূষণ, শব্দগত প্ৰদূষণ আৰু ভাৱৰ প্ৰদূষণ।

বস্তুগত প্ৰদূষণৰ কথা ক'বলৈ গ'লে ঘাইকৈ প্ৰকৃতিৰ বিকৃত হৈ যোৱা ৰূপটো, কৃত্ৰিম বানপানীয়ে চহৰ-নগৰ অঞ্চল গেলা পানীৰে ভৰাই পেলায়, নদ-নদী, নিজৰা, বিল, পুখুৰী সকলোতে আবৰ্জনাৰে ভৰি থকা বোকা গন্ধময় পানী, ৰোগৰ বীজাণুৰে ভৰি থকা বোকা গন্ধময় পানী, ৰোগৰ বীজাণুৰে ভৰি থকা জাৱৰ-জোঠৰ পেলোৱা ঠাইসমূহ, কল-কাৰখানাৰ পৰা ওলোৱা বিষাক্ত ধোঁৱা, যিবিলাকে বায়ু বিষাক্ত কৰি পেলায় সেইবিলাক সৰহ ভাগেই প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণেৰে মানুহে শেষাংশ ১৬ পৃষ্ঠাত

বৈজ্ঞানিক সকলৰ মতে শব্দ (ধ্বনি) প্ৰদূষণৰ মূখ্য স্ৰোত দুই প্ৰকাৰৰ। ১) প্ৰাকৃতিক স্ৰোত ২) কৃত্ৰিম স্ৰোত। প্ৰাকৃতিক স্ৰোতৰ ভিতৰত মেঘৰ গাজনি, বিজুলী, ঢেৰেকনি, ধুমুহা, বতাহৰ শব্দ, এইবিলাক ভয়ংকৰ হ'লেও অস্থায়ী, বৰ্তমান সময়ত কৃত্ৰিম ধ্বনিহে বৰ ভয়ানকভাৱে মানুহৰ মগজুত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ধৰিছে। ই বৰ আমনিদায়ক আৰু শৰীৰত সাংঘাতিক ধৰণে প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। উদ্যোগৰ কল-কাৰখানাৰ যন্ত্ৰসমূহৰ শব্দ, স্থল আৰু বায়ুৰ পৰিবহণ যন্ত্ৰৰ কাম তাল মৰা শব্দ, মনোৰঞ্জনৰ বাবে অত্যধিক বেছিকৈ বজোৱা ঢোল, খোল, তাল আৰু বিভিন্ন বাদ্যযন্ত্ৰৰ শব্দলমূহে কাণৰ পৰ্দাত বৰ বেছিকৈ আঘাত কৰি বিশেষকৈ কেঁচুৱা, বৃদ্ধ আৰু শয্যাগত হৈ থকা দুৰ্বল মানুহক। শব্দৰ প্ৰদূষণে কিমান মানুহক যে কোঙা কৰি পেলাইছে সেই কথা আমি নাজানো। সমীক্ষা মতে ঔদ্যোগিক ক্ষেত্ৰৰ ওচৰত থকা ৫৪ শতাংশ লোকে কাণেৰে কমকৈ শুনে।

“আঘোণৰ ন-খোৱা ঐক্য-সম্প্ৰীতিৰ মূৰ্ত প্ৰতীক”

দ্বীপান্বিতা মুখাৰ্জী খান

আঘোণ মাহ আহিলেই মনত পৰি যায় জীতেন দেৱৰ ৰচিত সু গায়িকা বীণা ভাগৱতীয়ে গোৱা সেই সুৰীয়া গীতটি ঃ

‘ৰহদৈ অ’ এইয়া
নিৰ্মলা নদীৰ ঘাত....।।
সৌখন ধাননি
সোণালী দলিচা
আঘোণৰ পথাৰে মেলে
বিৰিণা কঁহুৱা স’তে
দুপৰীয়া মলয়া
বতাহে খেলে।’

অসমীয়া জনজীৱনত আঘোণ মাহটো বিশেষ তাৎপৰ্যপূৰ্ণ বুলি ক’ব পাৰি। আঘোণ মাহত বতৰ ফৰকাল আৰু গৃহস্থৰ ঘৰত অভাৱ-অনাটনো কম থাকে। কাৰণ ফল-মূল, শাক-পাচলিৰ উৎপাদন অধিক হয়। আনহাতে আঘোণ মাহ হ’ল খেতি চপোৱাৰ সময়। সেইকাৰণে কৃষিজীৱি ৰাইজৰ বাবে আঘোণ হ’ল অশেষ আশা-ভৰসাৰ মাহ। পৰিশ্ৰমী আৰু কষ্ট সহিষ্ণু খেতিয়কসকলক পৰম সন্তুষ্টি লাভৰ বাবে পৰিপূৰ্ণতাৰ বতৰা আনি দিয়ে আঘোণ মাহে। এই মাহতেই অসমীয়া কৃষিজীৱি ৰাইজে সোণোৱালী শইচৰে পৰিপূৰ্ণ লখিমী পথাৰৰ পৰা গোটেই বছৰটোৰ বাবে সোণগুটি বুটলাৰ মধুৰ সপোন দেখে। এই সোণগুটি অৰ্থাৎ সোণালী ধানৰ ভিতৰত সুৰক্ষিত সুস্বাদু শস্যত থাকে মানৱৰ বাবে জীৱন দায়িনী শক্তিৰ উৎস। সেইবাবে পথাৰৰ লখিমী সোণগুটিক ঘৰলৈ অনাৰ বাবে গাঁৱৰ ৰাইজ কৰ্ম ব্যস্ত হৈ উঠে। ঘৰৰ বোৱাৰী-জীয়ৰীহঁতৰ গাত তত নাইকিয়া হয়। দাৱনীসকলে পুৱাৰ পৰা গধূলিলৈকে দ্বিগুণ উৎসাহেৰে পথাৰত কাঁচিৰে ধান কটাত লাগি যায়। সেই ধান পথাৰৰ পৰা দাই আনি মৰণা মাৰি গৃহস্থই অতি আনন্দৰে ভঁৰালত থয়। এইদৰে খেতিয়কৰ খেতি চপোৱাৰ সপোন সাৰ্থক হৈ উঠে এই আঘোণ মাহত। ভঁৰালত লখিমী সোণালী ধানক আদৰাৰ উলাহত কৃষিজীৱি অসমীয়া ৰাইজে আত্মীয় স্বজন, ওচৰ চুবুৰীয়া আৰু বন্ধু-বান্ধৱক লৈ ন-ধাননেৰে এসাঁজ পৰম শান্তি আৰু পৰিতৃপ্তিৰে মিলিজুলি খোৱাৰ আয়োজন কৰে। ইয়াকে ন-খোৱা উৎসৱ বুলি কোৱা হয়। গাঁওবাসী ৰাইজে প্ৰত্যেকে নিজ নিজ বাৰীত সযতনে উৎপাদন কৰা বিভিন্ন বিধৰ শাক-পাচলি, পুখুৰীৰ মাছ, ঘৰৰ হাঁহ-কুকুৰা আদিৰে ন-ধানৰ ভাতসাঁজ একেলগে খায়।

অসমীয়া সমাজত এই ন-খোৱা উৎসৱে ধনী-দুখীয়া, উচ্চ-নীচ সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহৰ মাজত ভেদ-ভাৱ আঁতৰাই ঐক্য-সম্প্ৰীতিৰ অটুত সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাত সহায় কৰে। তাৰোপৰি সমাজত ইজনৰ লগত সিজনৰ মতানৈক্য আৰু তিক্ততাৰ অৱসান ঘটাই মৰম-চেনেহ আৰু বন্ধুত্বৰ মধুৰ সম্পৰ্ক স্থাপনত ন-খোৱা উৎসৱৰ অৱদান অপৰিসীম বুলি ক’ব পাৰি।

অসমীয়া সমাজত এই ন-খোৱা উৎসৱে ধনী-দুখীয়া, উচ্চ-নীচ সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহৰ মাজত ভেদ-ভাৱ আঁতৰাই ঐক্য-সম্প্ৰীতিৰ অটুত সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাত সহায় কৰে। তাৰোপৰি সমাজত ইজনৰ লগত সিজনৰ মতানৈক্য আৰু তিক্ততাৰ অৱসান ঘটাই মৰম-চেনেহ আৰু বন্ধুত্বৰ মধুৰ সম্পৰ্ক স্থাপনত ন-খোৱা উৎসৱৰ অৱদান অপৰিসীম বুলি ক’ব পাৰি।

গতিকে সমূহীয়া আনন্দ প্ৰকাশৰ মাধ্যম এই ন-খোৱা উৎসৱে যেন শান্তিকামী সহজ-সৰল অসমীয়া সমাজখনক চিৰকাললৈ ঐক্যবদ্ধ কৰি ৰাখিব পাৰে।

দাৱনীসকলে পুৱাৰ পৰা গধূলিলৈকে দ্বিগুণ উৎসাহেৰে পথাৰত কাঁচিৰে ধান কটাত লাগি যায়। সেই ধান পথাৰৰ পৰা দাই আনি মৰণা মাৰি গৃহস্থই অতি আনন্দৰে ভঁৰালত থয়। এইদৰে খেতিয়কৰ খেতি চপোৱাৰ সপোন সাৰ্থক হৈ উঠে এই আঘোণ মাহত। ভঁৰালত লখিমী সোণালী ধানক আদৰাৰ উলাহত কৃষিজীৱি অসমীয়া ৰাইজে আত্মীয় স্বজন, ওচৰ চুবুৰীয়া আৰু বন্ধু-বান্ধৱক লৈ ন-ধাননেৰে এসাঁজ পৰম শান্তি আৰু পৰিতৃপ্তিৰে মিলিজুলি খোৱাৰ আয়োজন কৰে।

সপ্তাহটোৰ ৰাশিফল

কিৰো ইয়ং

ৰত্ন কুবেৰ জেমছ এণ্ড জুৱেলাৰী
জিএছ ৰোড, মণিপুৰী বস্তী, গুৱাহাটী-৭
ভ্ৰাম্যভাষ ঃ ২৫১২১০২, ৯৫৭১-১১১৭১

মেষ ঃ নিবনুৱাৰ কাৰণে সপ্তাহটো উল্লেখযোগ্য হ’ব পাৰে। আৰ্থিকত মধ্যম। ঘৰুৱা লেঠা কিছু হ’লেও হ’ব। সন্তানৰ শাৰীৰিক অসুস্থতাৰ কাৰণে চিন্তা বৃদ্ধি হ’ব। চাকৰীয়ালৰ গতানুগতিক। সপ্তাহৰ শেষ ভাগত ফুৰা-চকাত সতৰ্ক হওঁক। যান বাহনৰ পৰা বিপদ হ’ব পাৰে। গুৰুজনৰ আশীৰ্বাদ পাব।

বৃষ ঃ শিল্প ক্ষেত্ৰত থকা সকলৰ সুনাম ব-দ্ধি আৰু যোগ্যতাৰ পুৰস্কাৰ লাভ. ব্যৱসায় বাণিজ্যত মধ্যম। আৰ্থিকত বেয়া নহ’ব। কিন্তু লেন দেনত সতৰ্ক থকা ভাল হ’ব। প্ৰেমত ভাল। বন্ধুৰ দ্বাৰা উপকৃত হ’ব। চুটি ভ্ৰমণ হ’ব পাৰে। বিদ্যাত মধ্যম। সামাজিক সুনাম থাকিব। দাম্পত্যত মধ্যম। সন্তানৰ মধ্যম।

মিথুন ঃ মননশীল কৰ্মত খ্যাতি লাভৰ যোগ বিদ্যমান। ব্যৱসায়ত বিনিয়োগ কৰিব পাৰে। অৱশ্যে যৌথ ব্যৱসায়ৰ বিনিয়োগৰ বিষয়ে সতৰ্ক থাকক। জমি মাটি আদি ক্ৰয় কৰাৰ কথা ভাবি চাব পাৰে। পিতাৰ আৰোগ্য লাভে আনন্দ দিব। সপ্তাহৰ প্ৰথম ভাগ নিবনুৱাৰ কাৰণে শুভ বুলি কব পৰা যায়। প্ৰেমত অথন্তৰ। সাময়িক বিচ্ছেদ হ’ব পাৰে।

কৰ্কট ঃ মামলা মোকৰ্দমাত জড়িত হোৱাৰ আশংকা নুই কৰিব নোৱাৰি। গতিকে সাৱধান থাকক। ঘৰুৱা কিছু সমস্যা থাকিব ভ্ৰাতাৰ সৈতে মানসিক দূৰত্ব বাঢ়িব পাৰে।

□ এই সময়ছোৱাত আৱেগ নিয়ন্ত্ৰণ কৰক। কটুবাক্য নোকোৱা ভাল হ’ব। বন্ধুৰ সাহায্য পাব পাৰে। দাম্পত্যত যথাযথ। উচ্চ শিক্ষাত বাধা আতৰিব। সন্তানৰ বিবাহৰ যোগ। আয় অনুসৰি ব্যয় কৰক নহ’লে সপ্তাহৰ শেষ ভাগত অৰ্থাভাৱ হ’ব পাৰে। নতুন ঘৰ বাৰি নিৰ্মাণৰ চিন্তা কৰিব পাৰে। দাম্পত্যত বুজা পৰা ঠিকেই থাকিব।

কন্যা ঃ ললিত কলা আদিত সুনাম বৃদ্ধি। বুদ্ধিজীৱিসকলৰ বাবে সময়চোৱা ভাল বুলি ক’ব পৰা যায়। শিল্প উদ্যোগসকলে যথেষ্ট সমস্যাৰ মাজেৰে সপ্তাহটো অতিবাহিত কৰিব লাগিব। টকা পইচাৰ ক্ষেত্ৰত বৰা অসুবিধা নহ’ব। ভ্ৰমণ ৰ’দ হ’ব পাৰে। ঘৰত আলহিৰ আগমন। কৰ্ম প্ৰাৰ্থীৰ কাৰণে মজলীয়া। প্ৰেমত ভাল দেখা যায়। প্ৰেমত প্ৰণয়ত এক প্ৰকাৰ ভাল।

তুলা ঃ মাতৃৰ শাৰীৰিক অৱনতিৰ কাৰণে চিন্তা বাঢ়িব। সন্তানৰ বেমেজালিৰ কাৰণেও চিন্তা থাকিব। কিন্তু আৰ্থিক ভাল দেখা যায়। ভাই ভনীৰ পৰা যথেষ্ট সহায় লাভ কৰিব। নিবনুৱাৰ মজলীয়া। দাম্পত্যত অশান্তিৰ সাম কাটিব। কন্যা সন্তানৰ বিবাহৰ যোগ। চুটি ভ্ৰমণ হ’ব পাৰে। নতুন বন্ধু লাভ। যান বাহন ক্ৰয় বিক্ৰয় নকৰাই ভাল।

বৃশ্চিক ঃ কোনো সংবাদে সাময়িক ভাৰসাম্যত প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। প্ৰতিযোগিতা মুলক পৰীক্ষাত সফল হোৱাৰ আশা আছে। মন কোনো আশা পূৰণ হ’ব পাৰে। চাকৰীয়ালৰ গতানুগতিক যদিও কৰ্মক্ষেত্ৰত সহকৰ্মীৰ বিৰোধিতাৰ সন্মুখীন হ’ব পাৰে। বন্ধুক সহায় কৰিব লগা হ’ব পাৰে। দাম্পত্যত শুভ। ভ্ৰমণ হ’ব পাৰে।

ধনু ঃ শনিৰ অশুভ প্ৰভাৱৰ কাৰণে স্বাস্থ্যৰ অৱনতি হ’ব পাৰে। স্ত্ৰীৰ স্বাস্থ্য ভাৱে নাযাব পাৰে। প্ৰয়োজনে চিকিৎসকৰ পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিব। খৰচৰ মাত্ৰা বৃদ্ধি হ’ব। নিবনুৱাৰ কাৰণে সপ্তাহটো ভাল বুলি ক’ব পৰা যায়। বিদ্যাত যত্ন প্ৰয়োজন আছে। প্ৰেমত শুভ বিবাহৰ প্ৰস্তাব আহিব পাৰে। বন্ধু বৰ্গৰ পৰা সহায় পাব পাৰে। চুটি ভ্ৰমণ হ’ব পাৰে।

মকৰ ঃ কয়লা, শিলগুটি আদি ব্যৱসায়ৰ কাৰণে ভাল বুলি ক’ব পৰা যায়। আৰু ঠিকাদাৰি ব্যাপাৰতো ভাল। কৰ্মত ভাল। সম্ভাব্য ক্ষেত্ৰত বদলি হ’ব পাৰে। কৰ্মসূত্ৰে ভ্ৰমণো হ’ব পাৰে। এই সপ্তাহৰ আদ্য ভাগত জমি মাটি আৰু যান বাহন ক্ৰয় কৰিব পাৰে। ঘৰুৱা সিমান বেয়া নহ’ব। ভ্ৰাতাৰ সৈতে সম্ভাৱ থাকিব।

কুম্ভ ঃ পাৰিবাৰিক দিশতো বালেই ক’ব পৰা যায়। ব্যৱসায়ত ক্ষতি বা লোকচান হোৱাৰ আশংকা আছে। ৰাজনীতি ৰাজনীতি বিচাৰৰ সময়চোৱা জটিল হ’ব। বিৰোধিতা পূৰ্ণ পৰিৱেশ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব লাগিব। বিশেষ কাৰণত ভ্ৰমণ ৰ’দ হ’ব পাৰে। উচ্চ শিক্ষাত বাধা আহিব পাৰে। কৰ্ম প্ৰাৰ্থীৰ কাৰণে সময়চোৱা মজলীয়া। চাকৰিয়ালৰ পদোন্নতিৰ সম্ভাৱনা আছে।

মীন ঃ সপ্তাহটো ভাল হোৱাৰ মাজেৰে পাৰ হ’ব। পিতা-মাতা বা কোনো নিকটাত্মীয়ৰ অসুখ বিমুখৰ কাৰণে চিন্তা বৃদ্ধি। ধনত ভাল বুলি ক’ব পৰা যায়। সামাজিক ব্যস্ততা বৃদ্ধি হ’ব। ৰাজহুৱা কৰ্মত সুনাম বৃদ্ধি। সন্তান সন্ততিৰ সাফল্যত আনন্দ দিব। ভাই ভনীৰ বিয়াবাৰুৰ কথা আগ বাঢ়িব। দুৰ ভ্ৰমণৰ যোগ আছে। নতুন বন্ধু লাভ। সপ্তাহৰ শেষ ভাগত পাবলগীয়া ধন ঘুৰাই পোৱাৰ আশা আছে। দাম্পত্যত ভাল।

৪ পৃষ্ঠাৰ পৰা

চৰকাৰী উচ্ছেদ অভিযান ঃ ন্যায়সংগত নে বৰ্বৰোচিত ?

বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ বান্দৰ, গিবন, নাহৰফুটুকী, বন গাহৰি, বিভিন্ন পহু, বহু বিধ সংকটাপন্ন আৰু বিৰল প্ৰজাতিৰ চৰাই, বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ সৰীসৃপৰ আবাসভূমি বুলি উল্লেখ কৰা হৈছে।

এতিয়া কথা হ'ল যদিহে এই অঞ্চলটো সংৰক্ষিত অভয়াৰণ্য, তেন্তে তাত জনবসতি কেনেকৈ স্থাপন হ'বলৈ পালে ? মানুহবোৰ অশিক্ষিত নহয়, তেওঁলোকে নিশ্চয় জানে অবৈধ দখলৰ পৰিণতি কি হ'ব পাৰে। তাতোকৈ ডাঙৰ কথা, অবৈধ দখল অপৰাধ। তাৰ বাবে সততে তেওঁলোক প্ৰস্তুত থকা উচিত। যদিহে তেওঁলোকৰ ম্যাদী পট্টা আছে, সংৰক্ষিত বনাঞ্চল এখনৰ মাটি আইনৰ কি ধাৰাত আৰু কোনে ম্যাদী পট্টা দিলে ? এই সৰল মানুহবোৰক বিপথে পৰিচালিত কৰি আজি চৰম সংকটৰ মুখলৈ ঠেলি দিয়া ধুৰন্ধৰ বিষয়া কেইজনৰ বিচাৰি আনি ৰাইজক গতাই দিয়া হওঁক। মাননীয়া বনমন্ত্ৰী মহোদয়াই কৈছিল যদি সুমিত্ৰা পাতিৰ, ভৰত নৰহৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চলত ম্যাদীপট্টাৰ মাটি আছে। এয়া কেনেকৈ সম্ভৱ? যদি সত্য হয়, এনেকুৱা নেতাৰ ৰাজহুৱাকৈ বিচাৰ কৰা উচিত। যদি সত্য নহয় তেনেকুৱা কথা কোৱাৰ পৰা বিৰত থকা উচিত।

চিমেণ্টৰেই হওঁক বা আন কিহবাৰেই হওঁক, চৰকাৰী মাটিত কৰ আশীৰ্বাদত কাৰখানা এটা গঢ়ি উঠিব পাৰে? সেই কাৰখানা উচ্ছেদ কৰিলে চৰকাৰ কেনেকৈ অপৰাধী হ'ব পাৰে? আজি হাতী মানুহৰ সংঘাত, য'তে-ত'তে চলি আছে । মানুহো মৰিছে, হাতীও মৰিছে। আমি বন বিভাগ নিৰ্লিপ্ত বুলি ক্ষোভৰ বৰ্হিপ্ৰকাশ কৰিছো। কিন্তু বনাঞ্চল দখল কৰি আমিয়েই সিহঁতক বনাঞ্চলৰ পৰা বিতাৰিত কৰা নাইনে? গুৱাহাটী মহানগৰীত পুনৰ বাঘৰ সন্ত্ৰাস বুলি বাৰে বাৰে টিভিৰ স্ক্ৰীনত দেখুৱাই বন বিভাগৰ চৈধ্য পুৰুষ উজাৰি গালি পৰা হৈছে। কিন্তু কাৰ বাবে বনাঞ্চল এৰি এইবোৰ প্ৰাণী জনাঞ্চললৈ আহিব লগা হৈছে ভাবি চাইছেনে ?

শুনা মতে, ডিমাপুৰৰ নগালোকেও আমচাঙত দখল কৰি ঘৰ সাজিছে। গুৱাহাটীৰ পাহাৰত আমচাঙত ঘৰসজা মানুহবোৰ যদি সঁচাকৈয়ে বানে ঘৰ-দুৱাৰ উটুৱাই নিয়া লোক হয়, তাৰ প্ৰমাণৰ ভিত্তিত চৰকাৰে সংস্থাপন আৰু ক্ষতি পূৰণ দিবই লাগিব। আৰু যদি সঁচাকৈয়ে নহয়, তেন্তে তেনেকুৱা লোক নিজেই তাৰ পৰা আঁতৰি অহা উচিত। কাৰণ পৰিৱেশ সংৰক্ষণ আৰু জীৱ-জন্তুৰ প্ৰতিও মানুহ সদয় হওঁক। চৰকাৰে দখলমুক্ত কৰাৰ আগতে তাৰ মানুহ খিনিক জাননী নিদিয়া বুলি কোৱা কথাটোত সন্দেহ থাকি যায়। এয়া চৰকাৰৰ নহয়, মাননীয় উচ্চ ন্যায়ালয়ৰহে ৰায়। গতিকে ন্যায়ালয়ে নিশ্চয় এনে ভুল নকৰে। কথাটো সংবাদ মাধ্যমৰ জৰিয়তে পৰিস্কাৰ হোৱা উচিত। শেষত আমাৰ মন্তব্য — যিকোনো পৰিস্থিতিতে বনাঞ্চলৰ মাটিত অবৈধ দখল উচ্ছেদ হ'বই লাগিব। মানুহৰ যেনেকৈ জীয়াই থকাৰ অধিকাৰ আছে, বনৰীয়া জীৱ-জন্তুৰো সেই অধিকাৰ আছে। সিহঁতকো স্বাচ্ছন্দ্যে জীয়াই থাকিবলৈ দিয়ক। এই বিষয়টোৰ ওপৰত কোনেও যাতে ৰাজনীতি নকৰে। প্ৰকৃতি ৰক্ষা কৰক। চৰকাৰে এই লোকসকলক ক্ষতি পূৰণ দিয়া বিবেচনা কৰক, কিন্তু প্ৰকৃততে পাবলগীয়া ব্যক্তিসকলক আগতে চিনাক্ত কৰক। কিয়নো অবৈধ পথেৰে বনাঞ্চলত ম্যাদী পট্টা লাভ কৰা ব্যক্তিয়ে তেনেকুৱা সুবিধা আদায় কৰিবলৈ পুনৰ চেষ্টা কৰিব পাৰে। আমাৰ অনুৰোধ সকলো কথা নীতিগতভাৱে হ'ব লাগে। এইক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যিকোনো পদক্ষেপ লোৱাৰ পূৰ্বেই কথাবোৰ সংবাদ মাধ্যমত সদৰি কৰিব লাগে। তেতিয়া বিৰূপ পৰিস্থিতিৰ উদ্ভৱ হোৱাৰ সম্ভাৱনা কমে।

মানৱ সম্পদৰ অৱমূল্যায়ন ভাৰতৰ প্ৰগতিৰ প্ৰধান

আত্মপ্ৰকাশ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে মাটিকালিৰ ফালৰ পৰা প্ৰায় অসমৰ সমান ব্ৰাজিলে কৃষি অৰ্থনীতি আৰু ফুটবল খেলৰ জৰিয়তে বিশ্ব মানচিত্ৰত সুকীয়া স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। ইয়াৰ বাবে দেশখনৰ মানৱ সম্পদক উপযুক্ত চিনাক্তকৰণ, ব্যৱহাৰ আৰু মূল্যায়ন হ'ল প্ৰধান চাবিকাঠি। ভাৰতৰ ক্ষেত্ৰত কিন্তু মানৱ সম্পদৰ চিনাক্তকৰণ,মূল্যায়ন, ব্যৱহাৰ তথা পৰিৱেশ প্ৰদানৰ ছবিখন অতি পুতৌলগা। বিশ্বৰ দ্বিতীয় জনবহুল দেশৰ গৌৰৱ (?) অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা, প্ৰাকৃতিক সম্পদ কেঁচামালৰ অপৰ্যাপ্ত ভাণ্ডাৰ থকা সত্ত্বেও মানৱ সম্পদৰ অৱ মূল্যায়ন তথা ব্যৱহাৰৰ ক্ষেত্ৰত দেখুওৱা অমনোযোগিতাৰ বাবে বাবে দেশখনক উন্নত স্তৰলৈ ত্বৰান্বিত কৰিব পৰা নাই। যাৰ ফলত সামাজিক-অৰ্থনৈতিক-ৰাজনৈতিক সকলো ক্ষেত্ৰতে ভাৰতে দুখ লগাকৈ পিছপৰি ৰ'ব লগা হৈছে। ভাৰত চৰকাৰৰ মানৱ সম্পদ উন্নয়ন দপ্তৰ এটা আছে যদিও ইয়াৰ কাৰ্যপদ্ধতি তথা পৰিকল্পনাৰ বাস্তৱমুখিতা আৰু আন্তৰিকতাৰ অভাৱত জনসংখ্যাৰ সমস্যাটোৱে দেশখনক দিনক দিনে কোঙা কৰি পেলাইছে। মানৱ সম্পদৰ অৱমূল্যায়নৰ ফলত আজি প্ৰচুৰ সম্ভাৱনীয়তা থকা সত্ত্বেও দেশখনে আশা কৰা ধৰণে সফলতা লাভ কৰিব পৰা নাই। মানৱ সম্পদৰ উপযুক্ত চিনাক্তকৰণ, উচিত পৰিৱেশ সুবিধা প্ৰদানেৰে তাৰ বিকাশ, সদ্ব্যৱহাৰৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় আন্তগাঁথনি সৃষ্টি, সম্ভাৱনীয়তাসমূহ চিনাক্তকৰণেৰে তাৰ উপযুক্ত প্ৰয়োগ আদি দিশবোৰৰ ওপৰত অদ্যপি প্ৰয়োজনীয় গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা হোৱা নাই। যাৰ ফলত প্ৰতি বছৰে বৃহৎ সংখ্যক মানৱ সম্পদ অপচয় হোৱাৰ লগতে তেওঁলোকৰ পৰা পাব পৰা সেৱা আৰু মূল্যৰ পৰা দেশ বঞ্চিত হৈ আহিছে। আনহাতে ইয়াৰ কু প্ৰভাৱ পৰিছে আমাৰ সমাজ ব্যৱস্থাৰ ওপৰত। বৰ্তমানলৈকে প্ৰতিদিনে আমাৰ দেশৰ প্ৰচুৰ সম্ভাৱনাপূৰ্ণ মানৱ সম্পদক বহিৰ্গমন বা 'ব্ৰেইন ড্ৰেইন' চলি আছে, যিটো অত্যন্ত দুৰ্ভাগ্যজনক। আমাক মানৱ সম্পদক ব্যৱহাৰোপযোগী কৰিব পৰা নাই অথবা গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা নাই অথচ সেই সম্পদেৰে বিদেশী ৰাষ্ট্ৰ উপকৃত হৈছে। সামাজিক, অৰ্থনৈতিক , ৰাজনৈতিক, সাংস্কৃতিক, বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তিবিদ্যা, ক্ৰীড়া - কোনো এটা দিশতে দেশৰ মানৱ সম্পদে উপযুক্ত গুৰুত্ব পোৱা নাই, চিনাক্তকৰণ হোৱা নাই, মূল্যায়ন হোৱা নাই, ভাবিবলৈ চৰকাৰৰ আন্তৰিকতা নাই। যাৰ ফলত আজি দেশত নিবনুৱা সমস্যাই ভয়াৱহ ৰূপ ধাৰণ কৰিছে, অৰ্থনীতি ভাঙি পৰিছে, অসামাজিক কাৰ্যকলাপ বৃদ্ধি পাইছে, বিচ্ছিন্নতাবাদী মনোভাৱ গা কৰি উঠিছে, হত্যা-হিংসা, সন্ত্ৰাসবাদ বৃদ্ধি পাইছে, দুৰ্নীতি-ব্যভিচাৰে সমাজ পংগু কৰিছে, যেতিয়ালৈকে দেশৰ মানৱ সম্পদৰ প্ৰকৃত মূল্যায়ন নহয়, সদ্ব্যৱহাৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে দেশৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি নহয়, সুস্থিৰতা নাহে। প্ৰচুৰ সম্ভাৱনীয়তা আৰু উৎস থাকিও আমি আশানুৰূপ উন্নতি লাভ কৰিব পৰা নাই। কিন্তু জাপান, ছুইজাৰলেণ্ড, টাইৱান, হংকং, ছিংগাপুৰ আদি দেশৰ প্ৰয়োজনীয় প্ৰাকৃতিক সম্পদ বা কেঁচামাল নথকা সত্ত্বেও মানৱ সম্পদৰ দ্ৰুত বিকাশৰ বাবেই সেই দেশবোৰ এতিয়া বিশ্বৰ একোখন অগ্ৰণী আৰু সমৃদ্ধিশালী দেশ। প্ৰচুৰ সম্ভাৱনীয়তা আৰু উৎসৰ প্ৰচুৰতাৰে ভাৰতেও উন্নতিৰ জখলাত বগাই প্ৰগতিৰ শীৰ্ষত আৰোহণৰ পুৰামাত্ৰাই আশা আছে। তাৰ বাবে প্ৰয়োজন মাথোঁ চৰকাৰৰ আন্তৰিকতা আৰু সদিচ্ছা, পৰিকল্পকসকলৰ দূৰদৰ্শিতা, প্ৰয়োজনীয় আন্তঃগাঁথনি সৃষ্টি তথা পৰ্যাপ্ত সুবিধাৰ ব্যৱস্থাই মানৱ সম্পদৰ উচিত মূল্যায়নেৰে ভাৰতে বিশ্বৰ আগশাৰীৰ দেশবোৰৰ লগত একে স্থান পাবলৈ অসম্ভৱ বুলিবলৈ কোনো কাৰণ নাথাকিব।

১৪ পৃষ্ঠাৰ পৰা

শব্দৰ প্ৰদূষণ ৰোধ কৰাৰ সময় আহি পৰিছে

দেখিয়ে থাকে, নতুনকৈ বুজাই ক'ব লগীয়া একোৱেই নাই ; সেয়ে প্ৰথমতে দ্বিতীয় বিধ শব্দৰ প্ৰদূষণৰ বিষয়ে কিছু আলোচনা কৰাৰ কথা ভাবিছো, ইয়াৰ পাছত ভাবৰ প্ৰদূষণৰ বিষয়ে লিখিব লাগিব। বহুতেই হয়তো নাজানে শব্দৰ প্ৰদূষণে বৰ্তমান মানৱ জাতিৰ ওপৰত কিমান অপকাৰ কৰি ধ্বংস মাতি আনিছে।

শব্দৰ প্ৰদূষণৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ ল'লে জানি ল'ব লাগিব শব্দ মানেনো কি? শব্দ অৰ্থাৎ ধ্বনি হৈছে কাণেৰে গ্ৰহণ কৰি মস্তিষ্কলৈ প্ৰেৰণ কৰা এক প্ৰকাৰে সংবেদনা। যাৰ দ্বাৰা আমি শুনিবলৈ পাওঁ। মানৱ শৰীৰৰ পঞ্চ ইন্দ্ৰিয়ৰ ভিতৰত কাণৰ প্ৰাধান্য যথেষ্ট বেছি। শুনিবলৈ পোৱাটো আশীৰ্বাদ স্বৰূপ। কিন্তু এই শব্দই যেতিয়া অবিৰাম গতিত আহি ভয়ানকভাৱে কাণৰ পৰ্দাখনত আঘাত কৰিবলৈ ধৰে তেতিয়া সি হৈ পৰে প্ৰদূষিত, অৰ্থাৎ শব্দৰ প্ৰদূষণ। শব্দৰ প্ৰদূষণে মানৱৰ পিট্যুইটাৰী গ্ৰ্যাণ্ড, থাইৰড, বিশেষকৈ শ্ৰৱণ শিৰা উপশিৰা, হাৰ্ট আদি নষ্ট কৰিব পাৰে। মুখেৰে কুশব্দ, আনক দুখ দি প্ৰচণ্ড গালি-গালাজ কৰি বেয়া কথা কোৱা শব্দবোৰ যাৰ উদ্দেশ্যেৰে কোৱা হয় দেহৰ ভিতৰলৈ কাণেৰে প্ৰৱেশ কৰি মনৰ প্ৰকৃতি বিকৃত কৰি হাহাকাৰ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। কেতিয়াবা অৰ্নগল শুনি থাকিব লগা হ'লে মানসিক ভাৰসাম্য হেৰুৱাৰ ভয় থাকে, কাৰণ বেতাল শব্দই মগজুত বৰ বেয়াকৈ আঘাত কৰে।

বৈজ্ঞানিক সকলৰ মতে শব্দ (ধ্বনি) প্ৰদূষণৰ মূখ্য স্ৰোত দুই প্ৰকাৰৰ। ১) প্ৰাকৃতিক স্ৰোত ২) কৃত্ৰিম স্ৰোত। প্ৰাকৃতিক স্ৰোতৰ ভিতৰত মেঘৰ গাজনি, বিজুলী, ঢেৰেকনি, ধুমুহা, বতাহৰ শব্দ, এইবিলাক ভয়ংকৰ হ'লেও অস্থায়ী, বৰ্তমান সময়ত কৃত্ৰিম ধ্বনিহে বৰ ভয়ানকভাৱে মানুহৰ মগজুত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ধৰিছে। ই বৰ আমনিদায়ক আৰু শৰীৰত সাংঘাতিক ধৰণে প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। উদ্যোগৰ কল-কাৰখানাৰ যন্ত্ৰসমূহৰ শব্দ, স্থল আৰু বায়ুৰ পৰিবহণ যন্ত্ৰৰ কাম তাল মৰা শব্দ, মনোৰঞ্জনৰ বাবে অত্যধিক বেছিকৈ বজোৱা ঢোল, খোল, তাল আৰু বিভিন্ন বাদ্যযন্ত্ৰৰ শব্দলমূহে কাণৰ পৰ্দাত বৰ বেছিকৈ আঘাত কৰি বিশেষকৈ কেঁচুৱা, বৃদ্ধ আৰু শয্যাগত হৈ থকা দুৰ্বল মানুহক। শব্দৰ প্ৰদূষণে কিমান মানুহক যে কোঙা কৰি পেলাইছে সেই কথা আমি নাজানো। সমীক্ষা মতে ঔদ্যোগিক ক্ষেত্ৰৰ ওচৰত থকা ৫৪ শতাংশ লোকে কাণেৰে কমকৈ শুনে।

বৈজ্ঞানিক তথ্য অনুসৰি বিভিন্ন শব্দৰ কোলাহলৰ তীব্ৰতা এনেদৰে ঠাৱৰ কৰিছে। কাণ তাল মাৰি যোৱা ফট্কাৰ পৰা ১২০ ডেচিবল, কোঠাৰ ভিতৰত বজোৱা ডিস্কো সংগীতত ১২০, মেঘৰ প্ৰচণ্ড গাজনিত ১২০, ৰেলগাড়ীৰ উকিত ১১০, প্ৰৱল ধুমুহা বতাহ ১১০ টেলিফোনৰ শব্দত ৭০ ডেচিমেল আৰু ম'বাইল ফোনৰ পৰা তাতোতকৈ বেছি কম্পনৰ সৃষ্টি হয়। এইবোৰ অতিকৈ তীব্ৰ আৰু প্ৰভাৱশালী হোৱাৰ বাবে মানুহৰ মস্তিকৰ বিকৃতি হ'ব পাৰে, কাণৰ বিষ আনকি ছালত জ্বলনৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে, কাণৰ বিষ আনকি ছালত জ্বলনৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে। নতুবা এইবোৰ অত্যধিক ব্যৱহাৰ হোৱাৰ কৰি থাকিলে ভৱিষ্যতলৈ শ্ৰৱণ শক্তি হেৰুৱাব লগাও হ'ব পাৰে। বহুতেই কামৰ অজুহাতত ম'বাইল ফোনটো নিজৰ কান্ধেৰে হেঁচা মাৰি কাণত লগাই শুনে, ই খুব মাৰাত্মক।

১৯০৫ ত ন'বেল পুৰস্কাৰ বিজেতা ৰৰ্বাট কাৰবে ধ্বনি সৰ্ম্পকে নিজৰ মত ব্যক্ত কৰিছিল এনেদৰে— এইখন পৃথিৱীলৈ এনে এটা দিন আহিব মানুহে ভয়ানক শত্ৰু হিচাপে কোলাহলৰ (চিঞৰ-বাখৰৰ বিভিন্ন শব্দ) লগত সংঘৰ্ষ কৰিব লাগিব। যেনেকৈ মানুহে বসন্ত ৰোগ, কলেৰা, প্লেগ, যক্ষ্মা আদিৰ বিৰুদ্ধে এক প্ৰকাৰ যুদ্ধৰ দৰে কাম কৰিব লগা হৈছিল। আমেৰিকাৰ প্ৰসিদ্ধ নেতা, বৈজ্ঞানিক আৰু সাহিত্যিক বেঞ্জামিন ফ্ৰেংকলিনে নিজৰ থকা ঘৰটো সলনি কৰি আন ঠাইলৈ যাব লগীয়া হৈছিল অকল কোলাহলৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ। তেওঁ ব্যক্ত কৰিছিল— এই কোলাহলৰ বাবে তেওঁৰ চিন্তা ভাৱনা আৰু সাধনাত বহুত ব্যাঘাত জন্মাইছিল। বৰ্তমান সময়তো উদ্ভাৱনী শক্তি আৰু সৃজনী শক্তিৰ অধিকাৰী ব্যক্তি সকলেও একমুখে স্বীকাৰ কৰে নিৰিবিলি পৰিৱেশৰ অভাৱৰ বাবে শব্দৰ প্ৰদূষণে তেওঁলোকৰ ভাৱনা চিন্তাত বহুখিনি ব্যাঘাত ঘটাইছে। আমেৰিকাৰ বিখ্যাত মানসিক চিকিৎসক এডৱাৰ্ড চি ল্যুজে কৈছে যে অনবৰতে তীব্ৰ কোলাহলৰ দ্বাৰা মস্তিকৰ অৱস্থা বিপদজনক হ'ব পাৰে। ৬৯ শতাংশ লোকে ধ্বনি প্ৰদূষণৰ বাবে ভালকৈ টোপনি মাৰিব নোৱাৰাৰ বাব মানসিকভাৱে পীড়াগ্ৰস্থ হৈ পৰিছে।

শব্দৰ প্ৰদূষণে মানৱীয় ক্ৰিয়াকলাপক প্ৰধানকৈ তিনিটা প্ৰকাৰ প্ৰভাৱিত কৰে, ১) শ্ৰৱম শক্তিৰ ওপৰত পৰা প্ৰভাৱৰ কথা ওপৰত উল্লেখ কৰা হৈছে। ২) শৰীৰৰ জৈৱিক ক্ৰিয়াৰ ওপৰত প্ৰভাৱ, ৩) সামাজিক ব্যৱহাৰৰ ওপৰত প্ৰভাৱ। ১) শ্ৰৱণ শক্তিৰ ওপৰত পৰা প্ৰভাৱৰ কথা ওপৰত উল্লেখ কৰা হৈছে। ২) শৰীৰৰ জৈৱিক ক্ৰিয়াৰ ওপৰত প্ৰভাৱটো অতিকৈ চিন্তনীয় বিষয়, যি কথা মানুহে সাধাৰণতে ধৰিব নোৱাৰে। মানুহৰ স্বয়ংচালিত স্নায়ুতন্ত্ৰৰ মাধ্যমেৰে অধিক কোলাহলৰ প্ৰভাৱ হৃদয় আৰু পাচনতন্ত্ৰৰ ওপৰত পৰে। শব্দৰ কোলাহলৰ পৰা শৰীৰত এড্ৰিনেলিন নামৰ হৰমোহনৰ অতিস্ৰাৱ হয়। ইয়াৰ দ্বাৰা হৃদয়ত ক্ৰিয়া কলাপৰ ব্যতিক্ৰম ঘটে আৰু মুক্ত অম্লতা আৰু কলেষ্টৰেল ৰক্তত প্ৰৱেশ ঘটে। চিকিৎসকে মতপোষণ কৰে যে প্ৰত্যেক তিনিজন স্নায়ুৰোগীৰ এজন আৰু মূৰৰ বিষহোৱা প্ৰতি পাঁচজনৰ চাৰিজন শব্দৰ প্ৰদূষণ অৰ্থাৎ কোলাহলৰ কাৰণেহে হয়। বিশেষকৈ মহিলা সকল অধিক প্ৰভাৱিত হয়। মহিলাৰ মাহিলি ঋতুৰ কালত ভীষণ বিসংগতিয়ে ধৰা দিয়ে। গৰ্ভৱতী মহিলাৰ গৰ্ভত থকা শিশুৰ হৃদয়কম্পন বৃদ্ধি হয় যাৰ ফলত হৃদৰোগ হ'ব পাৰে আৰু শিশু জন্মতে কলা হ'ব পাৰে, কিয়নো কাণ হৈছে গৰ্ভতে বিকশিত হোৱা প্ৰথম অংগ। শিশু বিশেষজ্ঞসকলৰ মতে শব্দ প্ৰদূষণৰ বাবে শিশুৱে বেছি শ্বাস মুখেৰে লোৱাৰ বাবে সংক্ৰমণৰ দ্বাৰা

শেষাংশ ২০ পৃষ্ঠাত

পাকিস্তানৰ ভূমি ব্যৱহাৰ নকৰাকৈয়ে ভাৰতে আফগানিস্তান, ইৰান আৰু মধ্য এচিয়াৰ দেশবোৰৰ সৈতে বাণিজ্যিক সম্পৰ্ক অধিক উন্নতি কৰাৰ লক্ষ্য

ছাবাহাৰা বন্দৰৰ প্ৰথম অংশ উদ্বোধন

নিউজ ডেস্ক ঃ ভাৰত-ইৰান আৰু আফগানিস্থানৰ বাবে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বুলি বিবেচিত হোৱা উমান উপ-সাগৰত নিৰ্মাণ কৰা ছাবাহাৰ বন্দৰটিৰ প্ৰথম অংশ চলিত সপ্তাহত ইৰানৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হাছান ৰুহানিয়ে আনুষ্ঠানিকভাৱে উদ্বোধন কৰে। উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত ভাৰত-আফগানিস্তানকে ধৰি অঞ্চলটোৰ বহু কেইখন ৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰতিনিধি উপস্থিত থাকে। চাবাহাৰ বন্দৰ প্ৰকল্পৰ প্ৰথম পৰ্যায়ত বাৰ্ষিক ৮.৫ নিযুত টন পৰিমাণৰ সামগ্ৰী সৰবৰাহ কৰিব পৰা যাব। উল্লেখ্য যে, ভাৰতৰ ধনেৰে এই বন্দৰটো ইৰানে নিৰ্মাণ কৰিছে। পাকিস্তানে চীনৰ সহযোগিতাৰে নিৰ্মাণ কৰা গডাৰ বন্দৰটোক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱাৰ বাবে ইৰানৰ দক্ষিণ-পূৰ্ব ছিষ্টান -বালুতিস্তান প্ৰদেশত ছাবাহাৰ বন্দৰটো নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। এই বন্দৰটোৰেদি পাকিস্তানৰ ভূ-খণ্ড ব্যৱহাৰ নকৰাকৈয়ে ভাৰতে আফগানিস্তান, ইৰান তথা মধ্য এচিয়াৰ দেশবোৰৰ সৈতে বাণিজ্য সম্পৰ্ক অধিক উন্নত কৰিব পাৰিব। বন্দৰটো নিৰ্মাণৰ বাবে ভাৰতে ৫০ কোটি ডলাৰ দিছে। আনহাতে বন্দৰটো উদ্বোধনৰ পূৰ্বেই ভাৰতৰ বৈদেশিক মন্ত্ৰী সুষমা স্বৰাজ আৰু ইৰানৰ একে দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী জাভেদ জাৰিফৰ সৈতে এখনি গুৰুত্বপূৰ্ণ আলোচনাত মিলিত হয়।

ইজৰাইল চৰকাৰৰ দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধে লক্ষাধিক জনতাৰ প্ৰতিবাদ

ইজৰাইল ঃ দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত ইজৰাইল চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদ মুখৰ হৈ পৰিল লক্ষাধিক নাগৰিক। বৰ্তমান ইজৰাইল চৰকাৰৰ কেলেংকাৰী আৰু প্ৰধানমন্ত্ৰী বেঞ্জামিনৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপন হোৱা দুৰ্নীতিৰ তদন্ত ক্ষিপ্ৰতৰ নোহোৱাৰ অভিযোগত ইজৰাইলৰ চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধে উত্তাল প্ৰতিবাদ সাব্যস্ত কৰে একাংশ ইজৰাইল নাগৰিকে। প্ৰধানমন্ত্ৰী বেঞ্জামিনে একাংশ পতিপত্তিশালী লোকৰ পৰা মূল্যৱান উপহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ অভিযোগ উত্থাপন হোৱাৰ পিছতেই বেঞ্জামিন গ'বেক ধ্বনিৰে ইজৰাইল ৰাজপথ কঁপাই তুলিলে লোকসকলে। লগতে ইজৰাইল চৰকাৰৰ দুৰ্নীতি পৰায়ণ মনোভাৱ আৰু প্ৰধানমন্ত্ৰী বেঞ্জামিদনৰ ইজৰাইল ধ্বংসৰ পৰিকল্পনাৰ বিৰোধিতাৰে ক্ষোভিত জনতাই বেঞ্জামিন নেতানিয়াহুৰ পদত্যাগৰো দাবী কৰে।

জিম্বাব'ৱেত ট্ৰাক দুৰ্ঘটনা

হাৰাৰে ঃ জিম্বাব'ত সংঘটিত হোৱা এক ভয়ংকৰ পথ দুৰ্ঘটনাত থিতাতে নিহত হয় ২১ জনকৈ লোক। পশ্চিম জিম্বাব'ৱেৰ টছ'লটশ্বৈৰ' ব্যৱসায়িক কেন্দ্ৰৰ সমীপত এখন ট্ৰাক দুৰ্ঘটনাগ্ৰস্ত হোৱাৰ ফলত এই ঘটনা সংঘটিত হয়। সেই সময়ত ট্ৰাক খনত ৫৯ জন লোক আছিল। পোন্ধৰ জন লোক ঘটনাস্থলীত নিহত হোৱাৰ বিপৰীতে ছয় জনে চিকিৎসালয়ত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

লক্ষ্ণৌত প্ৰথম গৰাকী মহিলা মেয়ৰ

নিউজ ডেস্ক ঃ দেশৰ অতিকৈ পৰিচিত লক্ষ্ণৌ চহৰত প্ৰথমগৰাকী মহিলা মেয়ৰ হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈ এক অনন্য অভিলেখ গঢ়িলে সংযুক্তা ভাটিয়াই। এশ বছৰৰ ভিতৰত লক্ষ্ণৌৰ প্ৰথম গৰাকী মহিলা মেয়ৰ হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈছে তেওঁ। প্ৰণিধানযোগ্য যে, উত্তৰ প্ৰদেশৰ ৰাজধানী চহৰখনত মেয়ৰৰ পদটো মহিলাৰ বাবে সংৰক্ষিত হোৱাৰ বাবেই এই অভিলেখ গঢ়াৰ সুযোগ লাভ কৰিলে ভাটিয়াই। স্থানীয় নিকায়ৰ নিৰ্বাচনত ভাটিয়াই কংগ্ৰেছৰ প্ৰেমা অৱস্থি আৰু সমাজবাদী পাৰ্টিৰ মীৰা বৰ্দ্ধনৰ পৰাভূত কৰে। ভাটিয়াই ১৯৮০ চনত বিজেপি গঠন হোৱাৰ পিছৰে পৰা দলটোৰ সদস্যা হিচাপে সেৱা আগবঢ়াই আহিছিল লক্ষ্ণৌৰ ১৯১৬ চনত উত্তৰ প্ৰদেশ পৌৰ নিকায় আইন বলবৎ হোৱাৰ পিছত প্ৰথমবাৰৰ বাবে মহিলা পদটো সংৰক্ষণ কৰা হৈছে। উল্লেখনীয় যে, দেশৰ প্ৰথমগৰাকী মহিলা ৰাজ্যপাল হিচাপে সৰুজিনী নাইডু আৰু প্ৰথম গৰাকী মহিলা মুখ্যমন্ত্ৰী হিচাপে সুচেতা কৃপালনীয়ে উত্তৰ প্ৰদেশত সেৱা আগবঢ়াইছিল।

বিশ্বৰ ভিতৰত মহিলাৰ বাবে অসুৰক্ষিত দেশ পাকিস্তান

শীৰ্ষত ছিৰিয়া, আফগানিস্তান, য়েমেন

নিউজ ডেস্ক ঃ বিশ্বৰ ভিতৰত মহিলাৰ বাবে আটাইতকৈ অসুৰক্ষিত দেশ হিচাপে পৰিচিত হৈছে পাকিস্তান। শেহতীয়াকৈ প্ৰকাশ পোৱা মহিলা, শান্তি আৰু সুৰক্ষাৰ সূচাংকৰ পাকিস্তানে চতুৰ্থ ভয়াৱহ দেশ হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। জৰ্জ টাউন ইনষ্টিটিউত ফৰ উইমেন, পিচ এণ্ড চিকিউৰিটি অছলৰ শান্তি গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠানৰ সৈতে মিলি এই সূচাংক প্ৰকাশ কৰিছে। বিশ্বৰ মহিলাসকলৰ অৱস্থা, সুৰক্ষা আদিৰ বিষয়ে চলোৱা ১৫৩ খন দেশৰ ভিতৰত পাকিস্তানৰ স্থান হ'ল ১৫০। অৰ্থাৎ পাকিস্তানত বিশ্বৰ ভিতৰতে মহিলাৰ বিৰুদ্ধে সৰ্বাধিক বৈষম্য আছে। ইয়াৰোপৰি মহিলাৰ বাবে আটাইতকৈ ভয়াৱহ আৰু বেয়া দেশ হিচাপে স্থান লাভ কৰিছে ছিৰিয়া, আফগানিস্তান আৰু য়েমেন। প্ৰতিবেদনৰ মতে পাকিস্তানৰ ৭৩ শতাংশ পুৰুষে মহিলাই কাম কৰাটো নিবিচাৰে।

ৰহিংগা শৰণাৰ্থীক সাক্ষাৎ

বাংলাদেশত উচুপি উঠিল পোপ ফ্ৰান্সিছ

নিউজ ডেস্ক ঃ বাংলাদেশত আশ্ৰয় লৈ থকা ম্যানমাৰৰ ৰহিংগা শৰণাৰ্থীসকলক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দেশখনত উপস্থিত হয় ভেটিকানৰ পোপ ফ্ৰান্সিছ। বিশ্ব কঁপোৱা ৰহিংগা শৰণাৰ্থীক হত্যাকাণ্ডৰ ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ পিছতেই শৰণাৰ্থীসকলৰ বুজ ল'বলৈ চাৰিদিনীয়া ভ্ৰমণ সূচীৰে ম্যানমাৰ আৰু বাংলাদেশত উপস্থিত হয় পোপ। বাংলাদেশৰ ভ্ৰমণৰ সময়ত ম্যানমাৰৰ পৰা পলাই অহা ৰহিংগা শৰণাৰ্থীসকলক সাক্ষাৎ কৰিছিল ভেটিকান চিটিৰ পোপ ফ্ৰান্সিছে। ৰহিংগা সকলৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰাৰ পিছতেই তেওঁলোকৰ দুখ-দুৰ্দশাৰ কথা অনুভৱ কৰি উচুপি উঠিছিল পোপে। অৱশ্যে শৰণাৰ্থীসকলেও পোপৰ আগত তেওঁলোকৰ দুৰ্দশাৰ কথা ব্যক্ত কৰি উচুপি উঠিছিল। ম্যানমাৰ ভ্ৰমণ আৰু বাংলাদেশ ভ্ৰমণ সামৰি ৰোম অভিমুখে ৰাওনা হোৱাৰ সময়তে পোপ ফ্ৰান্সিছে মনৰ অনুভৱ ব্যক্ত কৰি কয় যে ৰহিংগা সকলক নিজৰ ফালৰ পৰা কেনেধৰণৰ আশ্বাস দিব সেই কথা ভাবিও বেদনা অনুভৱ কৰিছো। বাংলাদেশে ৰহিংদা সকলক আশ্ৰয় দি যি মহানুভৱতাৰ নিদৰ্শন দাঙি ধৰিছে সেয়া অবিশ্বাস্য বুলিও উল্লেখ কৰে পুৱ ফ্ৰান্সিছে।

৬ পৃষ্ঠাৰ পৰা

অস্তিত্বৰ সংকটত এছিয়াৰ সৰ্ববৃহৎ বৰাহীবাৰী মুগা সঁচ উন্নয়ন প্ৰকল্প

পিছলৈ কৰ্তৃপক্ষৰ অৱহেলা, কৰ্মচাৰী চূড়ান্ত হেমাহী আৰু স্থানীয় ৰাইজৰ সহযোগিতাৰ অভাৱত ই অচলাৱস্থাত উপনীত হয়। আনহাতে, কেন্দ্ৰটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ পদবীৰ প্ৰকল্প বিষয়াগৰাকী ১৯৯০ চনতেই বদলি কৰা হৈছিল। উল্লেখ্য যে ১৯৯০ চনৰ পৰা ২০০৭ চনলৈ প্ৰকল্প বিষয়া নোহোৱাকৈ ফাৰ্মখন চলি আছিল। প্ৰায় ১৭ বছৰৰ পিছত ২০০৭ চনত পুনৰ এগৰাকী প্ৰকল্প বিষয়াক দায়িত্ব দিয়া হয়। প্ৰকল্প বিষয়াৰ অনুপস্থিতিৰ সুযোগতে সেই সময়ছোৱাত মুঠ একৈশজন বিষয়া-কৰ্মচাৰীৰ অনুশাসনহীনতা, অৰাজকতা আৰু অবাধ ৰাজত্বই ফাৰ্মখনক মৃত্যুৰ মুখলৈ ঠেলি পঠিয়ায়। উল্লেখ্য যে ফাৰ্মখনত বিষয়া কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবে চৰকাৰে লাখ লাখ টকা ব্যয়ৰেৰে নিৰ্মাণ কৰা আবাসগৃহ সমূহত কোনো বিষয়া কৰ্মচাৰী নথকাৰ বাবে গৃহবোৰ জহিখহি যায়। বিভাগটোৱে এই আবাসগৃহসমূহ বাৰে বাৰে পুনৰ নিৰ্মাণ কৰি লাখ লাখ টকা ৰাজহুৱা ধন আত্মস্বাত কৰাৰো অভিযোগ উঠিছে। যিটো কেন্দ্ৰৰ পৰা প্ৰতি বছৰে কমেও ১০০ জন স্থানীয় ব্যক্তিৰ ক্ৰমে ১০ হাজাৰকৈ কেইবালাখ টকা উপাৰ্জন হৈছিল, সেই সময়ছোৱাত কেন্দ্ৰটো প্ৰায় অচল হৈ পৰে। বৰ্তমান দায়িত্বত থকা প্ৰকল্প বিষয়াগৰাকীয়েও ৪০০ কিঃ মিঃ দূৰত্বৰ গুৱাহাটীত থাকিয়েই কাম-কাজ নিৰীক্ষণ কৰাটো আন এক তাৎপৰ্যপূৰ্ণ বিষয় হিচাপে চৰ্চিত হৈছে। উল্লেযোগ্য যে বিগত ১০ বছৰ সৰহভাগ সময় গুৱাহাটীত থাকিয়েই দায়িত্ব চম্ভলা প্ৰকল্প বিষয়া মৃনালক্ৰান্তি কলিতাক সম্প্ৰতি চৰকাৰে উপহাৰ হিচাপে প্ৰদূন্নতি দি গুৱাহাটী সঞ্চালকালয়লৈ নিয়াৰ যো-যা চলাইছে। আনহাতে ফাৰ্মখনৰ একমাত্ৰ উন্নয়ণ বিষয়া গীতাঞ্জলি দাসক যোৱা ২০০৮ চনত তিতাবৰ সঁচ উৎপাদন কেন্দ্ৰত সংযুক্ত কৰি বৰাহীবাৰীক মূগা সঁচ উন্নয়ন প্ৰকল্পৰ কাম-কাজত ব্যাঘাট জন্মাইছে। কেন্দ্ৰটোৰ ভগ্নপ্ৰায় কাৰ্যালয়ৰ লগতে মুগা সঁচ তৈয়াৰী গৃহ, পলুৰ জিৰণি ঘৰ আৰু কৰ্মচাৰীৰ আৱাসবিলাকৰ সম্প্ৰতি মেৰামতি অব্যাহত আছে। শেহতীয়াকৈ চৰকাৰে আবণ্টন দিয়া বিশ্ব বেংকৰ সাহাৰ্য পূঁজিৰ বৃহৎ ধনৰাশিৰে প্ৰকল্পটোৰ চাৰিসীমাৰ বেৰ, দুটা ডেমষ্টেটৰ আৰু দুটা গেষ্ট হাউছৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য চলি আছে। আনহাতে এই কেন্দ্ৰটো ৰেচম বিভাগৰ চাংমাই চাপৰি আৰু মাউত চাপৰি নামৰ দুটা বৃহৎ অঞ্চলৰ মূগা আৰু গো-চৰণীয়া পথাৰ আছে। প্ৰকল্পটোৰ অন্তৰ্গত ২,৯৪০ জোপা চোমগছ উপযুক্ত প্ৰতিপালনৰ অভাৱত দিনক দিনে কমি গৈছে। সীমাত কোনো বেৰ নথকাৰ ফলত গৰু-ছাগলী তথা একাংশ দুষ্কৃতিকাৰীয়ে চোমনিখন ধ্বংস কৰিব ধৰিছে। ১৯৯৪ চনত একেৰাতিত ৫২ জোপা চোমগছ চুৰি হোৱাৰ পিছত এতিয়াও মাজে মাজে চুৰিকাৰ্য অব্যাহত আছে। আনহাতে, একাংশ দুষ্কৃতিকাৰীয়ে চোমনিখনত অগ্নিসংযোগ কৰিও বিস্তৃত ক্ষতি কৰিছে। এই সম্পৰ্কত বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই আৰক্ষীক এজাহাৰ দিছে যদিও আজি পৰ্যন্ত কোনো অপৰাধী কৰায়ত্ত নোহোৱাটো দুৰ্ভাগ্যজনক। প্ৰকল্পটোৰ দাঁতি কাষৰীয়া একাংশ লোকে ক্ষুদ্ৰ চাহখেতি কৰাৰ অভিপ্ৰায়েৰে ফাৰ্মখনৰ চোমগছ চুৰি আৰু অগ্নিসংযোগ কৰা বুলি সচেতন মহলে অভিযোগ কৰিছে। এক বিশেষসূত্ৰে জানিব পৰা মতে, ফাৰ্মখনৰ লগতে কেন্দ্ৰটোৰ নৈশ পহৰাদাৰী কেইজনক চক্ৰান্ত কৰি ৯০ দশকতে জিলা ৰেচম বিভাগৰ কাৰ্যালয়লৈ লৈ যোৱা হৈছিল। বৰ্তমান পহৰাদাৰীসকলক পুনৰ প্ৰকল্পটোত স্থানান্তৰিত কৰা হৈছে। আনহাতে, স্থানীয় ৰাইজ তথা গ্ৰাহকসকলৰ অদূৰদৰ্শিতা আৰু আকোঁৰগোজ মনোভাবৰ বাবেও চোমগছবিলাক দুৰ্বল হৈ পৰিছে বুলি বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই এই প্ৰতিবেদকক জনাইছে। যিহেতু প্ৰতিবছৰে দুটা সময়ত (কাতি আৰু জেঠ) ছিড আৰু কোকন উৎপাদন কৰাটো বিজ্ঞানসন্মত, স্থানীয় কিছুমান লোকে বছৰত চাৰিবাৰ পৰ্যন্ত মুগা উৎপাদন কৰিবলৈ উদ্যত হয়। ইয়াৰ ফলত মূগাৰ খাদ্য-গছ চোমবিলাক নিশকতীয়া হৈ পৰিছে। আনহাতে, গছবোৰক সজীৱ কৰি ৰাখিবৰ বাবে সাৰ যোগানৰ কোনো ব্যৱস্থা বিভাগটোৰ নাই। বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ অমনোযোগিতাৰ বাবে একাংশ চোমগছ বেমাৰত আক্ৰান্ত হৈ মৰিছে। প্ৰকল্পটোৰ দায়িত্ব ১৪ জন বিষয়া-কৰ্মচাৰীৰ উপৰি ৮ জন মাষ্টাৰ ৰোলৰ কৰ্মচাৰীৰ ওপৰত ন্যস্ত থকাৰ পিছতো চোমনিখন বাহিয়ে বননিয়ে ঠাহখাই জংঘলৰ ৰূপ লোৱাটো পৰিতাপৰ বিষয়। আনহাতে, স্থানীয় একাংশ ৰাইজে এই প্ৰতিবেদকক জনোৱা মতে, প্ৰকল্পৰ অন্তৰ্গত মাউত আৰু চাংমাই মুগা চৰণীয়া পথাৰ দুখনৰ লগতে চোমনিখনত কিছুসংখ্যক লোকে বেদখল কৰি চাহখেতি আৰু অন্য খেতি কৰাত উঠিপৰি লাগিছে। বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ সন্মুখতে প্ৰকল্পটোৰ মাটি এনেদৰে বেদখল হোৱাটো বিভাগটোৰ বাবে চৰম লজ্জাজনক বুলি সচেতন মহলে প্ৰকাশ কৰে। বৰাহীবাৰীৰ ৰেচম কেন্দ্ৰত ঘাইকৈ ছিড আৰু কোকন উৎপাদন হয়। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে স্থানীয় ৰেচম শিল্প উন্নতিৰ বাবে ৯০ দশকত বৰাহীবাৰী কেন্দ্ৰত পি-২ নামৰ এটা প্ৰকল্প হাতত লৈছিল যদিও স্থানীয় ৰাইজৰ অসহযোগিতাত মহৎ প্ৰকল্পটো সফল নহ'ল। ইয়াৰ উপৰি ১৯৯১-৯২ চনত এই কেন্দ্ৰটোত ২৭.৬০ টকা হিচাপে দিন মদুৰি দি ৪৮ জন যুৱকক ষাঠিদিনীয়া এক প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছিল। অসমৰ অৰ্থনৈতিক তথা জাতীয় জীৱনত এক সুকীয়া আসন থকা ৰেচম শিল্পৰ উন্নতিৰ বাবে বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই যাৱতীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। আনহাতে, সমগ্ৰ শিৱসাগৰ জিলাৰ ৰেচম শিল্প আৰু বৰাহীবাৰী মুগা সঁচ উন্নয়ন প্ৰকল্পটো সফল নোহোৱাৰ মুলতে কেইটামান কাৰণ পৰিলক্ষিত হৈছে।

সমস্যাই জুৰুলা কৰিছে মুগাপালকক ঃ

জিলাখনৰ মুগাপালকসকল হতাশ হোৱাৰ প্ৰধান কাৰণ হৈছে উন্নত জাতৰ পলুৰ সঁচৰ অভাৱ। গ্ৰাহকসকলৰ পৰা জানিব পৰা মতে, ৰেচম বিভাগে পলুপালকসকলক উন্নত সঁচ যোগান ধৰাত ব্যৰ্থ হৈছে। বিভাগটোৱে নূন্যতমভাৱে যোগান ধৰা মুগা পলুৰ সঁচবিলাক ৰোগমুক্ত নহয়। আৰ্থিকভাৱে দুৰ্বল অথচ আগ্ৰহী লোকসকলে উন্নত জাতৰ সঁচ বিচাৰি যথেষ্ট অৰ্থ আৰু সময়ৰ অপব্যৱহাৰ কৰিবলগাটো অতি পৰিতাপৰ বিষয়। জিলাখনৰ ৰেচম শিল্পৰ গ্ৰাহকসকল ব্যৰ্থ হোৱাৰ আন এটা মূল কাৰণ হৈছে মুগা পলুৰ খাদ্য-গছ নুনী, এৰী আৰু চোমৰ সংখ্যা তেনেই নগণ্য। ৰেচম বিভাগৰ অন্তৰ্গত যিবিলাক চোমনি আছিল সেইবিলাকৰ বেছিভাগেই উপযুক্ত প্ৰতিপালনৰ অভাৱত ধ্বংস হৈ পৰিছে। বিভাগটোৰ পৰা জানিব পৰা মতে, শিৱসাগৰ মহকুমাৰ অন্তৰ্গত আমগুৰি আৰু নামতিত প্ৰায় ৫০ বিঘা মাটিত কিছুদিনৰ পূৰ্বে পলুৰ খাদ্য-গছ ৰোপন কৰাৰ লগতে চৰাইদেউ মহকুমাৰ খৰিয়াভেটাত ২৫০ জন মুগাপালকক উপকৃত হ'ব পৰাকৈ প্ৰায় ১০০ বিঘা মাটিত চোমগছ ৰোপন কৰা হৈছে। জিলাখনত থকা হাজাৰ হাজাৰ আগ্ৰহী মুগাপালকৰ বাবে ১৫০ বিঘা মাটিৰ মুগাৰ খাদ্য-গছ যথেষ্ট বুলিব নোৱাৰি।

শিৱসাগৰৰ ৰেচম শিল্প তথা বৰাহীবাৰীৰ মুগা প্ৰকল্পই সন্মুখীন হোৱা অতিকৈ গৰুত্বপূৰ্ণ সমস্যাটো হৈছে প্ৰদূষণ। উল্লেখ্য যে উক্ত জিলাখন চাহ আৰু খাৰুৱাতেলৰ বাবে বিখ্যাত। তথ্যৰ পৰা জানিব পৰা মতে, শিৱসাগৰ জিলাত ৫৮ খন বৃহৎ আৰু ৩০০ খনৰো অধিক ক্ষুদ্ৰ চাহ বাগিছা আছে। এই চাহ বাগিছা বিলাকত বিবিন্ন সময়ত প্ৰয়োগ কৰা কীটনাশক ঔষধৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা প্ৰদূষণে চোমনিৰ হাজাৰ হাজাৰ পলু নষ্ট কৰিছে। আনহাতে, জিলাখনৰ খাৰুৱাতেলৰ কূপসমূহে সৃষ্টি কৰা প্ৰদূষণৰ ফলত পলুবিলাক সহজে মৃত্যুমুখত পৰে। জিলাখনৰ লগতে বৰাহীবাৰী প্ৰকল্পৰ আশে-পাশে সিঁচৰতি হৈ থকা ইটাভাতাবিলাকে প্ৰদূষণ সৃষ্টি কৰি ৰেচম শিল্পটোৰ বাৰুকৈয়ে অনিষ্টসাধন কৰিছে বুলি সচেতন মহলে অভিযোগ কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত চাহ বাগিছা কৰ্তৃপক্ষ আৰু প্ৰাকৃতিক গেছ আয়োগ তথা ইটাভাতা মালিকক পলুপালকসকলে ক্ষতিপূৰণ দাবী কৰি আহিছে যদিও মালিকপক্ষই গ্ৰাহকসকলক প্ৰতাৰণা কৰাৰহে অভিযোগ পোৱা গৈছে।

জিলাখনৰ ৰেচম শিল্পৰ লগত জড়িত থকা গ্ৰাহকসকলৰ অন্যতম সমস্যা হৈছে উন্নত বজাৰৰ অভাৱ। লেটা আৰু সূতা বেচা-কিনা কৰিবৰ বাবে জিলাখনত এখন বজাৰৰ অতি প্ৰয়োজন। জিলাখনৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত সিঁচৰতি হৈ থকা উৎপাদিত সামগ্ৰীসমূহ গ্ৰাহকসকলৰ অজ্ঞতাৰ বাবে উচিত মূল্যৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাৰ অভিযোগ প্ৰায়ে পোৱা গৈছে। আনহাতে, শিৱসাগৰ নগৰত থকা একমাত্ৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ মুগা বেংকটোৱেও পলুপালকসকলে পাব পৰা উচিত মূল্যৰ পৰা সদায় বঞ্চিত কৰি আহিছে বুলি একাংশ গ্ৰাহকে অভিযোগ কৰিছে।

সাংসদ তাছাৰ বদন্যতাক ৰাইজৰ সলাগ ঃ

বিগত বৰ্ষৰ শেষৰ ফালে যোৰহাট লোকসভা সাংসদ কামাখ্যা প্ৰসাদ তাচাই বৰাহীবাৰীৰ মূগা সঁচ উন্নয়ন প্ৰকল্প ভ্ৰমণ কৰিছিল। ভ্ৰমণ কালত সাংসদ গৰাকীয়ে বিষয়া-কৰ্মচাৰী আৰু স্থানীয় ৰাইজৰ লগত আলোচনাত মিলিত হৈ প্ৰকল্পটো উন্নয়নৰ বাবে এক আঁচনি লোৱাৰ সিদ্ধান্ত লয়। জানিব পৰা মতে সাংসদ গৰাকীয়ে প্ৰকল্পটো উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত এককোটি মান টকা চৰকাৰৰ পৰা আদায় কৰিব বুলি বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ পৰা জানিব পৰা গৈছে। যুৱ সাংসদ গৰাকীৰ প্ৰচেষ্টাত মূগা প্ৰকল্পটো উন্নয়ন হোৱাৰ লগতে পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণ কেন্দ্ৰ হিচাপেও গঢ় লৈ উঠিব বুলি সচেতন মহলে মত পোষণ কৰিছে। জনপ্ৰিয় সাংসদ গৰাকীৰ বদন্যতাক ৰাইজে সলাগ লৈছে।

ৰেচম শিল্পৰ সুযোগ আৰু সম্ভাৱনা ঃ

বিশ্ববিখ্যাত সোণালী সূতা প্ৰস্তুত কৰাৰ বাবে মুগাপালকসকল অতি আগ্ৰহী যদিও সাম্প্ৰতিক সময়ত ক্ষুদ্ৰ চাহখেতিয়ে কৃষকসকলক আকৃষ্ট কৰাত মু্া পালনৰ প্ৰতি অনীহাই দেখা দিছে। সুখৰ বিষয়ে যে তাৰ মাজতো কেইজনমান উদীয়মান যুৱকে বিভিন্ন প্ৰত্যাহ্বান নেওচি মুগা পালনত নিজকে নিয়োজিত কৰি ৰাখিছে। বৰাহীবাৰী মুগা সঁচ উন্নয়ন প্ৰকল্পটো এছিয়া মহাদেশৰ ভিতৰতে দ্বিতীয় সৰ্ববৃহৎ কেন্দ্ৰ। আনহাতে, মুগাশিল্প অসমৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত শিল্পবোৰৰ ভিতৰত অন্যতম। সেয়েহে ৰেচম শিল্প তথা বৰাহীবাৰী প্ৰকল্পই সন্মুখীন হোৱা ভয়াবহ সমস্যাসমূহ চৰকাৰ আৰু কৰ্তৃপক্ষই অনতিপলমে দূৰ কৰি ৰেচম শিল্প তথা প্ৰকল্পটো সুচল কৰিবলৈ জৰুৰী পদক্ষেপ গ্ৰহণৰ বাবে ৰাইজে দাবী জনাইছে। ইয়াৰ অন্যথা মুগা শিল্পটোৰ অস্তিত্ব বিপন্ন হোৱাত কোনো অস্বাভাৱিকতা নাথাকিব।

৬ পৃষ্ঠাৰ পৰা

শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন

অৰ্থনৈতিক দুৰৱস্থাৰ বাবে কাম বিচাৰিলেই কাম পোৱা নাযায়। পৰিকল্পনা আয়োগৰ (Planning Commissing) প্ৰতিবেদন মতে এনে উপাৰ্জন বিচৰাসকলৰ শতকৰা বাৰ জনেহে চাকৰি পায়। তাৰ ভিতৰত আঠ শতাংশই প্ৰায় ৰাজহুৱা খণ্ডত আৰু চাৰি শতাংশই পায় ব্যক্তিগত খণ্ডত। অৰ্থাৎ ৮৮ শতাংশই নিজাববীয়াকৈ কিবা এটা কৰিবৰ প্ৰয়োজন হয়। কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰ হ'ল জনগণৰ মংগলকাৰী প্ৰতিনিধি। সেয়ে চৰকাৰীভাৱে জনতাক উপাৰ্জনৰ পথ মুকলি কৰি দিয়াটো হ'ল এক দায়ৱদ্ধতা। ইয়াৰ বাবে আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰে কিছুমান প্ৰয়োজন ভিত্তিক কাৰ্যক্ৰম ল'ব লাগে। এনে আঁচনিত আহি পৰে শিক্ষক নিযুক্তি, ছিটা দিওঁতা, চিকিৎসা-সেৱক, স্বাস্থ্য ক্ষেত্ৰত কাম কৰা ব্যক্তি, বিজুলী মেকানিক, পানীৰ মেকানিক-প্লাম্বাৰ আদি। ইয়াৰ বাবে স্থাপিত হৈছে পলিটেকনিক, আই টি আইৰ দৰে শিক্ষানুষ্ঠানত য'ত প্ৰয়োজনীয় শিক্ষা দি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক অৰ্হতাসম্পন্ন কৰি তোলা হয়।

আমাৰ দেশৰ প্ৰতিখন ৰাজ্যতে পলিটেকনিক আছে। ইয়াৰ ভিতৰত আটাইতকৈ অধিক আছে মহাৰাষ্ট্ৰত প্ৰায় পঞ্চাশ খনৰো বেছি। ভাৰত চৰকাৰৰ মতে পলিটেকনিকবোৰত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পৰা পাঠ্যক্ৰমসমূহ হ'ল- অভিযান্ত্ৰিক দিশত অসামৰিক বা সামাজিক, যান্ত্ৰিক, বৈদুতিক, ইলেক্ট্ৰনি', ধাতু বিষয়ক, খনি সম্বন্ধীয়, বস্ত্ৰশিল্প, অ'টোমোবাইল, দূৰসংযোগ ব্যৱস্থা, চামৰা কাৰিকৰী, চামৰা শিল্প, ছপা কাৰিকৰী, ব্যৱহাৰিক ৰসায়ন, বস্ত্ৰত নমুনা প্ৰস্তুতকৰণ, পানীৰ মিস্ত্ৰীৰ কাম, প্লাষ্টিক শিল্প সম্বন্ধীয়, আংকিক ইলেক্ট্ৰনি', কম্পিউটাৰ, চিকিৎসা বিষয়ক ইলেক্ট্ৰনি', কাৰিকৰী আৰু ব্যৱহাৰিক ৰসায়ন, অগ্নিশাল সম্পৰ্কীয় প্ৰযুক্তি, সঁজুলি নিৰ্মাণ প্ৰযুক্তি, অনাতাঁৰ প্ৰযুক্তি, গুঠনি প্ৰুযুক্তি, সূতা প্ৰস্তুতকৰণ, গ্ৰাম্য প্ৰযুক্তি, কৃষি প্ৰযুক্তি, কম্পিউটাৰ প্ৰযুক্তি আদি। ইয়াৰে য'ত যি প্ৰযোজ্য হ'ব পাৰে তাক পাঠ্যক্ৰমত ৰখা উচিত। এইক্ষেত্ৰত মহাৰাষ্ট্ৰ ৰাজ্য অতিকৈ আগবঢ়া। তাত পঞ্চাশৰো অধিক পলিটেকনিক আছে। এনে পলিটেকনিকত দশম মানৰ পাছত পঢ়িব পাৰি। পাঠ্যক্ৰমৰ সময় তিনি বছৰ। আমাৰ অসমত লগাৰ জোখাৰে পলিটেকনিক স্থাপিত হোৱা নাই। তদুপৰি স্থানীয়, প্ৰয়োজনভিত্তিক পাঠ্যক্ৰম সংযুক্ত কৰা হোৱা নাই। পলিটেকনিকৰ সমাপ্ত কৰি আমাৰ যুৱক-যুৱতীসকলে নিজাববীয়াকৈ কৰ্মসংস্থানৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। লগতে কওঁ যে আমাৰ ৰাজ্যত ছোৱালীৰ বাবে আছুতীয়াকৈ পতা পলিটেকনিক বৰ কম।

ক্ৰমশ...

৮ পৃষ্ঠাৰ পৰা

অসমীয়া সমাজ জীৱনত তামোল-পাণ

অসমীয়া সমাজত তামোলখনৰ বাহিৰে আদৰৰ বস্তু একো নাই। দুখীয়া-নিছলাৰ কথা নাই প্ৰত্যেকৰে বাৰীত এজোপা হ'লেও তামোল গছ থাকেই। কোনো লোকে নতুনকৈ বাৰী পাতিবলৈ ল'লে আন গছৰ লগতে অপৰিহাৰ্য হিচাপত তামোল-পাণেও স্থান পায়। প্ৰতিজন অসমীয়া লোকৰ ওচৰত আমাৰ অনুৰোধ বাৰীত তামোল-পাণ ৰোৱা প্ৰতিজন অসমীয়াৰ ধৰা-বন্ধা ৰীতি হওক। আমাৰ ব্যক্তিগত জীৱনৰ লগতে সামাজিক জীৱনত একাত্ম হৈ পৰা তামোল-পাণ সম্প্ৰতি কৃষিভিত্তিক এক অৰ্থ উপাৰ্জনৰ উৎস হৈ পৰিছে। তামোল গছ সাধাৰণতে ব'হাগ মাহত ৰোৱা হয়। কিছুমান লোকে শাৰদীয় দুৰ্গা পূজাৰ দেৱী বিদায় লোৱাৰ দিনাও তামোলৰ পুলি ৰোৱা দেখা যায়। প্ৰথমতে পুৰঠ তামোল বাৰীৰ এচুকত মাটি চহাই তামোলৰ বীজ গজাবলৈ পোতা হয়। গজালি মেলি গছজোপা ডাঙৰ হ'বলৈ ধৰিলে তাৰ পৰা তুলি নি নিৰ্দিষ্টকৈ আগতে খন্দাই থোৱা গাঁতত গোবৰ সাৰ প্ৰয়োগ কৰি ৰোৱা হয়। পুলিসমূহ তুলি নিয়াৰ সময়ত পুলিটোৰ দক্ষিণ ফালত এটা দিন দি সেই চিন দক্ষিণ ফালত থকাকৈ নুৰুলে তামোল নালাগে বুলি লোকবিশ্বাস আছে। পাঁচ বছৰৰ পৰা আঠ বছৰৰ ভিতৰত তামোল লাগিবলৈ ধৰে। সম্প্ৰতি তামোলৰ বজাৰখন বৰ লাভজনক হোৱা হেতুকে ৰাজ্যখনৰ বহু লোকে বেছিকৈ তামোলৰ খেতি কৰিবলৈ লোৱাটো সঁচাকৈয়ে শুভ লক্ষণ বুলি ক'ব পাৰি। পুৰঠ তামোলৰ পৰা ছুপাৰী তৈয়াৰ কৰাৰ উপৰি গাঁতত পুতি পচাই 'বুঢ়া' তামোল হিচাপেও তৈয়াৰ কৰা হয়। সম্প্ৰতি পাণ গছৰ খেতিও বৰ লাভজনক। এই গছবিধ বৰ সংবেদনশীল। পাণ গছ বগাবলৈ ওখ গছ, প্ৰচুৰ ছাঁ আৰু পানীৰ প্ৰয়োজন। সাধাৰণতে শাওণ মাহত পাণ গছ ৰোৱা হয়। সেয়ে অসমীয়াত এষাৰ কথা আছে— 'এক অহিণে ধান, তিনি শাওণে পাণ'। অৰ্থাৎ তিনি বছৰৰ পিছত পাণ ছিগিব পৰা হয়। কথিত আছে— 'পঢ়ায় পঢ়ে ৰোৱে পাণ, এই তিনি নিচিন্তে আন'। অসমীয়া সংস্কৃতিত তামোল-পাণৰ ব্যৱহাৰ ব্যাপক কৰি তোলাৰ গুৰিতে অষ্ট্ৰিকসকলৰ নাম ল'বই লাগিব। যদিও তামোল-পাণৰ খেতি অষ্ট্ৰিকসকলে আৰম্ভ কৰিছিল, তথাপি মংগোলীয় সংস্কৃতিত ধৰ্মীয় আৰু সামাজিক কালত তামোল-পাণৰ ব্যৱহাৰ মন কৰিবলগীয়া। অসমৰ ৰজা কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মনে মগধৰ ৰজা হৰ্ষবৰ্ধনৰ লগত মিত্ৰতা কৰিবলৈ তামোল গছৰ পাতেৰে সজা টোমৰ ভিতৰত কেঁচা তামোল হংসবেগ নামৰ দূতজনৰ হাতেৰে উপঢৌকন হিচাপে পঠাইছিল। পুৰণি তাম্ৰলিপিতো আছে অসমৰ তামোল-পাণৰ সুখ্যাতি। আহোম স্বৰ্গদেউসকলৰ দিনত ৰজা আৰু ডা-ডাঙৰীয়াসকলক তামোল-পাণ যতনাবলৈ সৃষ্টি কৰিছিল তামুলী নামৰ এক শ্ৰেণী বিষয়া পদৰ। কেৱল তামোল-পাণৰ বাৰীখন পৰিপাটিকৈ ৰখাৰ কাৰণেই মোমাই তামুলী 'বৰবৰুৱা' পদলৈ উন্নীত হৈছিল। তামোল শব্দৰ পৰা অসমৰ ভালেমান ঠাইৰ নাম হৈছে। যেনে- তামোলবাৰী, তামুলীছিগা, তামোলপুৰ আদি। গাঁৱত বসন্তই দেখা দিলে ধৰ্মীয় বিশ্বাস নাইবা লোকবিশ্বাসৰ কাৰণেই হওক আয়তীসকলে মা-মহামায়াক থুৰীয়া তামোল-পাণেৰে কাকুতি কৰে এনেদৰে— বৰ আইৰ মাননি পায়স পিঠাগুড়ি, মাজু আইৰ মাননি গুৱা..., অসমৰ আগতে গুৱা কাটি থৈছোঁ, ওলাওঁতে সোমাওঁতে খাবা।

অসমীয়া সমাজ সংস্কৃতি ধৰ্মীয় সকলো দিশত আগস্থান লৈ থকা তামোল-পাণ অসমীয়াৰ বাবে কোনোদিন হ'ব নোৱাৰে অপ্ৰাসংগিক। এই বহুমূলীয়া সম্পদ তামোল-পাণক অসমীয়া সমাজখনৰ প্ৰতিজন লোকে অতি মৰম-আদৰেৰে বুকুৰ মাজত সাৰটি ৰাখিব লাগিব।

ফোন-৯৮৫৯৪ ৬১১৫৭

১১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

বিষাদৰ বৰষুণ জীৱনৰ ৰ'দ

পৰা পৃথক। আত্মাই কেৱল সত্যকহে চিনি পায় আৰু সত্যৰ সাধনাতহে প্ৰকৃত জ্ঞান লাভ হয়। সেইকাৰণে "চিত" অৰ্থাৎ 'জ্ঞান' শব্দটো ভগৱানৰ লগত জড়িত। আত্মা আৰু পৰমাত্মাৰ পৰিচয় তিনি পুৰুষৰ উপলব্ধিৰদ্বাৰা সম্ভৱ হয়। পাচ তত্বৰ শৰীৰ ধাৰণ কৰি যি মনুষ্যৰ আত্মাই কৰ্ম কৰে তাক সাকাৰ মনুষ্য লোক বুলি কোৱা হয়। এই মনুষ্য লোকৰ আত্মাৰ কৰ্ম অনুসৰি সুখ-দুখ নিৰূপিত হয়। দ্বিতীয়বিধ হ'ল সূক্ষ্ম দেৱলোক য'ত সকলো প্ৰকাৰৰ প্ৰকাশ বিদ্যমান হয় দিব্যজ্যোতি লাভ কৰাৰ বাসনা জাগৃত হয়। তৃতীয় হ'ল ব্ৰহ্মলোক যাক শান্তিধাম বুলি কোৱা হয় আৰু ইয়াতেই পৰমাত্মাৰ নিবাস হয়। শ্ৰীৰামচন্দ্ৰৰ লগত হনুমানৰ সম্বন্ধবুজাবলৈ হনুমানে কৈছে যে, দেহবুদ্ধিত মই তোমাৰ দাস, জীৱবুদ্ধিত মই তোমাৰ অংশ আৰু আত্মাবুদ্ধিত তুমিয়েই "মই"। তেল, শলিতা আৰু জুইয়ে যিদৰে চাকি এগচিৰ অস্তিত্ব বহন কৰে, সেইদৰে এই দেহবুদ্ধি, জীৱবুদ্ধি আৰু আত্মাবুদ্ধিৰ সু-সংগঠিত মিলনতেই সুখৰ সঞ্চাৰ হয়। প্ৰতি জীৱসত্তাৰ মাজত এক পৰম চৈতন্য সত্তা বিদ্যমান এই চৈতন্য সত্তাই পৰমাত্মা বা ভগৱান। অৰ্থাৎ দেহক পৰিচালনা কৰা চৈতন্য শক্তিয়েই হ'ল আত্মা। মানৱৰ দেহ যদি এখন গাড়ী হয় তেনেহ'লে আত্মা হ'ল তাৰ চালক। যিদৰে প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত আৰু মনোযোগী চালকে এখন মটৰ ভালদৰে সঠিক ৰাষ্টাত কোনো দুৰ্ঘটনা নোহোৱাকৈ চলাই নিব পাৰে, সেইদৰে আত্মাৰ জাগৃতিয়ে জীৱনৰ দুখ হৰণ কৰিব পাৰে। আমাৰ শাস্ত্ৰসমূহত কোৱা হৈছে প্ৰতিদেহতে আত্মাৰ বাস আছে ঃ "কুকুৰ শৃগাল গদৰ্ভৰো আত্মাৰাম / জানিয়া সবাকো কৰিবা প্ৰণাম / সমস্তে প্ৰাণীক দেখিবাহা আত্মসম / উপায় মধ্যত ইটো অতি মোক্ষতম"। ইয়াৰদ্বাৰা ইয়াকেই বুজা যায় যে আত্মা হ'ল জীৱৰ চালিকাশক্তি আৰু আত্মাৰ জ্ঞান অনুধাৱন কৰি সংসাৰ চলোৱাজনে সহজতে সুখৰ ৰাষ্টা বিচাৰি পায়।

আত্মাক বা মনক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ প্ৰধান অস্ত্ৰপাট হ'ল জ্ঞান আহৰণ। প্ৰচুৰ জ্ঞান আহৰণ কৰাজন নাইবা আহৰণ কৰা আগ্ৰহীজন কেতিয়াও অকৃতকাৰ্য নহয়। জি. এইচ্. লেৰিজে কৈছে — "A mind full of piety and knowledge is always rich; it is a bank that never fails". জ্ঞান অৰ্জনৰ বাবে অধ্যয়ন আৰু আগ্ৰহীমনৰ আৱশ্যক। এই বিষয়ে 'আমাক গ্ৰন্থ লাগে কিয়' ত পিছলৈ বিষদভাৱে আলোচনা কৰা হ'ব। অনিয়ন্ত্ৰিত মনক এখন ৰথৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে উপনিষদত। আত্মা হ'ল ৰথৰ আৰোহী আৰু জ্ঞান বা বুদ্ধি হ'ল ৰথৰ সাৰথি আৰু মন হ'ল লেকাম। ৰথখন টানি নিয়া পাঁচটা ঘোঁৰা যাক পঞ্চ ইন্দ্ৰিয়ৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে, যদি অনিয়ন্ত্ৰিত হৈ ৰথ গৈ ক'ত পৰিব তাৰ নিশ্চয়তা নাথাকে। গতিকে ভগৱান বা ঈশ্বৰে আমাৰে অনিয়ন্ত্ৰিত মনৰ লেকাম লগোৱাত সহায় কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰৰ অস্তিত্ব অস্বীকাৰ হয়তো কোনোৱে কৰিব পাৰে কাৰণ ঈশ্বৰক কোনোৱে সোঁশৰীৰে কেতিয়াও দেখা পোৱা নাই। লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই কৈছিল — "ঈশ্বৰক আমি দুচকুৰে দেখা পোৱা নাই বুলি যে ঈশ্বৰ নাই এনে নহয়, আচলতে আমি এই জগতৰ নিচেই তাকৰ ভাল বস্তুহে চকুৰে দেখিবলৈ, তাকৰ ভাল কথাহে শুনিবলৈ পাওঁ, আজিকালি বিজ্ঞানে প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছে যে আমি একপ্ৰকাৰৰ অন্ধ আৰু কলা"। পৰমাত্মাৰ অস্তিত্ব অনুভৱ কৰা আৰু আত্মাৰ শক্তি বৃদ্ধি কৰি মনক নিয়ন্ত্ৰিত কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা অতীৱ জৰুৰী। প্ৰাৰ্থনা হ'ব পাৰে মন নিয়ন্ত্ৰণৰ এটা সহজ পথ। কোনো কথাতেই উদ্বিগ্ন নহৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে। কাৰণ ঈশ্বৰ সদাবিদ্যমান আৰু ঈশ্বৰে কেতিয়া কি কৰিব লাগে, কি দিব লাগে কি দিব নালাগে ভালদৰে জানে। নীৰৱে নিৰলে একান্তমনে ঈশ্বৰৰ লগত একাত্ম হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আত্মা শুদ্ধ হয়, মন প্ৰফুল্লিত হয় আৰু কৰ্মদ্যোম বৃদ্ধি হয়। নীৰৱতাই আত্মাৰ ফুল ফুলায়। ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰে লিখিছে ঃ

"ফুলবোৰ যেন কথা
তাৰ চাৰিওফালে থকা
পাত বোৰ যেন নীৰৱতা।"

১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

জাতিৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে অসম চুক্তি

আৰম্ভ হোৱা বিদেশী নাগৰিক বহিষ্কাৰ আন্দোলনৰ সমাপ্তি সূচক অসম চুক্তিৰ জৰিয়তে বিদেশী নাগৰিক সমস্যাটোৰ সমাধান ওলাব বুলিয়েই অসমৰ অধিক সংখ্যক লোকে বিশ্বাস কৰিছিল। অসম চুক্তি সম্পাদিত হোৱা ৩২ বছৰ পূৰ্ণ হ'ল। বিদেশী বহিষ্কাৰৰ ভিত্তি বৰ্ষ হিচাপে ৭১ চনৰ ২৪ মাৰ্চৰ তাৰিখটো নিৰ্ধাৰিত হোৱাৰো ৪৬ বছৰ পূৰ্ণ হ'ল। এইছোৱা সময়ত দিল্লীত গঠন হোৱা বিভিন্ন দলৰ চৰকাৰসমূহৰ লগতে অসমত গঠন হোৱা চৰকাৰ সমূহৰ কোনো এখনেই চুক্তি ৰূপায়ণৰ বিষয়টোক অগ্ৰাধিকাৰ দি সমস্যাটো সমাধানৰ চেষ্টা নকৰিলে। সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাকে ধৰি বিভিন্ন জাতীয় সংগঠনৰ লগত অনুষ্ঠিত হোৱা আলোচনা সমূহৰ সিদ্ধান্ত সমূহো কোনো এখন চৰকাৰে কাৰ্যকৰী নকৰিলে। শেষত উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ হস্তক্ষেপত, ন্যায়ালয়ৰ তত্বাৱধানত ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণৰ ৰায়দানেৰে উচ্চতম ন্যায়ালয়ে সমস্যাটো সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত এক ঐতিহাসিক ভূমিকা পালনৰ বাবে তৎপৰতা প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। এইছোৱা সময়ৰ ভিতৰত চৰকাৰ আৰু কিছু সংখ্যক সংগঠন আৰু ব্যক্তিয়েও সমস্যাটো যাতে সমাধান নহয় তাৰ বাবে ষড়যন্ত্ৰত লিপ্ত হোৱাৰ অভিযোগ বহুলাংশে প্ৰমাণিত হৈছে। উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ কাঢ়া নিৰ্দেশৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ, ৰাজ্যিক চৰকাৰ আৰু নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণৰ সমন্বয়কৰ যৌথ প্ৰচেষ্টাত ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণৰ ক্ষেত্ৰত গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পঞ্চায়তৰ নথি অগ্ৰাহ্য কৰাৰ ৰায়দানে কিছু হ'লেও অন্তৰায়ৰ সৃষ্টি কৰিছিল। ৩ কোটি ২৯ লাখ নাগৰিকৰ আবেদনৰ ভিতৰত ৪৮ লাখ, বিশেষভাৱে মহিলা আবেদনকাৰীয়ে আবেদনৰ লগত দাখিল কৰা পঞ্চায়তৰ নথি অগ্ৰাহ্য হোৱাৰ পিছত এই বৃহৎ সংখ্যক বিশেষকৈ বিবাহিত মহিলাৰ নাগৰিকত্ব অনিশ্চিত হৈ পৰিছিল। উচ্চতম ন্যায়ালয়ে নিৰ্ধাৰিত কৰি দিয়া খচৰা প্ৰকাশৰ শেষ তাৰিখ ২০১৭ চনৰ ৩১ ডিচেম্বৰৰ মাত্ৰ দুমাহ আগতে সমন্বয়ক প্ৰতীক হাজেলা, ৰাজ্যিক চৰকাৰ আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নিৰ্ধাৰিত তাৰিখত এন আৰ চি খচৰা প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত অপাৰগতা প্ৰকাশ কৰি আদালতৰ ওচৰত আবেদন দাখিল কৰিছিল। ৰাজ্যিক চৰকাৰ আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ আন্তৰিকতাৰ ওপৰত মহামান্য আদালতে বাৰে বাৰে সন্দেহ প্ৰকাশ কৰি দুয়োখন চৰকাৰকে সকীয়াই দিবলগীয়াও হৈছে। চৰকাৰৰ ভায়ৰ ওপৰত মহামান্য ন্যায়াধীশসকল অসন্তুষ্ট হৈ দেশৰ সাৰ্বভৌমত্ব ৰক্ষাৰ বাবে চৰকাৰ যদিহে অপাৰগ জনসাধাৰণেই এই দায়িত্ব পালন কৰিব বুলিও মন্তব্য কৰিছিল। যি কি নহওঁক মহামান্য আদালতে চৰকাৰ আৰু এন আৰ চি কৰ্তৃপক্ষৰ ওজপ-আপত্তি নুশুনি এন আৰ চিৰ যিখিনি কাম হৈছে সেইখিনিকে লৈ এন আৰ চিৰ খচৰা প্ৰকাশৰ বাবে নিৰ্দেশনা এন আৰ চি কৰ্তৃপক্ষক দিছিল। এন আৰ চি কৰ্তৃপক্ষই ১.৩ কোটি নথি পৰীক্ষা কৰিবলৈ বাকী থকা বুলি আদালতক জনাইছিল যদিও শেহতীয়াবাৰে দুই কোটি নাগৰিকৰ তালিকাভুক্ত এখন খচৰা ৩১ তাৰিখৰ ভিতৰত দাখিল কৰিব পাৰিব বুলি ন্যায়ালয়ক জনাইছিল। ন্যায়ালয়ৰ এই ঐতিহাসিক ৰায়ে সমস্যাটোৰ সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত এক সু-স্পষ্ট পথৰ সন্ধান দিয়া বুলি বিবেচিত হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পঞ্চায়তৰ নথি সম্পৰ্কীয় ৰায়টো খাৰিচ কৰি উচ্চতম ন্যায়ালয়ে ব্যাপক পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰ অন্তত সংযোগী প্ৰমাণপত্ৰ হিচাপে পঞ্চায়তৰ নথি দাখিল কৰিব পাৰিব বুলিও ৰায় দিছে। মুঠ ৪৮ লাখৰ ভিতৰত ১৯ লাখৰ নাম ভূমিপুত্ৰ বা স্থায়ী নাগৰিক হিচাপে খচৰাত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱাৰ পিছত যি ২৯ লাখক লৈ যি সংশয়ে দেখা দিছিল সেই সংশয়ৰো একপ্ৰকাৰ অৱসান ঘটা বুলি ক'ব পাৰি। ইতিমধ্যে যুদ্ধকালীন তৎপৰতাৰে এন আৰ চিৰ নথি-পত্ৰ পুনৰীক্ষণৰ কাম জিলাই জিলাই আৰম্ভ হৈছে। বিগত দিনৰ চৰকাৰী ভূমিকাই সমস্যাটো সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত ৰাজনৈতিক উদ্দেশ্য লুকাই থকাৰ কথাটো প্ৰমাণ হৈছে। উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ ৰাজ্য অসমৰ অস্তিত্বৰ লগত সম্পৰ্কিত এটা বিষয়ক উপেক্ষা কৰি হ'লেও ৰাজনৈতিক মেৰু বিভাজনৰ দ্বাৰা ক্ষমতাৰ ৰাজনীতিত উপকৃত হোৱা ষড়যন্ত্ৰৰ কথাটো ইতিমধ্যে পোহৰলৈ আহিছে। বিগত প্ৰায় চাৰিটা দশকত বিদেশী নাগৰিকৰ সমস্যাটোক লৈ আমাৰ ৰাজ্যত বহুবোৰ ৰাজনৈতিক দল সক্ৰিয় হ'ল। বহুতো দল-সংগঠনে আৰু স্বাৰ্থান্ধ সাম্প্ৰদায়িক ৰাজনীতিকে নিৰাপত্তাহীনতাত ভোগা অনগ্ৰসৰ, অৰ্দ্ধহাৰী লোকসকলক বেহু মুক্ত কৰাৰ চেষ্টা নকৰিলে। বৰং আত্ৰানিত ভোগা অসহায় লোকসকলক লৈ ৰাজনীতিৰ বেপাৰহে কৰা দেখা গ'ল। এতিয়াও স্বাৰ্থান্বেষী মহলৰ সান্দহ খোৱা বালি তল যোৱাৰ ভয়ত তেওঁলোকে যে ষড়যন্ত্ৰ নকৰিব সেই কথা ন দি ক'ব নোৱাৰি। অসমক ভালপোৱা, নিজকে অসমীয়া বুলি অহংকাৰ কৰা, প্ৰকৃতাৰ্থত অসমৰ মাটি-পানী আৰু মানুহক নিজৰ প্ৰাণতকৈও আপোন বুলি ভবা সচেতন নাগৰিকসকলৰ সচেতনতাইহে সকলো ষড়যন্ত্ৰ ওফৰাই এন আৰ চি উন্নীতকৰণৰ জটিল প্ৰক্ৰিয়াটো জাতিৰ স্বাৰ্থত সুকলমে সম্পন্ন হ'ব বুলি আশা কৰিব পাৰি। অসমীয়া জাতি সংকটৰ মাজেৰে আগবাঢ়ি আহি এতিয়া এক জটিল সন্ধিক্ষণত উপনীত হৈছেহি। জাতিৰ স্বাৰ্থত, অসমৰ ভৌগোলিক চাৰিসীমাৰ ভিতৰত বসবাস কৰি থকা জাতি-গোষ্ঠী সমূহৰ ঐক্য-সংহতিৰ স্বাৰ্থত, অসমৰ অৱশিষ্ট অস্তিত্বকণ ৰক্ষা কৰাৰ বাবে বিদেশী নাগৰিকৰ সমস্যাটো অসম চুক্তিৰ আধাৰত সমাধান কৰাৰ বাহিৰে অসমীয়াৰ সন্মুখত আজিৰ তাৰিখত অন্য বিকল্প নাই। সকলো প্ৰতিকূলতাৰ বিপৰীতে সকলোৱে মিলি সমস্যাটোৰ সমাধানত আমি আত্মনিয়োগ কৰো আহক।

১৪ পৃষ্ঠাৰ পৰা

শিশুৰ মানসিক স্বাস্থ্য ঃ শিক্ষানুষ্ঠানৰ দায়িত্ব

থকা স্বকীয় বৈশিষ্ট্য জীপাল হৈ উঠাৰ সুবিধা পায়। তেওঁলোকৰ সংবেদনশীল মনোবৃত্তিয়ে পৰিৱেশৰ লগত খাপ খোৱাকৈ আগুৱাই যোৱাৰ প্ৰচেষ্টাত আভ্যন্তৰীণ শৃংখলাবোধৰ নিয়মাৱলী স্বভাৱজাতভাৱে নিজাববীয়াকৈ আহৰণ কৰে। প্ৰত্যেকৰেই নিজস্ব শৃংখলাবোধৰ নিৰ্দিষ্ট ৰূপ থাকে আৰু ঘৰুৱা পৰিৱেশৰ আবেষ্টনীত ক্ৰমশঃ নিজৰ সত্ত্বাৰ বিকাশ ঘটে। সেয়েহে শিশুক দৰ্কাৰ শৃংখলিত পৰিৱেশ। ঘৰ, শিক্ষানুষ্ঠানে তেনে নিৰ্মূল পৰিৱেশৰ যোগান ধৰিব পাৰে। শিশুৰ সম্ভাৱনাসমূহৰ বিকাশ ঘটোৱা এজন প্ৰাপ্তবয়স্কৰ দায়িত্ব। শিশুৰ অন্তনিৰ্হিত সম্ভাৱনাৰাজিক বুজি স্কুল বা ঘৰে তেওঁলোকৰ মনো-শাৰীৰিক, বৌদ্ধিক প্ৰস্ফুটিতকৰণৰ বাবে সম্পূৰ্ণ সম্ভাৰ আগবঢ়াবলৈ সুবিধা দিব লাগে।

মণ্টেশ্বৰী শিশুক আধ্যাত্মিক ভ্ৰূণ হিচাপে উল্লেখ কৰিছিল, তেওঁৰ মতে মনোজাগতিক গুণৰাজিৰ বিকাশ হঠাতে বৰ্হিজগতৰ সংস্পৰ্শৰ দ্বাৰা নহয়, ই অন্তনিৰ্হিত ইন্দ্ৰিয়গ্ৰাহ্য এটা স্বতঃস্ফূত ক্ৰিয়া যাৰ দ্বাৰা শিশুৱে নিত্য নতুন অভিজ্ঞতা আহৰণ কৰে আৰু শিশুৰ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্য গঢ় লয়। কিন্তু বহু প্ৰাপ্তবয়স্কই শিশু বিকাশৰ এই আশ্বৰ্যজনক দিশটোক বুজি নোপোৱাতো সবাতোকৈ দুখলগা। প্ৰাপ্তবয়স্কই শাৰীৰিক স্থিতিটো অনুভৱ কৰা বাবে বৃদ্ধিৰ দায়িত্ব ল'বলৈ তৎপৰ হৈ উঠে অথচ অতি সম্ভাৱনাপূৰ্ণ মন আৰু আত্মাৰ স্থিতি নুবুজা বাবে শিশুৰ বিকাশত ইয়াৰ প্ৰভাৱ অলাগতিয়াল হৈ ৰয়। শিক্ষা ব্যৱস্থাত মনৰ স্থিতিক অৱমাননা কৰা মানেই মনক অন্ধকাৰৰ গহ্বৰলৈ ঠেলি দিয়া। কবিগুৰু ৰবীন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰ, জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধী, জ্যোতিৰ্বা ফুলে আদিয়ে প্ৰাক স্বাধীন ভাৰতবৰ্ষত আগবঢ়োৱা বৈপ্লৱিক শিক্ষাপ্ৰণালীত ইয়াৰ প্ৰতিফলন মন কৰিবলগীয়া। কবিগুৰুৱে 'টোটাকাহিনী' গল্পটোত দেশৰ ছাত্ৰ সমাজক বিদ্যালয়ত পিঞ্জৰাবদ্ধ তৰাইৰ দৰে বন্দী কৰি নিৰস, শুকান বিদ্যাৰে অপৰিপুষ্ট অৱস্থাৰ যোগান ধৰি শিক্ষাৰ্থীক মনো-বৌদ্ধিক মৃত্যুৰ দুৱাৰলৈ কেনেদৰে গতিয়াই দিয়া হয় তাৰ স্পষ্ট বৰ্ণনা এটি এই সত্যৰ নিৰ্দশন মাত্ৰ।

স্পষ্টভাৱে ক'ব পাৰি যে শিশুৰ সৰ্বাত্ম বৰ্দ্ধন আৰু বিকাশত মনস্বত্ত্ব একাংগীভাৱে জড়িত, শাৰীৰিক স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ প্ৰতি যতন লওঁতে মানসিক দিশকো গুৰুত্ব সহকাৰে দৃষ্টি দিওতে মানসিক সক্ষমতা বা প্ৰবৃত্তিসমূহৰ সুপ্ৰতিভ বিকাশ মনত ৰখা দৰ্কাৰ। শিশুৰ আচৰণ সহজাত প্ৰবৃত্তিৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হয়; আবেগ, অনুভুতিৰ প্ৰকাশত প্ৰবৃত্তিয়ে যেনেদৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লওঁতে প্ৰবৃত্তিৰ কৰ্ম সঞ্চালনত আবেগেও উৎসাহ, উদ্দীপনা যোগায়। মানসিক স্বাস্থ্যৰ মূল বৈশিষ্ট্যসমূহৰ সৈতে জড়িত থকা অৱস্থা সমূহ হৈছেঃ পৰিৱেশ অভিযোজন ক্ষমতা, শাৰীৰিক আৰু বৌদ্ধিক বুদ্ধিবৃত্তিৰ বিকাশ, প্ৰচুৰ আত্মবিশ্বাস, অগাধ আত্মতৃপ্তি, আশাবাদী মনোভাৱ, সামঞ্জস্যপূৰ্বক আবেগিক আৰু সামাজিক সুস্থতা, পৰিৱেশ আৰু সময়ৰ প্ৰতি সচেতনতা, কৰ্মস্পৃহা ইত্যাদিৰ। শিক্ষাৰ্থীৰ আৱেগিক আৰু সামাজিক বা মানসিক স্বাস্থ্য ৰক্ষাত মাতাপিতা, পৰিয়ালৰ অন্যান্য সদস্যৰ দৰে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ ভূমিকা অতি গভীৰ। শিক্ষাৰ্থীৰ মৌলিক চাহিদা বিলাক জানি লৈ তেওঁলোকৰ সৈতে সুশৃংখিলতভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিলে তেওঁলোকৰ মাজত অতৃপ্তি বা অনাগ্ৰহ নেথাকিব। শিক্ষাৰ্থীৰ মানসিক বিকাশত গৃহ বা পৰিয়ালৰ দৰে বিদ্যালয়ৰ দায়িত্ব অপৰিসীম। বিৱৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থাত পিতৃ-মাতৃয়ে অৰ্থনৈতিক তাড়নাত সন্তানক চোৱাচিতা কৰোতে প্ৰয়োজনতকৈ বহু কম সময় দিব পৰা বাবে বিদ্যালয়ৰ কৰণীয় দায়িত্ব বহু বেছি, শিশু-শিক্ষাৰ্থীকেন্দ্ৰিক সুস্থ পৰিৱেশৰ মাধ্যমেৰে ব্যক্তিগত সত্ত্বাৰ বিকাশ, খেল-ধূলাৰ জৰিয়তে শিক্ষাৰ্থীৰ আনন্দদায়ক চিত্ত বিনোদনৰ ব্যৱস্থা আগবঢ়োৱাৰ লগতে শাৰীৰিক, মানসিক আৰু সামাজিক গুণাৱলী আহৰণৰ সম্ভাৰ দাঙি ধৰিব পাৰে। সেয়েহে বিদ্যালয় শিক্ষাৰ প্ৰথম কামটো হৈছে স্বাভাৱিক পটভূমিত শিক্ষাৰ্থীক পৰিৱেশৰ সৈতে খাপ খুৱাই, নিৰীক্ষণ আৰু শিকা বা স্বক্ৰিয়াৰে জ্ঞান আহৰণ, নজনা কথা জনা; যি প্ৰক্ৰিয়াত তেওঁলোকৰ সম্ভাৱনা পূৰ্ণ সৰ্বাংগীন বিকাশ সাধনৰ ৰাস্তা প্ৰস্তুত কৰাত মানসিক সুস্বাস্থ্যই অবৰ্ণনীয় প্ৰভাৱ পেলাবলৈ সক্ষম হয়।

প্ৰকৃতিৰ পৰা নিজে শিকাৰ প্ৰতি আগ্ৰহে শিশুৰ মন নিত্য জাগ্ৰত, তজবজীয়া আৰু উৎসুক কৰি ৰাখে, সেয়েহে তেওঁলোকৰ চৌদিশ শিক্ষাগত মূল্যৰে পৰিপূৰ্ণ প্ৰাকৃতিক সম্ভাৰেৰে ভৰপূৰ হ'ব লাগে। দৈনন্দিন জীৱনৰ সকলো বস্তুতে আশ্বৰ্য আৰু আৱিস্কাৰৰ আনন্দৰে আপ্লুত হ'বৰ কাৰণে মনৰ মুকলি অৱস্থা শিশুৰ বাবে বাঞ্ছনীয়। বিদ্যালয় চৌহদত কটকটীয়া ৰীতি, কঠোৰতা, শাস্তি আদিৰে শিশুক শিকাব খুজিলে শিশুৰ আত্মতুস্তিৰ অভাৱ হ'ব, পৰিৱেশ মনোগ্ৰাহী নহ'লে তেওঁলোকে শিকিবলৈ প্ৰেৰণা বা উদ্দীপনাৰ অভাৱ অনুভুত কৰাই নহয় মানসিকভাৱে অসুৰক্ষিত অনুভৱ কৰিব, ফলাফল স্বৰূপে নিজৰ স্বকীয় বৈশিষ্ট্যসমূহৰ কাৰ্যকৰী ৰূপদানৰ অভাৱত অন্তনিৰ্হিত গুণৰাজি বিকাশত বাধাপ্ৰাপ্ত হ'ব তেওঁলোকৰ চিন্তা-চেতনা, সৃজনীশীলতা, ৰুচি, অভিৰুচি, দক্ষতা, সামাজিক, নান্দনিক, নৈতিক, মানৱীয় গুণাৱলী আদিৰ বিকাশত অন্তৰায় হোৱাৰ ফলত তেওঁলোকে সমাজক দিবলগা অৱদান আধৰুৱা হৈ ৰ'ব। পৰিৱৰ্তিত অৰ্থসামাজিক দায়বদ্ধতাত স্কুলীয়া শিক্ষাই শিশুৰ সৰ্বাঙ্গীন বিকাশ বা চৰিত্ৰ গঠনৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰখাৰ বিপৰীতে শিক্ষাৰ্থীৰ বিষয়বস্তু সমূহত সৰ্বোচ্চ বা খুব ভাল মাৰ্কচ পোৱাতহে বেছি গুৰুত্ব দিয়ে। নাই। বহু সময়ত স্কুলীয়া শিক্ষা কৃত্ৰিম পঠন-পাঠনৰ হেঁচাত ইমানেই ভাৰপ্ৰাপ্ত, নিৰানন্দময় হৈ উঠিছে যে প্ৰাক স্কুলীয়া স্তৰৰ পৰাই শিক্ষাৰ্থীয়ে পাহাৰ বগাবৰ কাৰণে কান্ধত 'হেভাৰচেক' বেগ এটা লৈ আগুৱাই যোৱাৰ দৰে স্কুললৈ যায়, পাঠ্যক্ৰম বুজিবৰ কাৰণে স্কুলৰ উপৰিও টিউচনলৈ যায় বা বহু বুদ্ধিমত্তাৰ গৰাকী হ'বলৈ স্কুল বৰ্হিভূত ক্ৰিয়াত নাম লগাই, নিজে ভালপোৱা আনন্দদায়ক সময় বহুত কমেইহে উপভোগ কৰিব পাৰে। পাৰফৰমেন্চ কেন্দ্ৰিক শিক্ষাই বহু শিক্ষাৰ্থীৰ মানসিক ভেঁটি কমজোৰ কৰে, তেওঁলোকৰ মাজত অহেতুক উত্ৰাৱলতা, উদ্বেগ, সংশয়, পৰীক্ষাত ফেল কৰাৰ চিন্তা আদি ভীতিগ্ৰস্ততা বঢ়ায়। সেয়ে নহয়, মানসিক দিশৰ সামঞ্জস্য পূৰ্বক বিকাশ নহ'লে বহু সময়ত মনোৰোগৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হোৱাটোও পৰিলক্ষিত হৈছে, বিশেষকৈ বহু কিশোৰে মনোৰোগৰ বলি হৈ নিজ জীৱনক জলাঞ্জলি দিবলৈ আত্মহত্যাৰ পথ বাছি ল'বলৈয়ো কুণ্ঠাবোধ নকৰাতো দেখা গৈছে। মানসিক সমস্যা দ্ৰুত গতিত বাঢ়ি যোৱাৰ কাৰণে স্কুলো দায়ী, ইয়াৰ কাৰণবিলাকক সূক্ষ্মতাৰে বিবেচনা কৰি নিৰাময়ৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মাথোঁ এতিয়াও আমাৰ জনজীৱন বা চৰকাৰী নীতিত শিক্ষাৰ্থীৰ মানসিক স্বাস্থ্য এটা অৱহেলিত দিশ বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। দুৰ্ভাগ্যপূৰ্ণভাৱে আমি এতিয়াও এই চিন্তাধাৰাক মান্যতা দিয়া নাই, বহু অভিভাৱকে শাৰীৰিক স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যিমান তৎপৰ বা সজাগ, মানসিক স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কিন্তু সচেতন নহয়। যথাৰ্থত শৰীৰ আৰু মন একেটা মুদ্ৰাৰ দুটা পিঠি বুলি ক'ব পাৰি। এটাৰ অৱহেলাই আনটোৰ স্থিতিত বেয়াকৈ প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। সুস্থ মনো-আবেগিক বিকাশ অবিহনে এজন শিক্ষাৰ্থী যেনে সু-স্বাস্থ্যৰ পৰা বঞ্চিত হয় ঠিক তেনেদৰে শাৰীৰিক সু-স্বাস্থ্যৰ অভাৱত শিক্ষাৰ্থী এজনৰ মানসিক দিশ দুৰ্বল হৈ উঠে। খ্যাতনামা আধুনিক শিক্ষাবিদ -চিকিৎসক বা দাৰ্শনিকসকলে মত আগবঢ়াইছে যে শাৰীৰিক স্বাস্থ্যক যি প্ৰাধান্য দিয়া হৈছে মানসিক স্বাস্থ্যকো তেনে গুৰুত্ব সহকাৰে আগবঢ়াই নিব পাৰিলে বিকাশকেন্দ্ৰিক বহু সমস্যা সমাধানৰ দুৱাৰখন মুকলি কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। ১৯৫৯ চনত শিশু অধিকাৰ সুৰক্ষাত অন্তৰ্ভুক্ত দহটা ধাৰাত মানসিক অধিকাৰকো স্থান দিয়া হৈছিল, শেহতীয়াকৈ বিশ্ব মানসিক স্বাস্থ্য দিৱস (১০ অক্টোবৰ)-মানসিক স্বাস্থ্য সচেতনতা সপ্তাহ (১০-১৬ অক্টোবৰ ২০১৬) ত গ্ৰহণ কৰা সকলোৰে বাবে 'মানসিক প্ৰাথমিক চিকিৎসা (First aid for mental health) উল্লেখনীয় মূল থীম বা বিষয় হিচাপে 'প্ৰকৃতি আৰু মানসিক স্বাস্থ্যক' অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া নীতিৰ ব্যৱস্থাপনা আৰু কাৰ্যকৰী পদক্ষেপে স্কুলত শিশুৰ সৰ্বাঙ্গীন বিকাশৰ ভেঁটি কটকটীয়া কৰিব বুলি আমি আশাবাদী অৱশ্যে এই প্ৰত্যাহ্বানক সফল ৰূপদান দিবৰ কাৰণে আমাৰ শিক্ষানীতিত উল্লেখিত দিশ সমূহ আগুৱাই নিওতে শিক্ষানুষ্ঠানখনে মনোযোগ দিব লাগিব আৰু বিদ্যালয়খনক ক্ষুদ্ৰ সমাজলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব লাগিব।

১৬ পৃষ্ঠাৰ পৰা

শব্দৰ প্ৰদূষণ ৰোধ কৰাৰ সময় আহি

এজমা বা ফ্ৰেংকনিউম'নিয়া হয়। শব্দ প্ৰদূষণৰ ফলত শিশুৰ মূৰৰ বিষ আৰু উদ্বিগ্নতা বাঢ়ে। প্ৰকৃততে কাণৰ দ্বাৰা মানৰ শৰীৰৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষা হয়। বেছিকৈ তাল ফাল লগোৱা শব্দ শুনিলে সাধাৰণতে আমি হাত দুখনেৰে কাণ দুখন বন্ধ কৰি সকাহ পাওঁ, কিন্তু অৰ্নগল শব্দ হৈ থাকিলে তাক ৰোধ কৰা ক্ষমতা হেৰুৱাই পেলাও। এই শব্দ প্ৰদূষণৰ দ্বাৰা মানৰ সমাজেই যে ভুগিবলগীয়া হয় তেনে নহয়, প্ৰাণীৰ ওপৰতো তাৰ প্ৰভাৱ পৰে। পৰীক্ষাৰ দ্বৰা প্ৰমাণিত হৈছে হাঁহ, মূৰ্গীয়ে কণী পৰা বন্ধ কৰে, গাই গৰুৱে গাখীৰ দিয়াও হ্ৰাস হয়, আনকি নিৰ্জীৱ পদাৰ্থ বহু মহলীয়া ঘৰৰ ওপৰেদি শব্দ কৰি প্ৰচণ্ড জেদ প্লেন বেছিকৈ উৰিলে চাঁদত ফাট মেলে।

৩) সামাজিক ব্যৱহাৰৰ ওপৰত প্ৰভাৱ। সাধাৰণতে উদ্যোগৰ বাবে অনবৰতে কল কাৰখানা চলি ঠাইৰ আশে-পাশেও নিৰ্দিষ্ট একোটা অঞ্চললৈ শব্দৰ প্ৰদূষণে ক্ৰিয়া কৰি থাকে। সমীক্ষা মতে পুত্ত্ব শতাংশ ব্যক্তি শ্ৰৱণেন্দ্ৰিয়ৰ পীড়াত কম বেছি পৰিমাণে ভুগিব লগা হয়। ইয়াৰ উপৰিও অত্যধিক আধুনিক বাদ্য বজোৱা বাদ্যযন্ত্ৰীসকল আৰু মটৰ চাইকেলৰ যিসকল আৰোহীয়ে তীব্ৰ বেগেৰে শব্দ কৰি চলাই যায় কম বয়সতে ৩৫ ৰ পৰা ৫০ শতাংশৰ শ্ৰৱণ শক্তি কমি আহিবলৈ ধৰে।

ওপৰত চমুকৈ শব্দৰ প্ৰদূষণৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰা হ'ল। ইয়াৰ পৰা বুজা যায় যে শব্দৰ প্ৰদূষণ মানৱ জাতিৰ বাবে অতিকৈ দুৰ্ভাগ্যজনক। বিজ্ঞজনৰ মতে প্ৰদূষণক নাশ কৰাৰ উপায়েই হ'ল তাক কিদৰে পাতলিকৰণ কৰিব পৰা যায়। কিন্তু শব্দত পাতলিকৰণ বৰ সহজ কৰিব নোৱাৰি। বৰ্তমান সময়তো বৈদিক পণ্ডিতসকলে কয় যে সময়ে সময়ে শুদ্ধস্বৰত যজ্ঞাদিৰ লগতে বেদপাঠ কৰি থাকিলে প্ৰকৃতিৰ লগত মিলি থকা বেতাল শব্দবোৰ টানি আনি প্ৰাণ কৰিব পৰা যায়। শুদ্ধ বেদমন্ত্ৰত সেই শক্তি এতিয়াও আছে।

বৰ্তমানৰ বৈজ্ঞানিকসকলে কয় যে ইয়াৰ সমাধানৰ একমাত্ৰ উপায় হৈছে— বৃক্ষৰোপণ, গছ-গছনি যিমান পাৰে চহৰ-নগৰ সমূহত ৰুই দিব লাগে। তাল, নাৰিকল, তেতেলি, আম ইত্যাদি ওখ আৰু অধিক পাত থকা বৃক্ষই ধ্বনি শোষণ কৰিব পাৰে। আজিকালি ডাঙৰ চহৰ বিলাকত ফ্লেট খুব বেছিকৈ হ'ব ধৰিছে। এই ফ্লেটৰ চাৰিসীমাতো গছ-গছনি ৰুই দিব লাগে। ফ্লেটটোৰ অকণমান ঠাইতে টাবতে হ'লেও পাত বেছি থকা গছ ৰুব লাগে, জেতুকা গছ ৰুলে হেনো অলপ বেছিকৈ কোলাহল শোষণ কৰিব পাৰে। এইটো একেবাৰে সত্য কথা যে শব্দ প্ৰদূষণে আৰু কিছু বছৰৰ পাছত সমাজত সৰ্বনাশী আৰু ধ্বংসাত্মক কাল ৰূপ ধৰিব। সেয়েহে সময় থাকোতেই সকলোৱেই সমাধান হৈ কাম কৰাৰ সময় আহি পৰিছে।

১১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

অসমীয়া গদ্য-সাহিত্যৰ জন্ম আৰু

দিয়া নাছিল। সংস্কৃত আৰু কথিত অসমীয়া শব্দহে তেওঁ ব্যৱহাৰ কৰিছিল। কথা ভাগৱত, কথা গীতা আৰু কথা ৰত্নাৱলীৰ বিষয়বস্তু অনুযায়ী গদ্যভাষাত গুৰুগম্ভীৰ হৈ পৰিছে। অৱশ্যে তেওঁ পৰাপক্ষত চুটি চুটি শব্দৰ দ্বাৰা ভাব প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰিছিল। কথিত ভাষাৰ লগত প্ৰচুৰ তৎসম শব্দ আৰু বাক্যৰীতিৰ প্ৰয়োগে ভাষাটি কিছু কৃত্ৰিম হৈছে যদিও এই ভাষাটোৱে গীতা-ভাগৱতৰ বিষয়বস্তুৰ গাম্ভীৰ্য আৰু পৱিত্ৰতা ৰক্ষা কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছে। জতুৱা ঠাচৰ ব্যৱহাৰো নাই বুলি ক'ব পাৰি।

ভষাতত্ত্বৰ ফালৰ পৰা বিশ্লেষণ কৰি চালে দেখা যায় যে কথা গীতা, কথা ভাগৱত আদিৰ ভাষাক আধুনিক অসমীয়া ভাষা হিচাপে স্বীকৃতি দিব পৰা নাযায়। প্ৰাচীন ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ সুস্পষ্ট ক্ৰমবিকাশো ভট্টাদেৱৰ ৰচনাত পোৱা নাযায়। এই ক্ষেত্ৰত প্ৰাচীন ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ ক্ৰমবিকাশ হোৱা বুলিলে আমি সেই যুগৰ ভাষাটো সংস্কৃতৰ পৰা প্ৰাকৃত আৰু অপভ্ৰংশৰ মাজেদি আধুনিক ভাষালৈ ৰূপান্তৰিত হৈ ক্ৰমবিকাশ হৈ ক্ৰমবিকাশ ঘটাৰ কথাকে বুজো। সংস্কৃতৰ প্ৰভাৱ গদ্যৰীতিত দেখা যায় যদিও ইয়াৰ মাজেদি পোনপটীয়াকৈ ভাব প্ৰকাশৰ আদৰ্শ ভট্টদেৱেহে প্ৰথম দেখুৱায় আৰু তেওঁৰ পৰৱৰ্তী তথা উত্তৰ বৈষ্ণৱ যুগৰ গদ্যলেখকসকলে ভট্টদেৱৰ ৰচনাৰীতিকে অনুসৰণ কৰা দেখা যায়। ভট্টদেৱৰ জন্ম-মৃত্যুৰ সঠিক তাৰিখ পোৱা নাযায় যদিও পণ্ডিত হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীয়ে আভ্যন্তৰীণ প্ৰমাণৰ ভিত্তিত ১৫৫৮-১৬৩৮ বুলি অনুমান কৰিছে। ভট্টদেৱে গদ্যৰ মাধ্যমত সাহিত্য সৃষ্টি কৰাৰ এটামান শতিকাৰ পিছত আহোম ৰজাঘৰৰ পৃষ্ঠপোষকতাত ৰজাঘৰীয়া ঘটনাৰ ধাৰাবাহিক বিৱৰণ সম্বলিত এক শ্ৰেণীৰ ধৰ্মনিৰপেক্ষ গদ্যসাহিত্যৰ সৃষ্টি হয়। ইয়াক বুৰঞ্জী সাহিত্য বুলি কোৱা হয়। গদ্য-পদ্য উভয় শৈলীতে এই বুৰঞ্জীসমূহ ৰচিত হ'লেও গদ্যৰ প্ৰাধান্যই বেছি। গদ্যত লিখা এই বুৰঞ্জীসমূহত অসমীয়া কথিত ভাষাৰ ব্যৱহাৰ ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, সামাজিক ইত্যাদি দিশৰ জ্ঞান থকা পণ্ডিত ব্যক্তিৰ হতুৱাই লিখোৱা হৈছিল। চুটি চুটি বাক্যৰ ব্যৱহাৰ, সহজ-সৰলভাৱে বৰ্ণনা কৰা হেতুকে পাঠকক সহজে আকৰ্ষণ কৰিব পাৰছিল। এই সময়ছোৱাতে মহাপুৰুষ দুজনকে ধৰি বৈষ্ণৱ সন্ত-মহন্তসকলৰ জীৱন-বৃত্ত সম্বলিত গদ্য আৰু পদ্যত ৰচিত পুথি প্ৰণয়ন কৰা হৈছিল। গদ্য চৰিতৰ ভিতৰত কথা গুৰুচৰিত বা গুৰুচৰিত কথা নামৰ গ্ৰন্থ ৰচনা হয়। এনেকৈ বুৰঞ্জী আৰু চৰিত পুথিৰ মাজেৰে গঢ়ি-পিটি লোৱা ভাষাটোৱে অৰুনোদইৰ পাতত এক নতুন ৰূপ পায়। অৰুনোদইৰ পাততেই মিছনেৰীসকলৰ সহযোগত আনন্দৰাম ঢেকীয়াল ফুকন, হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, গুণাভিৰাম বৰুৱা আদিৰ প্ৰচেষ্টাত অসমীয়া স্বনামধন্য ব্যক্তিৰ আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টাৰ পিছত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই সকলোবোৰ গদ্যৰীতিক সামৰি লৈ আধুনিক অসমীয়া গদ্যক সকলো শ্ৰেণীৰ ৰচনাৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠা কৰে। পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত ডঃ বাণীকান্ত কাকতি, ডঃ মহেশ্বৰ নেওগ, ডঃ সত্যেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা, ডঃ মহেন্দ্ৰ বৰা, ডঃ বিৰঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা আদিৰ দৰে প্ৰথিতযশা সাহিত্যিকৰ হাতত অসমীয়া গদ্য সাহিত্যই বিশাল পৰিধিলৈ ব্যাপ্ত হৈ বৰ্তমানৰ অৱস্থা পাইছে।

১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

ক'লৈ গৈছে ৰাজ্যৰ সন্ধানহীন

১৩,৪১৩ গৰাকী লোক। ইয়াৰে ২,৪৪৪ জন পুৰুষ আৰু ১০,৯৬৯ গৰাকী মহিলা। সেইদৰে ২০১৬ বৰ্ষত অপহৃত লোকৰ সংখ্যা হ'ল ৬,১২৮ গৰাকী। ইয়াৰে ৭৮৬ জন পুৰুষ আৰু ৫,৩৪২ গৰাকী হ'ল মহিলা। অৰ্থাৎ ২০১৫-১৬ বৰ্ষত অপহৃত হোৱা ১৯,৫৪১ গৰাকী লোকৰ ভিতৰত এতিয়ালৈকে মাত্ৰ আৰক্ষীৰ দ্বাৰা উদ্ধাৰ কৰা হ'ল ২৪৯ গৰাকী অপহৃত লোকক। উদ্ধাৰ হোৱা সকলৰ ভিতৰত ১৮৯ গৰাকী মহিলা, ৬০ গৰাকী পুৰুষ। সেইদৰে আকৌ এন চি আৰ বিৰ প্ৰতিবেদন মতে ২০১৫-১৬ বৰ্ষত নিৰুদ্দেশ হৈছিল ২,৪১৩ গৰাকী কিশোৰ-কিশোৰী। ইয়াৰে ২০১৫ বৰ্ষত ১,০৬৯ গৰাকী উদ্ধাৰ কৰাৰ বিপৰীতে এতিয়াও নিৰুদ্দিষ্ট ১,৩৪৪ গৰাকী কিশোৰ-কিশোৰী। ২০১৫ চনলৈকে নিৰুদ্দেশ হোৱা পুৰুষ-মহিলাৰ সংখ্যা ৩,৩৮২ গৰাকী, ২০১৬ বৰ্ষত ই বৃদ্ধি পাই হ'লগৈ ৪,৬০০ গৰাকী। একেদৰে ২০১৬ বৰ্ষত নিৰুদ্দেশ হয় ১,৭৫০ গৰাকী পুৰুষ আৰু ২.৮৫০ গৰাকী মহিলা অৰ্থাৎ নিৰুদ্দেশ হৈ এতিয়ালৈকে সন্ধান উলিওৱা নাই ৭,৯৮২ গৰাকী লোকৰ। এনে ক্ষেত্ৰত নিৰুদ্দেশ হোৱা আৰু অপহৃত লোকৰ সংখ্যা এতিয়া হ'লগৈ ২৭,২৭৩ জন। মন কৰিবলগীয়া যে, ২০১৬ চনত দেশজুৰি আৰক্ষীৰ ওচৰত অপহৰণৰ গোচৰ ৰুজু হৈছিল ৮৮,০০৮ টা। ইয়াৰে সাত শতাংশ গোচৰে আছিল অসমৰ। সেইদৰে চালে নতুন দিল্লীৰ পিছতেই অসমত সৰ্বাধিক ব্যক্তি অপহৃত আৰু নিৰুদ্দিষ্ট হোৱা গোটৰ ৰুজু হৈছে। লক্ষণীয় কথাটো হ'ল এই অপহৃত হোৱা লোকসকল অথবা নিৰুদ্দিষ্ট লোকসকল গৈছে ক'লৈ? তেওঁলোকৰ বৰ্তমান অৱস্থা কি? এই লৈ এক প্ৰশ্নৰ উদয় হৈছে। নিৰুদ্দিষ্ট লোকসকল কোনো বিদ্ৰোহী সংগঠনৰ লক্ষ্য হৈ পৰিছে নেকি? তেনে এক প্ৰশ্নই এতিয়া সচেতন মহলত চৰ্চা লাভ কৰিছে।

অভিসন্ধিৰ ৰাজনীতিৰ অন্ত পৰিল

পৰিগণিত হ'ব। কিয়নো, স্বদেশী-বিদেশীৰ অংকৰে, ধৰ্মীয় সংখ্যালঘু অথবা ভাষিক সংখ্যালঘুৰ ৰাজনীতিৰে যি ৰাজনীতিৰ পাশাখেল পাতিছিল সেই খেল এই ৰায়ে বন্ধ কৰিলে। যিসকল ৰাজনৈতিক দলে ৰাজনীতিৰ অংকৰে এন আৰ চিক লৈ অভিসন্ধি কৰিছিল সেই অভিসন্ধিৰ ৰাজনীতিৰ দোকান এই ৰায়ে একপ্ৰকাৰ বন্ধ কৰি দিলে আৰু আদালতৰ এই গোচৰৰ নামত চান্দা সংস্কৃতিৰো ওৰ পেলালে। গতিকে প্ৰকৃত ভাৰতীয়সকল আতংকিত হোৱাৰ যিহেতু কোনো কাৰণ নাই, ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশত প্ৰকৃত ভাৰতীয়সকলৰ নাম এন আৰ চিত অন্তৰ্ভুক্ত হ'বই আৰু বিদেশীসকলৰ নাম নিশ্চিতভাৱে এন আৰ চিৰ পৰা বাদ পৰিব। ষড়যন্ত্ৰকাৰী অভিসন্ধিমূলক ৰাজনীতিৰ যে পৰাজয় হ'ল, দীৰ্ঘদিন যে প্ৰৰোচনামূলক ভ্ৰান্তিভৰা কথাৰে ৰাইজক আভুৱাভাৰি থাকিব নোৱাৰি সেই কথাও ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ে প্ৰমাণ কৰিলে। আমি ভাবো সকলোৱে এই মুহূৰ্তত এখন শুদ্ধ এন আৰ চি প্ৰস্তুতকৰণৰ দিশত সম্পূৰ্ণ সহযোগিতা আগবঢ়াই সতৰ্ক দৃষ্টিৰে আগবাঢ়িব লাগে।

ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ত সকলো চক্ৰান্তৰ ওৰ

শিবিৰেই অতিৰঞ্জিত কৰি দাঙি ধৰিছিল তেওঁলোকৰ ৰাজনৈতিক স্বাৰ্থ সিদ্ধিৰ বাবে। ন্যায়ালয়ৰ সুদৃঢ় সিদ্ধান্তই তেওঁলোকৰ চক্ৰান্তৰ ওৰ পেলালে। গতিকে এই সময়ত সকলোৱে এখন শুদ্ধ এন আৰ চি যাতে প্ৰকাশ হয় তাৰ বাবে সহযোগিতা আগবঢ়াব লাগে। কাৰো ৰাজনৈতিক অভিসন্ধিৰ জালত কোনেও ভৰি নথৈ সমন্বয়-সম্প্ৰীতিৰ সদ্ভাৱেৰে এই মহৎ কামৰ সমাধানৰ অংশীদাৰ হ'বলৈ আগবাঢ়ি আহিব লাগে।

ষড়যন্ত্ৰ নহয়, সহযোগিতাৰ সময়

কোনোধৰণৰ অভিসন্ধিৰ জালত কোনেও ভৰি নথৈ এখন যাতে বিদেশীৰ নাম মুক্ত শুদ্ধ এন আৰ চি প্ৰস্তুত হয় তাৰ বাবে সদা সজাগ হৈ থাকি জাগ্ৰত প্ৰহৰীৰ ভূমিকা লোৱা উচিত প্ৰত্যেক নাগৰিকে। আত্মস্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ বাবে জাতিটোক থানবান কৰি অস্তিত্বৰ প্ৰতি ভাবুকি কঢ়িয়াই অনা দুষ্ট শক্তিৰ স্বৰূপ চিনি ৰাইজ সতৰ্কতাৰে আগবঢ়াটো আজিৰ সময়ৰ আহবান।

সাহিত্য বিশেষ

বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ এশ আৰু গ্ৰীমৰ সাধুৰ দুশ বৰ্ষপূৰ্তি

— এটি আলোচনা

সাধুকথাৰ চলেৰে নীতিকথা কোৱা, শিকা বা শিকোৱা পৰম্পৰাটো ইমান দকৈ আমাৰ সমাজত সোমাইছে যে যেতিয়া ল'ৰা-ছোৱালীক পিছলৈ আপুনিপঢ়ায় বা পঢ়িবলৈ দিয়ে, আপোনাক যদি সিহঁতে সেই গল্প বা কবিতাৰো নীতিকথা সোধে তেতিয়া আচৰিত হ'বলগা নাই। বহু বছৰ আগেয়ে মোৰ তেনে এটা অভিজ্ঞতা হৈছিল কেন্দ্ৰীয় বিদ্যালয়ৰ দশমমানৰ ইংৰাজী সাহিত্যৰ শ্ৰেণীত পি বি শ্যেলীৰ কবিতা 'অড টু দ্যা ৱেষ্ট ৱাইণ্ড' পঢ়াওঁতে— যেতিয়া এজনী ছাত্ৰীয়ে কবিতাটোৰ 'মৰেল' কি সুধিছিল। ছোৱালীজনীয়ে ইতিমধ্যে গ্ৰীমৰ সাধুৰ পৰা আৰম্ভ কৰি দেশ-বিদেশৰ বিভিন্ন সাধু পঢ়ি অঁটাইছে। 'স্ন' হোৱাইট আৰু সাতজন বাওনা', 'হনচেল আৰু গেটছেল', 'ৰেপুঞ্জেল', 'বিউটী এণ্ড বিষ্ট' ইত্যাদি সকলো কিতাপ তাই সংগ্ৰহ কৰি থোৱা দেখিছিলোঁ। গতিকে পি বি শ্যেলীৰ কবিতা 'অড টু দ্যা ৱেষ্ট ৱাইণ্ড'ৰ নীতিকথা পঢ়াবলৈ গৈ আপুনি বিমোৰত পৰাটো স্বাভাৱিক। শ্যেলীয়ে কবিতাটোত 'ৱেষ্ট ৱাইণ্ড'ৰ মহাপ্ৰতাপী শক্তি বৰ্ণনা কৰিছে আৰু নিজে সেই শক্তিৰ অৱলম্বনত নতুন সৃষ্টিৰ সোপান ৰচনা কৰিছে। শীতৰ আগমনৰ লগে লগে কেনেদৰে বতাহজাকে গছৰ সৰা পাতবোৰৰ সৈতে বীজবোৰো পৃথিৱীৰ বুকুত শুৱাই দিয়ে বসন্তৰ প্ৰথম বতাহজাক বলাৰ আগলৈ, সেই বতাহজাকৰ পৰশ পালেই কেনেদৰে ৰঙচুৱা কোমল কুঁহিপাতবোৰ গঁজালি মেলি আহে সমতল আৰু পাহাৰ উভয়কে ভৰাই, তাৰেই বৰ্ণনা কবিতাটোত দিয়া আছে। 'ৱেষ্ট ৱাইণ্ড'ৰ বিধবংসী আৰু স্ৰস্টা দুয়োটা ৰূপ কবিয়ে অঙ্কন কৰি তাৰ প্ৰকোপ ক্ৰমে আকাশ, সাগৰত বৰ্ণনা কৰিছে। কবিয়ে 'ৱেষ্ট ৱাইণ্ড'ৰ প্ৰতীকী কৃষ্ণকায় শিলাবৃষ্টি আৰু ধুমুহাৰ তাণ্ডৱত ধ্বংসৰে বিধবস্ত কৰাৰ পিছত যে সৃষ্টি সম্ভৱ সেই কথাটো ক'বলৈ গৈছে। এই কবিতাটোত কবি শ্যেলীৰ ভৱিষ্যদ্বাণী সকলোৰে মুখে মুখে— শীত আহিলে বসন্ত আহিবই, য'ত কবিয়ে অসূয়া-অশান্তি বা ধ্বংসৰ পিছত সুখ, শান্তি বা সৃষ্টিৰ অৱতাৰণা যে হয় তাৰে কথা দোহাৰিছে। 'ৱেষ্ট ৱাইণ্ড'ত নহয়, নীতিকথা বুলিলে আমি সাধুকথাবিলাকতে বিচাৰিব লাগিব— মধ্যযুগৰ নৈতিক-নাটকবিলাকৰ বাহিৰে য'ত নেকি কোনো নেতিক দিশ এটা অৱলোকণ কৰা হয়। এই কথাখিনি আকৌ মনলৈ আহিল যেতিয়া বহু বছৰৰ পিছত 'নৈতিকতা'ৰ বিষয়ে এটা প্ৰবন্ধ লিখা বুলি জানি শ্যেলীৰ 'ৱেষ্ট ৱাইন্ড'-ৰ 'মৰেল'ৰ লেখিয়া হ'ব নেকি বুলি এজন ছাত্ৰই মোক সুধিলে। এই দুয়োজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েই মেধাৱী আৰু ভাল পঢ়ুৱৈ। তদুপৰি এজনে ন-লিখক হিচাপে ভুমুকি মাৰিছে। অসমীয়া বা ইংৰাজী যি ভাষাতে নহওক কিয় সাধুকথাবোৰ পঢ়ি তেওঁলোকৰ মনত এটা দৃঢ় ধাৰণা হৈছিল যে সেই সাধুবোৰৰ পৰা নীতি শিক্ষা আহৰণ কৰা হয় আৰু সেই কথাটো আন যিকোনো ধৰণৰ সাহিত্যতেই খাটে। এই সাধুবোৰেই হৈছে 'ফেয়াৰী টেল'যিয়ে পঢ়ুৱৈক বছৰ বছৰ ধৰি আকৃষ্ট কৰি আহিছে। তদুপৰি ই সাহিত্য বিশেষকৈ চুটি গল্প উত্তৰণত অৰিহণা যোগাইছিল।

সাধু কথা দুই ধৰণৰ থাকে-এবিধ চাৰ্লছ পেৰল্ট, ই টি এ হ'ফমেন আৰু হন্স খ্ৰীষ্টিয়ান এ'ৰছনে লিখা আৰু সেইবোৰক চুটি গল্পৰ পূৰ্বসুৰী বুলি ধৰা হয়। এইবোৰ হৈছে সাহিত্যৰ শ্ৰেণীত ধৰা হয়, যদিওবা ইয়াৰ বিষয়বস্তু ৰোহঘৰত পৰা ৰাজকুমাৰী,অসুখী হাঁহ ইত্যাদি। সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ 'সাধুকথাৰ কুঁকি' এই শ্ৰেণীৰ সাহিত্য। আনহাতে মৌখিকভাৱে প্ৰচলিত সাধুবোৰ কোনে প্ৰথমে আৰম্ভ কৰিলে সেইটো গৱেষকসকলে থাৱৰ কৰিব নোৱাৰে। এঞ্জেলা কাৰ্টাৰ নামৰ এজনী ঔপ্যনাসিকৰ মতে কোনে সাধুবোৰ আৰম্ভ কাৰলে সেই প্ৰশ্নটো সোধা মানে চূৰ্ণীকৃত মাংসৰ লাডু (মিট্‌বল) কোনে তৈয়াৰ কৰিছিল সেই কথা সোধা সম-পৰ্যায়ৰ। প্ৰাচাত্য সাহিত্যত এংলো চে'ন তিমিৰ দশাত গীত গোঁৱা বা সাধু কোৱা এশ্ৰেণী ব্যক্তি (যিসকলক কোৱা হয- Scops) আছিল, যেনেদৰে আছিল পশ্চিম আফ্ৰিকাৰ আন এশ্ৰেণী (যিসকলক কোৱা হয়- Griots)। মৌখিক এই লোকসাহিত্যবিধ মহিলাসকলৰ দ্বাৰাই প্ৰচলিত হৈ আহিছে বুলি গৱেষক-পণ্ডিতসকলে কব খোজে-বিশেষকৈ আইতাক আৰু মাকসকলৰ যোগেদি। পিছত এই সাধুবিলাক লিখিত ৰূপলৈ আহোতে ভালেখিনি পৰিবৰ্তন হয়, সেই লিখকসকলৰদ্বাৰা হোৱা যোগ-বিয়োগৰ বাবে। জাৰ্মান দেশৰ জেক আৰু উলহেম গ্ৰীম ভ্ৰাতৃদ্বয়ে ১৮১২ আৰু

শেষাংশ ২২ পৃষ্ঠাত

গ্ৰীমৰ সাধুৰ দুশ বছৰ পুৰ্তি উপলক্ষে জাৰ্মান চহৰ কেছেলত বছৰজোৰা উদ্‌যাপন আৰম্ভ হৈছে। কেছেল গ্ৰীমভ্ৰাতৃদ্বয়ৰ জন্মস্থানৰ ওচৰত আৰু দুশবছৰ পুৰ্তি উদযাপন উপলক্ষে অভিধান প্ৰণেতাৰ পৰাৰ আৰম্ভ কৰি মনোবিশ্লেষক-সমালোচকলৈ সকলোব্যক্তি সেইঠাইত গোট খাইছে। ১৯১১ চনত প্ৰকাশ কৰি উলিওৱা বুঢ়ী আইৰ সাধুয়েও ইতিমধ্যে এশ বছৰ অতিক্ৰম কৰিছে। অসমীয়া সাহিত্যজগতখনটো তেনেকুৱা উদযাপন নহেলেও সাহিত্যৰথীৰ এই সৃষ্টিৰ আলোচনা-সমালোচনাৰ জৰিয়তে বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ অসমীয়া সমাজ জীৱনত নো কি প্ৰভাৱ সেই সম্পৰ্কে চৰ্চা কৰিব পাৰি। সেই আলোচনা বা সমালোচনা আকৌ গ্ৰীমৰ সাধুৰ সম্পৰ্কে হোৱা আলোচনা-সমালোচনাৰ আৰ্হিত হ'লে অসমীয়া সমালোচনা দিশও

২১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ এশ আৰু গ্ৰীমৰ সাধুৰ দুশ

১৮১৫ চনত লিখি প্ৰকাশ কৰি উলিয়াই “Nursery and Household Tales” - যিবিলাক গ্ৰীমৰ সাধু নামেৰে জনাজাত। এই সাধুবিলাক এহেজাৰ বছৰ ধৰি বা তাতোকৈ বেছি বছৰ ধৰি প্ৰচলিত হৈ আছিল গ্ৰীক, ইহুদী আৰু ইজীপ্তীয়ান পৌৰাণিক কাহিনী হিচাপে। গ্ৰীম ভ্ৰাতৃদ্বয়ৰ সাধু তেওঁলোকৰ জীৱনকালতে সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহৰ মাজত সৰ্বাধিক বিক্ৰিৰ কিতাপ হিচাপে পৰিণত হৈছিল আৰু জাৰ্মানবাসীৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ সংস্কৃতিলৈ পৰিণত হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ জাতীয় জীৱনৰ পৰিচয় হিচাপে চিহ্নিত হৈছিল। সাহিত্যৰথী বেজবৰুৱাই যেতিয়া বুঢ়ী আইৰ সাধু লিখি প্ৰকাশ কৰিছিল, পাতনিত তেওঁ গ্ৰীমৰ সাধুৰ কথা উল্লেখ কৰি লিখিছিল যে তেওঁৰ সংকলন খনো ভালেকেইজন লিখকৰ পৰা সংগ্ৰহিত সাধুবোৰৰ ন-ৰূপ। সেইবোৰ পঠনীয় হ’বৰ নিমিত্তে তেওঁ যোগ-বিয়োগ কৰিছে।

গ্ৰীমৰ সাধুৰ দুশ বছৰ পুৰ্তি উপলক্ষে জাৰ্মান চহৰ কেছেলত বছৰজোৰা উদ্‌যাপন আৰম্ভ হৈছে । কেছেল গ্ৰীমভ্ৰাতৃদ্বয়ৰ জন্মস্থানৰ ওচৰত আৰু দুশবছৰ পুৰ্তি উদযাপন উপলক্ষে অভিধান প্ৰণেতাৰ পৰাৰ আৰম্ভ কৰি মনোবিশ্লেষক-সমালোচকলৈ সকলোব্যক্তি সেইঠাইত গোট খাইছে। ১৯১১ চনত প্ৰকাশ কৰি উলিওৱা বুঢ়ী আইৰ সাধুয়েও ইতিমধ্যে এশ বছৰ অতিক্ৰম কৰিছে। অসমীয়া সাহিত্যজগতখনটো তেনেকুৱা উদযাপন নহেলেও সাহিত্যৰথীৰ এই সৃষ্টিৰ আলোচনা-সমালোচনাৰ জৰিয়তে বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ অসমীয়া সমাজ জীৱনত নো কি প্ৰভাৱ সেই সম্পৰ্কে চৰ্চা কৰিব পাৰি। সেই আলোচনা বা সমালোচনা আকৌ গ্ৰীমৰ সাধুৰ সম্পৰ্কে হোৱা আলোচনা-সমালোচনাৰ আহিৰ্ত হ’লে অসমীয়া সমালোচনা দিশও উপকৃত হ’ব।

গ্ৰীমৰ সাধুবোৰ প্ৰথমে ল’ৰা-ছোৱালীৰ কাৰণেই লিখা হৈছিল তেনে নহয়। সেই গ্ৰন্থ দ্বিতীয় প্ৰকাশনত ল’ৰা-ছোৱালীৰ উপযোগীকৈ প্ৰস্তুত কৰি উলিয়াইছিল কাৰণ সেই গ্ৰন্থখনকলৈ বহু সমালোচনা হৈছিল। গ্ৰীমৰ সাধুবোৰত তেনেদৰে বহু কৰ্তণ কৰা হৈছিল আৰু নতুনকৈ বহু কথা উপস্থাপন কৰা হৈছিল। উদাহৰণ স্বৰূপে ‘ৰেপুঞ্জেল’ সাধুত থকা ৰাজকুমাৰীক তেওঁৰ ‘গডমাদাৰে’ কোৱা দ্ব্যৰ্থবোধক শব্দ যিয়ে ৰাজকুমাৰীৰ যৌন সম্পৰ্কৰ ইঙ্গিত বহন কৰে, সেয়া পিছৰ প্ৰকাশনত কৰ্তন কৰিছিল। তদুপৰি গ্ৰীমৰ সাধুবোৰত অতিমাত্ৰা হিংসা আৰু প্ৰতিশোধ দেখিবলৈ পোৱা যায়। সাধুবোৰত আনকি নৰমাংসভক্ষণকাৰী দৃশ্যপট বা চৰিত্ৰৰ আগমণ ঘটিছে। ‘দ্য জুনিপাৰ ট্ৰি’ নামৰ সাধুটোত মাহীমাকৰ তোলনীয়া পুতেকহঁতৰ প্ৰতি দুৰ্ব্যৱহাৰেই নহয়, হিংস্ৰতা আৰু নৰমাংসভক্ষণকাৰী ৰূপৰ চৰিত্ৰাঙ্কণ হৈছে। জাতীয়তাবোধ, শ্ৰেণীবিবেধ ইত্যাদি আনকিছুমান দিশেও সাধুবোৰত ঠাই পাইছে বুলি সমালোচকসকলে কব খোজে। লুই স্নাইডাৰ নামৰ এজন লিখকৰ মতে ‘শৃংখলাপৰায়নতা, বাধ্যতা, কৰ্তৃত্ববোধ,সামৰিক মনোবৃত্তি, হিংস্ৰতা’ ইত্যাদি চৰিত্ৰবোৰ সাধুবোৰত প্ৰকাশ ঘটিছে। মনোবৈজ্ঞানিকদিশৰ এই সাধুবোৰ অন্ত:সাৰশুণ্য। ‘ৰামপেলস্লিটস্কিন’-ৰ খণ্ডত দুছেও হ’ব লগা অৱস্থাটোৰে পঢুৱৈ ল’ৰা-ছোৱালীৰ সিহঁতৰ মানসিক

স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি লক্ষ্য নৰাখা কথাটো উপলব্ধি কৰিব পাৰি। ফ্ৰয়েদীয় মনোবিশ্লেষণিক দিশৰপৰা কব পাৰি ‘ইডিপাছ কমপ্লে’’ সাধুবোৰৰ কেতবোৰ চৰিত্ৰত পৰিস্ফুত আছে। ‘ইডিপাছ কমপ্লে’’ মাহীমাকৰ চৰিত্ৰৰ যোগেদি তেওঁৰ তোলনীয়া সন্তানকেইটাৰ তেওঁৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমৰ জৰিয়তে পৰিলক্ষিত হয়। সাধুটোত যদিও মাকক (মাহীমাকৰ চৰিত্ৰৰ যোগেদি) ঘৃণা কৰিবলৈ সুযোগ দিয়া হয়, মাকৰ প্ৰতি তাৰ ভালপোৱা থকা পৰিলক্ষিত হয়। নাৰীবাদী সমালোচকসকলৰ মতে চৰিত্ৰবোৰত পিতৃ-প্ৰধান সমাজৰ প্ৰতিফলন ঘটিছে। মাহীমাকৰ চৰিত্ৰৰযোগেদি পিতৃ-প্ৰধান সমাজৰে প্ৰতিফলন ঘটাইছে, যেতিয়া মাহীমাকে লোমহৰ্ষকাৰী হিংসা আৰু প্ৰতিহিংসাৰ আশ্ৰয় লৈছে। ‘স্ন-হোৱাইট আৰু সাতজন বাওনা’ সাধুত মাহীমাক ৰাণীয়ে ‘স্ন-হোৱাইট’-ক অত্যাচাৰ কৰে অথচ ‘স্ন-হোৱাইটে’ সম্পূৰ্ণ নিষ্কিয়ভাৱে ৰাজকুমাৰলৈ অপেক্ষা কৰা কথাটোৱে পিতৃ-প্ৰধান সমাজৰ স্বৰূপটোকে দাঙি ধৰিছে। অৱশ্যে ইয়াতে ইতিহাসৰ বাস্তৱিকতাৰ কথাটো বিবেচনা কৰা হোৱা নাই। ইতিহাসৰ বাস্তৱিকতাৰ প্ৰসঙ্গ উল্লেখ কৰোতে এই কথা উল্লেখ কৰা প্ৰয়োজন যে গ্ৰীমৰ সাধুবোৰ মৌখিক সাহিত্য-সংগ্ৰহ হোৱাৰ উপৰি সাহিত্যিক পৰম্পৰাটোত বিশেষ স্তান দখল কৰিছে। জাৰ্মানি সমাজত সন্তানৰ জন্ম-মুহূৰ্ততে মৃত্যুৰ যি অৱস্থা তেতিয়া বৰ্তি আছিল আৰু দূৰ্ভিক্ষৰ সময়ত যি অৱস্থা বৰ্তি আছিল সেইবোৰৰ ছবি এখন দাঙি ধৰোতে এহাতে যেনেকৈ নিহিংস্ৰতাৰ পৰিচয় পোৱা গৈছে, আনহাতে ল’ৰা-ছোৱালীৰ সৰল বিশ্বাসৰ আশ্ৰয় লৈছে। কিন্তু গ্ৰীমৰ সাধুবোৰত থকা হিংসা আৰু প্ৰতিহিংসা আৰু জাতীয়তাবোধৰ সুযোগলৈ নাৎসী শাসনকালচোৱাত হিটলাৰে গ্ৰীমৰ সাধু বিদ্যালয়বোৰত বাধ্যতামুলক কৰিছিল। পিছলৈ মিত্ৰপক্ষই দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ গ্ৰীমৰ সাধুৰ ওপৰত নিষেধাজ্ঞা জাৰী কৰিছিল।

গ্ৰীমৰ সাধুৰ লেখিয়াকৈ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাদেৰে তেওঁৰ বুঢ়ী আইৰ সাধুৰো সমালোচনাৰ অৱকাশ আছে, যেনেদৰে বেজবৰুৱাদেৰে বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ চৰিত্ৰ প্ৰস্ফুৰণ ঘটিবলৈ দিছে- সেইদিশ বিবেচনা কৰিলে। পূৰ্বতে কোৱা হৈছে যে বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ পাতনিতে তেওঁ উল্লেখ কৰিছে যে এই সাধুবোৰ তেওঁ বিভিন্নজনৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰিছে আৰু ন-ৰূপেৰে লিখি উলিয়াছে। কিছুমান সমালোচকে যেনেদৰে ক’ব খোজে যে সাধুকথাবোৰ পোনতে আৰ্যমূলীয়, তেনেদৰে তেওঁ বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ পাতনিত কৈ থৈছিল যে যিহেতু সকলো সাধুৱেই আৰ্যমুলীয় সেয়ে ইয়াৰ সামঞ্জস্য গ্ৰীমৰ বা আন সাধুৰ সৈতে পোৱা যাব। অৰ্থাৎ সাধুবোৰৰ জকাঁটো একেই। উল্লেখযোগ্য যে গ্ৰীমৰ সাধুবোৰত ইহুদীসকলৰ প্ৰতিও বিদ্বেষ ভাৱ পোৱা গৈছিল। ইতিহাসৰ বাস্তবিকতাৰপৰা চাবলৈ গলে বুঢ়ী আইৰ সাধুত সেইসময়ৰ সমাজ ব্যৱস্থা প্ৰতিফলন কৰিছে। তথাপি সাধুবোৰত হিংস্ৰতাৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ, নৰমাংসভক্ষণকাৰী ৰূপ, তোলনীয়া পুতেকৰ প্ৰতি মাহীমাকৰ অত্যাচাৰ, জাত-কুলৰ বিভেদ (যিটো গ্ৰীমৰ সাধুত বৰ্ণ বিভেদ হিচাপে ধৰা দিছে), শ্ৰেণী-বিভাজন ইত্যাদি কথাবোৰ স্পষ্টকৈ প্ৰতিফলিত হৈছে। বেজবৰুৱাৰ ‘তেজীমলা’ আৰু ‘তুলা আৰু তেজা’ যি সাধুকেইটা অধিক জনপ্ৰিয় আৰু য’ত জাতীয় জীৱনৰ সংস্কৃতিও অঙ্কিত হৈছে, সেইকেইটাত ওপৰত উল্লেখ কৰা আটাইকেইটা দিশ দেখিবলৈ পোৱা যায়। তেজীমলাক কৰা শাৰীৰিক অত্যাচাৰ, তেজাৰ প্ৰতি কৰা দূৰ্ব্যৱহাৰ আৰু শেষলৈ তুলাক মাকৰ দ্বাৰা ভক্ষণ কৰোৱা অতি বীভৎস কাৰ্যৰ ফালৰ পৰা কব পাৰি যে এই সাধুবোৰ গ্ৰীমৰ সাধুৰ দৰে ল’ৰা-ছোৱালীৰ মানসিক স্বাস্থ্যৰ বাবে মনোবৈজ্ঞানিক দিশৰপৰা অন্তঃসাৰশূণ্য। ফ্ৰয়েদীয় মনোবিশ্লেষণিক দিশৰ পৰা কব পাৰি যে ‘ইদিপাছ কমপ্লে’’, বিশেষকৈ তেজীমলাৰ আখ্যানত পৰিস্ফুট হৈছে, যিটো ‘ইদিপাছ কম্পলে’’-ৰ বিপৰীতে ‘ইলে’’া কমপ্লে’’ হিচাপে বৰ্ণনা দিয়া হয়। বেজবৰুৱাৰ সাধুত গ্ৰীমৰ সাধুৰ দৰে মাহীমাকৰ চৰিত্ৰই বাৰে বাৰে ভুমুকি মাৰিছে , মাহীমাকক খলনায়িকা হিচাপে বৰ্ণনা কৰা কথাটোৱে পিতৃ-প্ৰধান সমাজৰ স্বৰূপ দাঙি ধৰিছে। ৰজা আৰু সাউদৰ প্ৰতি সাধাৰণ ৰাইজৰ যি আস্থা দেখা পোৱা যায় সেয়া সমাজ ব্যৱস্থাৰ প্ৰতিফলন আৰু ৰাইজৰ সামন্তবাদী মনোভাৱ আৰু ৰাজতন্ত্ৰৰ প্ৰতি আজ্ঞাবাহী মনোভাৱৰ চানেকি।

সাহিত্যৰথী বেজবৰুৱাৰ বুঢ়ী আইৰ সাধুৰ সমালোচনা বিস্তৰকৈ কৰাৰ পূৰ্ণ অবকাশ আছে- ওপৰৰ আলোচনা এটি চমু আভাসহে। ওপৰৰ সমালোচনা আপাতত নেতিবাচক যেন লাগিলেও ইতিবাচক বা নেতিবাচক দুয়োটা দিশৰ আলোচনা সমালোচনাৰ দ্বাৰা যিকোনো সাহিত্যৰ মুল্য নিৰ্ধাৰণ কৰিব পাৰি।ওপৰত উল্লেখ কৰাৰ দৰে গ্ৰীমৰ সাধু কেবল মৌখিক লোক-সাহিত্যই হৈ থকা নাই, ই যিকোনো বয়সৰ ব্যক্তিৰ উপযোগী সাহিত্য হিচাপে সমাদৰ লাভ কৰিছে। বুঢ়ী আইৰ সাধুক শিশু সাহিত্য বুলি একেশৰীয়া কৰিব নোৱাৰি। বিশেষকৈ যেতিয়া এই সাধু সংগ্ৰহে এশ বছৰ পুৰ্তি কৰিলে আৰু এতিয়াও জনপ্ৰিয়তাৰ শিখৰত বৰ্তি আছে। প্ৰতিটো সাধুতে মানুহৰ জীৱনৰ সম্পৰ্কৰ নতুন মাত্ৰা আছে- যিবোৰ চালিজাৰি চোৱাৰ ফলত আমাৰ সমাজ জীৱনৰ নতুন দিশৰ ওপৰত আলোকপাত কৰিব পাৰিম। সমালোচনা যি দিশৰপৰাই নহওঁক কিয়, সেইবোৰেৰে সোণ জুইত পুৰিলে উজলি উঠাৰ লেখিয়াকৈ আমাৰ সাহিত্য উজলি উঠিব।

তদুপৰি এই সম্পৰ্কে নোৱম চমস্কীৰ এষাৰ কথা অনুকিয়াব পাৰি। চমস্কীয়ে সাহিত্য পঠন সম্পৰ্কে কবলৈ গৈ কৈছে যে সাহিত্যই আমাক আন ব্যক্তিৰ প্ৰতি আমাৰ অনুভুতি বিকাশ কৰে বা অনুভুতিশীল কৰি তোলে। প্ৰযুক্তিবিদ্যা আৰু বিজ্ঞানৰ দৌৰাত্মত আৰু আধুনিক সভ্যতাৰ বিকাশত মানৱ সমাজৰ পৰা মানবীয় গুণবোৰ নোহোৱা হৈ গৈছে- শাসনযন্ত্ৰ আৰু বাণিজ্যিক যৌথ গোটৰ কেৰামতালিত। দৰাচলতে উদ্যোগিক কৰণৰ লগে লগে মানুহৰ কৰ্ম বা শ্ৰমৰ ধৰণ সলনি হোৱা হেতুকে সাধু কোৱাৰ পৰম্পৰাটো নাইকীয়া হৈ গৈছিল, সেইকাৰণে সাধুকথাবোৰ যেতিয়া লিখিত ৰূপত আহিল,তেতিয়া সেইবোৰে অধিক জনপ্ৰিয়তা লাভ কৰিছিল। ভাৰতত বৃটিছ অহাৰ আগে আগে উদ্যোগীকৰণ উন্নত আছিল বুলি চমস্কীয়ে কব খোজে (বিশেষকৈ তীখা উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আৰু বৃটিছ আগমণৰ লগে লগে সেই উদ্যোগীকৰণৰ দিশ নিৰ্ণয় হয় বৃট্টিছ উপনিবেশৰ শোষণৰ বাট মুকলি কৰি। অৱশ্যে অসমত সেই উদ্যোগীকৰণ কি পৰ্যায়ত আছিল সেয়া বিচাৰ্য বিষয়।) গতিকে উদ্যোগীকৰণৰ জায়মান অৱস্থাত ‘বুঢ়ী আইৰ সাধু’ৰ ৰচনাৰ যোগেদি সেই সময়ৰ উপনিবেশৰ বিধস্ত নোহোৱা স্বাধীনচিতীয়া মানুহৰ সহজ-সৰল অনুভুতি, সংস্কৃতি আৰু জীৱন-ধাৰাৰ উমান পোৱা যায় যিটো বৃট্টিছ উপনিবেশৰ কাৰণে সম্পুৰ্ণ নতুন দিকগন্ত হৈছিল। গতিকে এই সাধুবোৰ মাথো ল’ৰা-ছোৱালীয়ে শিকিব পৰা নীতি কথাৰ বাজে তাত একো নাই বুলি অনীহা প্ৰকাশ কৰাৰ থল থাকিব নোৱাৰে- যি সময়ত গ্ৰীমৰ সাধুৰ চৰ্চাক লৈ বিদ্বৎ সমাজ ব্যস্ত। অকল সেয়ে নহয় তেওঁলোকে গ্ৰীমৰো পূৰ্বৰ এজন লিখক ফ্ৰেঞ্জ জাভেৰ ৱন স্কুঁনৰেথৰ দ্বাৰা সংগ্ৰিহিত বহু সাধু আৱিষ্কাৰ কৰিছে। মোৰ বোধেৰে এই আৱিষ্কাৰৰ আনন্দ আমিও ল’ব পাৰো কিয়নো উদ্যোগীকৰণৰ দ্বাৰা সাধু কোৱা প্ৰথা লুপ্ত হ’লেও নৱৈ দশকৰ আগভাগত মই নিজে সাধু কোৱা শুনিছিলোঁ (মোৰ ক্ষেত্ৰত) জেঠী-আইৰ মুখত। সেই সাধু মোৰ কোনো কিতাপত পোৱা অনুমান নহয় আৰু সেইবোৰ পৰম্পৰা মতে চলি অহা যিবোৰ এতিয়াও সংগ্ৰিহিত হোৱা নাই। নতুন আৱিষ্কাৰৰ আনন্দ সেই সাধুবোৰ সংগ্ৰহ কৰি আমিও ল’ব পাৰো।

জয়ন্ত কুমাৰ বৰা
ফোন - ৮৮৭৬৩-৬২০১২

১৯ বছৰ অনুৰ্দ্ধ বিশ্বকাপ

ভাৰতীয় দলত অসম সন্তান ৰিয়ান পৰাগ

গুৱাহাটী ঃ এখোজ-দুখোজকৈ ক্ৰীড়াৰ ক্ষেত্ৰত জিলিকিব ধৰিছে অসম। বিশ্বৰ ক্ৰীড়াৰ ক্ষেত্ৰখনত পৰিচিত হৈ পৰিছে অসম। সদ্য সমাপ্ত বিশ্ব যুৱ মহিলা বক্সিঙত স্বৰ্ণ পদকেৰে অসম ভূমিক উজ্জলাই তোলা অংকুশিতা বড়োৰ সাফল্যৰ পিছতেই পুনৰ সুখবৰ আহিছে ৰাজ্যৰ ক্ৰীড়া জগতলৈ। নিউজিলেণ্ডত অহা বৰ্ষৰ ১৩ জানুৱাৰীৰ পৰা আৰম্ভ হ'বলগীয়া আই চি চি ১৯ অনুৰ্দ্ধ বিশ্বকাপ ক্ৰিকেটত দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা সুযোগ পাইছে অসমৰ প্ৰতিশ্ৰুতি সম্পন্ন খেলুৱৈ ৰিয়ান পৰাগে। উল্লেখযোগ্য যে, যোৱা জুন মাহত ইংলেণ্ড ভ্ৰমণত ভাৰতীয় দলক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি সুন্দৰ প্ৰদৰ্শনৰে বি চি চি আইৰ নিৰ্বাচনী সমিতিৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। সদ্য সমাপ্ত চেলেঞ্জাৰ ট্ৰফীত ৰিয়ানে এটা শতক আৰু এটা অৰ্ধ শতকেৰে ভাৰতীয় দলত স্থান নিশ্চিত কৰে। পাঁচ-ছয় নম্বৰ স্থানত ৰিয়ান এগৰাকী বিস্ফোৰক বেটচমেন। ভাৰতীয় দলৰ সাফল্য অসম সন্তানৰ ওপৰত বহুখিনি নিৰ্ভৰ কৰিছে। এই প্ৰতিযোগিতাত সাফল্য মানেই ছিনিয়ৰ দলত খেলাৰো দাবীদাৰ হৈ পৰিব।

বিৰাটৰ দ্বি শতকৰ ৰেকৰ্ড

নিউজ ডেস্ক ঃ ভাৰতীয় ক্ৰিকেট দলৰ অধিনায়ক বিৰাট কোহলীয়ে অধিনায়কৰ ৰূপত সৰ্বাধিক ৬ টা দ্বি-শতক অৰ্জন কৰি নতুন বিশ্ব অভিলেখ স্থাপন কৰিছে। এইক্ষেত্ৰত তেওঁ ভংগ কৰে ৱেষ্ট ইণ্ডিজৰ একালৰ তাৰকা ক্ৰিকেটাৰ ব্ৰায়ান লাৰাৰ ৰেকৰ্ড । শ্ৰীলংকাৰ বিৰুদ্ধে তৃতীয় তথা অন্তিমখন টেষ্টৰ দ্বিতীয় দিনা এই অভিলেখ স্থাপন কৰে। ইয়াৰোপৰি ফিৰোজ শ্বাহ কোটলাক সৰ্বাধিক ব্যক্তিগত স্কৰৰনতুন অভিলেখো গঢ়ে। তেওঁ ১৯৯৫ চনৰ ডিচেম্বৰত নিউজিলেণ্ডৰ বাৰ্ড চাটকিলছৰ অপৰাজিত ২২০ ৰাণকো অতিক্ৰম কৰে। অধিনায়ক হিচাপে সৰ্বাধিক দ্বি-শতক অৰ্জন কৰা প্ৰথম খেলুৱৈৰো কৃতিত্ব অৰ্জন কৰে বিৰাটে। ইয়াৰ আগতে লাৰাই পাঁচটা দ্বি-শতক অৰ্জন কৰিছিল। চলিত শৃংখলাত বিৰাটৰ এয়া দ্বিতীয়টো দ্বি-শতক। ইয়াৰ পূৰ্বে নাগপুৰত ২১৩ ৰাণ সংগ্ৰহ কৰিছিল। ১৯৯৩ চনত বিনোদ কামলীৰ পিছত একেৰাহে দুটাকৈ দ্বি-শতক অৰ্জন কৰা প্ৰথম ভাৰতীয় খেলুৱৈ হিচাপেও পৰিগণিত হয় বিৰাট। ভাৰতীয় অধিনায়কজন সৰ্বাধিক দ্বি-শতক অৰ্জন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত এতিয়া যুটীয়াভাৱে পঞ্চম স্থানত আছে। মহিলা জয় বৰ্দ্ধন (৭), ৱালি হেমন্দ (৭) , লাৰা (৯), কুমাৰ ছাংগাকাৰা (১১), ছাৰ ডন ব্ৰেডমেন (১২) । ইয়াৰোপৰি তিনিখনীয়া টেষ্ট শৃংখলাত শতকৰ হেট্ৰিক অৰ্জন কৰা বিশ্বৰ প্ৰথমগৰাকী অধিনায়ক হিচাপেও পৰিগণিত হৈছে। শৃংখলাত তিনিটা শতক অৰ্জন কৰা প্ৰথম গৰাকী ভাৰতীয় অধিনায়ক বিৰাট কোহলী। ইয়াৰোপৰি কোহলীয়ে টেষ্ট ক্ৰিকেটত পাঁচ হাজাৰ ৰাণো সম্পূৰ্ণ কৰে। টেষ্টত পাঁচ হাজাৰ ক্লাবত প্ৰৱেশ কৰা কোহলী ভাৰতৰ একাদশ গৰাকী বেটচমেন। কেৰিয়াৰৰ ৬৩ সংখ্যক টেষ্টৰ ১০৫ টা ইনিংছত এই কৃতিত্ব অৰ্জন কৰে।

২০২০ চনলৈ চুক্তিৰ ম্যাদ বৃদ্ধি ডেভিদ ছিলভাৰ

নিউজ ডেস্ক ঃ স্পেনিছ মিডফিল্ডাৰ ডেভিদ ছিলভাই মানচেষ্টাৰ চিটিৰ সৈতে চুক্তিৰ ম্যাদ ২০২০ চনলৈ বৃদ্ধি কৰিছে। ২০১০ চনত চুক্তিৱদ্ধ হোৱা ৩১ বৰ্ষীয়া খেলুৱৈগৰাকী মানচেষ্টাৰ চিটিৰ এজন গুৰুত্বপূৰ্ণ সদস্য। ভেলেনছিয়াৰ পৰা মানচেষ্টাৰত যুগ দিয়াৰ পিছতেই দলটোৱে দুবাৰকৈ প্ৰিমিয়াৰ লীগ খিতাপ, দুবাৰ লীগ কাপ আৰু এবাৰ এফ এ কাপ জয় কৰিছে। বৰ্তমানলৈ ছিলভাই ১১৮ খন মেচত দেশক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি ৩৫ টা গ'ল কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। তেওঁ ২০০৮ ইউৰো, ২০১০ বিশ্বকাপ আৰু ২০১২ ইউৰোকাপ জয়ী স্পেইনৰ সদস্য।

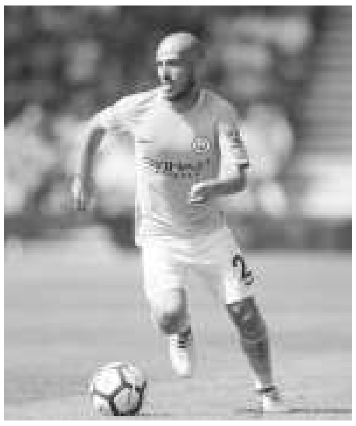

আই এছ এল সপ্তাহটোৰ খেলসমূহ

৭ ডিচেম্বৰ ঃ চেন্নাই বনাম এ টি কে (৮-০০ পি এম)
৮ ডিচেম্বৰ ঃ নৰ্থ ইষ্ট ইউনাইটেড বনাম বাংগালুৰু (৮-০০ পি এম)
৯ ডিচেম্বৰ ঃ গোৱা বনাম কেৰেলা ব্লাষ্টাৰ্ছ (৮-০০ পি এম)
১০ ডিচেম্বৰ ঃ জামছেদপুৰ বনাম পুনে চিটি (৫-৩০ পি এম)
১০ ডিচেম্বৰ ঃ মুম্বাই চিটি বনাম চেন্নাই (৮-০০ পি এম)
১৪ ডিচেম্বৰ ঃ পুনে চিটি বনাম বাংগালুৰু (৮-০০ পি এম)

মেৰিকমৰ পদত্যাগ

নিউজ ডেস্ক ঃ পাঁচ বাৰৰ বিশ্ব চেম্পিয়ন বক্সাৰ তথা ৰাজ্য সভাৰ সাংসদ এম চি মেৰিকমে ভাৰতীয় বক্সিং ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যবেক্ষকৰ দায়িত্বৰ পৰা পদত্যাদ কৰিছে। উক্ত পদত এগৰাকী সক্ৰিয় ক্ৰিড়া বিদ বিবেচনা কৰা নহ'ব বুলি ক্ৰীড়ামন্ত্ৰী ৰতন বৰ্ধন সিং ৰোথোৰে স্পষ্ট কৰি দিয়াৰ পিচতে বিশ্ব চেম্পিয়ন বক্সাৰ গৰাকীয়ে এই সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰে। মেৰিকমৰ এই সিদ্ধান্তই ভাৰতীয় বক্সিং ক্ৰীড়াৰ জগতখনত ব্যাপক খলকনিৰ সৃষ্টি কৰিছে। আনহাতে মেৰিকমে জানিবলৈ দিয়া মতে ক্ৰীড়ামন্ত্ৰীৰ সৈতে আলোচনা কৰি দহদিন পূৰ্বে উক্ত পদৰ পৰা পদত্যাগৰ কথা দোহাৰে।

২০১৮ ফিফা ৰাছিয়া বিশ্বকাপ

নিউজ ডেস্ক ঃ সমাগত ২০১৮ ফিফা ৰাছিয়া বিশ্বকাপ। ফুটবলৰ হাই ভল্টেজ লীগখনৰ বাবে ইতিমধ্যে সমগ্ৰ বিশ্বত উখল-মাখল পৰিবেশৰ সৃষ্টি হৈছে । এইবেলি ইটালী দলৰ অনুপস্থিতি বাৰুকৈয়ে অনুভৱ কৰিব দৰ্শক সকলে। ইতিমধ্যে ফিফা বিশ্বকাপৰ চূড়ান্ত কোৱালিফায়িং মেচসমূহ সমাপ্ত হোৱাৰ পিছতেই ৰাছিয়াত অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া ফিফা বিশ্বকাপৰ বাবে দলসমূক গ্ৰুপ পৰ্যায়ত বিভক্ত কৰিছে । অহা বৰ্ষৰ জুন মাহৰ পৰা আৰম্ভ হ'বলগা ফিফা বিশ্বকাপৰ একেটা গ্ৰুপত স্থান লাভ কৰিছে ইউৰোপৰ দুই শক্তিশালী দল স্পেইন আৰু পৰ্টুগাল। আনহাতে যোৱা বাৰৰ চেম্পিয়ন জাৰ্মানীৰ গ্ৰুপত আছে মেক্সিকো আৰু ছুইদেন। বিশ্বকাপৰ অন্যতম ফেভাৰেট ব্ৰাজিলৰ গ্ৰুপত আছে ছুইজাৰলেণ্ড, কষ্টাৰিকা, চাৰ্বিয়াৰ দৰে শক্তিশালী দল। এ গ্ৰুপত স্থান লাভ কৰিছে আয়োজক দেশ ৰাছিয়াৰ লগতে চৌদি আৰৱ, ইজিপ্ট আৰু উৰুগুৱে। আনহাতে ইউৰোপৰ আন দুই শক্তিশালী দল বেলজিয়াম আৰু ইংলেণ্ডে একেটা গ্ৰুপতে স্থান লাভ কৰিছে।

FIFA WORLD CUP RUSSIA 2018

এ গ্ৰুপ ঃ ৰাছিয়া, চৌদি আৰৱ, ইজিপ্ট, উৰুগুৱে	ই গ্ৰুপ ঃ ব্ৰাজিল, ছুইজাৰলেণ্ড, কস্তাৰিকা, ছাৰ্বিয়া
বি গ্ৰুপ ঃ পতুৰ্গাল, স্পেইন, মৰুক্কু, ইৰান	এফ গ্ৰুপ ঃ জাৰ্মানী, মেক্সিক' ছুইডেন, কোৰিয়া
চি গ্ৰুপ ঃ ফ্ৰান্স, অষ্ট্ৰেলিয়া, পেৰু, ডেনমাৰ্ক	জি গ্ৰুপ ঃ বেলজিয়াম, পানামা, টিউনিচিয়া, ইংলেণ্ড
ডি গ্ৰুপ ঃ আৰ্জেণ্টিনা, আইচলেণ্ড, ক্ৰৱেছিয়া, নাইজেৰিয়া	এইছ গ্ৰুপ ঃ পোলেণ্ড, ছেনেগাল, কলম্বিয়া, জাপান।

কেজৰিৱাল চৰকাৰক কঠোৰ সমালোচনা ৰাষ্ট্ৰীয় সেউজ ন্যায়াধীকৰণৰ

নতুন দিল্লী ঃ বায়ু প্ৰদূষণে পুনৰ ভয়াৱহ ৰূপ ধাৰণ কৰিছে ৰাজধানী নতুন দিল্লীত। এইক্ষেত্ৰত কেজৰিৱাল চৰকাৰৰ সম্পূৰ্ণ নিষ্ক্ৰিয় ভূমিকাক কঠোৰ সমালোচনা কৰিছে সেউজ ন্যায়াধীকৰণে। বায়ু প্ৰদূষণ নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত সম্পূৰ্ণ ৰূপে ব্যৰ্থ হৈছে কেজৰিৱাল চৰকাৰ। বায়ু প্ৰদূষণ নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত পৰিকল্পনাৰ অভাৱ, কৰ্ম আঁচনিৰ প্ৰতিবেদনৰ অভাৱ আৰু চৰকাৰৰ দায়িত্বজ্ঞানহীন মানৱতাক কেজৰিৱাল চৰকাৰৰ বিফলতাৰ আখ্যা দিছে ৰাষ্ট্ৰীয় সেউজ ন্যায়াধীকৰণে। লগতে বায়ু প্ৰদূষণ নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত কি কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিলে সেই সম্পৰ্কে সবিশেষ জনাবলৈ ২৪ ঘণ্টা সময়সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিছে ন্যায়াধীকৰণে। যি সময়ত দিল্লী বাসীয়ে বায়ু প্ৰদূষণৰ ফলত উশাহ-নিশাহ লোৱাত অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছে, শ্বাস-প্ৰশ্বাসজনিত ৰোগত ভুগিছে তেনে সময়ত কেজৰিৱাল চৰকাৰৰ এনে দায়িত্বজ্ঞানহীন

ভূমিকা অতিকৈ দুখৰ বিষয় বুলি অভিহিত কৰিলে সেউজ ন্যায়াধীকৰণে।

বিগত বৰ্ষত দেশত সংঘটিত হৈছিল ৬১,৯৭৪ টা সংঘৰ্ষ

নতুন দিল্লী ঃ বিগত বৰ্ষত সমগ্ৰ দেশত মুঠতে ৬১,৯৭৪ টা সংঘৰ্ষৰ

ঘটনা সংঘটিত হৈছে। ইয়াৰে ভিতৰত সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ, দলীয় সংঘৰ্ষও আছে। চলিত সপ্তাহত ৰাষ্ট্ৰীয় অপৰাধ অভিলেখ বিভাগে প্ৰকাশ কৰা এক প্ৰতিবেদনৰ তথ্য অনুসৰি বিগত বৰ্ষত দেশদ্ৰোহৰ ৩৫ টা গোচৰ পঞ্জীয়ন হৈছিল। ইয়াৰে ভিতৰত হাৰিয়ানাত সৰ্বাধিক ১২ টা আৰু উত্তৰ প্ৰদেশত ৬ টা গোচৰ। ইফালে বিভিন্ন কাৰণত সংঘৰ্ষৰ ক্ষেত্ৰত যোৱা বছৰ শীৰ্ষত আছিল বিহাৰ। ৰাজ্যখনত সৰ্বমুঠ ১১,৬১৭ টা সংঘৰ্ষৰ সূত্ৰপাত ঘটিছিল। তাৰ পিছতেই স্থান লাভ কৰিছে উত্তৰ প্ৰদেশ আৰু মহাৰাষ্ট্ৰই।

সপ্তাহটোৰ মডেল

হিমাক্ষী বৰুৱা, যোৰহাট

মেইল-Janamukti11@gmail.com
মুখ্য সম্পাদক ঃ উপেন্দ্ৰ নাথ কলিতা
সম্পাদক ঃ ৰীতা দেৱী